

Ivan Pauer

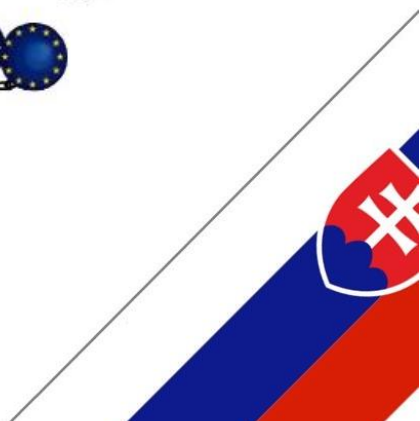
**Slovenský zázrak sa nekoná,
alebo
35 rokov konsolidácie hospodárstva
Slovenska aby sme sa mali lepšie a prišli
o všetko...**

Druhé doplnené a rozšírené vydanie

Ako bolo, nie je ale môže byť.

2025

Slovensko ako súčasť východnej Európy a východná Európa v Európskej únii.

Nositeľ Nobelovej ceny za ekonomiku (rok 2001) Joseph Stiglitz oznámil, že východná Európa je minimálne dvakrát chudobnejšia, než by bola, keby nevstúpila do EÚ. „Východná Európa“ je od začiatku 21. storočia veľkým prepadákom. V súčasnosti platí Západu a hlavne Nemecku 300 – 400 miliárd dolárov ročne,“.

Eurofondy a vysoko platené miesta v EÚ pre hŕstku úradníkov sú „úplatkom“ pre elitu. „V súčasnosti je EÚ presne taká. Západ, ale hlavne Nemecko podpláca miestnu elitu cez európske fondy. Elita prináša štát do EÚ a mení členstvo na absolútne náboženstvo, vrátane represie proti tomu, kto je proti nej. Trh príslušnej krajiny je zachytený a podojený v prospech západných korporácií. Deje sa tak cez dodávky elektriny, vody, vykurovania, cez západný tovar monopolizovaný v obchodných reťazcoch, cez ďaleko väčšie a pre miestne podnikanie nedosiahnuteľné rozpočty na reklamu, marketing, cez nákup médií atď. Pomer medzi fondmi a vyčerpanými trhmi je horší ako 1:10.

„Ak východná Európa vystúpi z EÚ a zastaví túto obrovskú dotáciu, ktorú vypláca Západ, mohla by byť dvakrát bohatšia. Minimálne! Tým by sa spoločnosť upokojila a výrazne by sa znížil aj tlak na emigráciu, čo je ďalší spôsob ako ju vysávať. Západ prostredníctvom vyšších miezd odoberá najlepších špecialistov východu, a tým zväčšuje rozdiely.“

Joseph Stiglitz

Druhé doplnené a rozšírené vydanie.

Autor: Ivan Pauer

Jazyk vydania: Slovenčina

Počet strán: 146

Miesto vydania: Slovenská republika.

Dátum vydania: August 2025.

Copyright © by Ivan Pauer

Všetky práva vyhradené.

Dizajn a grafika © Ivan Pauer 2025

Ilustrácie © Ivan Pauer 2025

Vydavateľ © Stavebná komora Slovenskej republiky o.z. 2025

ISBN 978-80-975074-1-1

O B S A H – I. časť.

Predslov	9
Úvod	11
Krátky návrat do minulosti Slovenska, resp. Slovenskej republiky	12
Zmeny v politike a v hospodárstve ČSSR po roku 1968 s dopadom na Slovensko.	13
Československá federatívna republika a jej hospodárenie v rokoch 1974 až 1989.	19
Slovenská socialistická republika a jej hospodárenie v rokoch 1974 až 1989.	23
Príčiny a dôsledky prísneho dodržiavania rozpočtových pravidiel federácie a oboch národných republík.	28
Kroky vedúce k rozdeleniu federácie na dva samostatné štáty, na dve samostatné republiky.	42
Ako skončilo hospodárenie ČSFR a SSR ku koncu roku 1989?	43
Prechodné obdobie 1990-1992 „obrody“ hospodárstva a spoločenského života v Československu a vrátenia moci ľudu podľa Chartistov 77 a bojovníka za slobodu a demokraciu Václava Havla.	44
Slovensko ako samostatný suverénny štát s vlastným hospodárstvom a vlastnou menou Slovenská koruna.	55
Vývoj hospodárstva a ekonomiky Slovenskej republiky po vstupe do eurozóny a koniec slovenskej meny, slovenskej suverenity.	62
Porovnanie HDP a verejného dlhu štátu medzi ministerstvom financií a štatistickým úradom SR v rokoch 2009 až 2024.	67
Kde nastal a kde je problém neustáleho zvyšovania štátneho dlhu?	69
Čo sa dialo a deje v súčasnosti?	70
V čom tkvie problém neustáleho rastu zadlženosti štátu ?	71
Kde sú ďalšie problémy s hospodárením a riadením Slovenska?	72
V čom je hlavný problém rastu zadlžovania štátu?	73
Politicko-právny stav ku dňu napísania tejto knihy.	79
Krivka vývoja hospodárskej, economickej a politickej suverenity druhej a tretej Slovenskej republiky.	80
Predsedia vlád januára roku 1993 po rok 2025.	81

II. ČASŤ

Evolúciou ku zmene riadenia štátu a jeho hospodárstva.	84
Riešenie ako zastaviť prepád hospodárstva a rast štátneho dlhu.	84
Prvý krok.	85
Druhý krok.	87
Koncepty a princípy.	87
Zákon o národnoštátnych záujmoch.	87
Zákon o štátnej doktríne.	90
Zákon o urbanizme a plánovaní rozvoja Slovenskej republiky	92
Zákon na obranu a ochranu republiky	95
Tretí krok.	96
Ako začať s prechodom na koncepčné riadenie hospodárstva štátu?	96
Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na štátnej úrovni.	96
Názorné rozmiestnenie základných odvetví hosp. podľa územ. oblastí	98
Názorné tradičné a praktické rozdelenie krajov Slovenska	99
Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na krajskej úrovni.	99
Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na okresnej úrovni.	101
Princíp plánovania a riadenia plánovania na mestskej úrovni.	103
Princíp plánovania a riadenia na obecnej úrovni s väzbou na okres a mesto.	104
Princípy priameho technicko-administratívneho umiestňovania priemyslu a jeho stavieb s nevyhnutným servisným a občianskym zabezpečením kapacít na Slovensku.	105
Princíp riadenia a plánovania rozvoja štátu cez nástroje a základné pravidlá urbanizmu podľa administratívnych postupov konania.	106
Princíp nadradenosti a prepojenia ekonomického a sociálneho plánovania rozvoja Slovenska prostredníctvom nástrojov urbanizmu a územného plánovania.	107
Princíp atomizovaného plánovania rozvoja nástrojmi urbanizmu.	107
Základná politicko-administratívna schéma plánovania rozvoja Slovenska nástrojmi urbanizmu.	108
Základné technicko-administratívne umiestňovanie stavieb na Slovensku v zmysle správneho konania.	108
Záver.	109
Doslov.	111
Zoznam významných podnikov, ktoré boli vybudované alebo zmodernizované v rokoch 1948-1989.	112-146

Predslov autora.

Táto kniha je druhým rozšíreným a doplneným vydaním predchádzajúceho vydania knihy pod názvom „Slovenský zázrak sa nekoná, alebo 35 rokov konsolidácie aby sme sa mali lepšie a prišli o všetko“.

Je rozšíreným pokračovaním malej neoficiálnej, neštátnej porovnávacej štúdie hospodárenia Slovenskej republiky, ktoré nemá ambíciu byť vedeckou prácou ani prázdnu kritikou bez vízie, riešenia a zmeny k lepšiemu životu na Slovensku! Je to len pohľad, či skôr svedectvo podvedeného a podvádzaného občana tzv. politikmi a tzv. odborníkmi 35 rokov nimi zachraňovaného a konsolidovaného hospodárstva a ekonomiky Slovenska, v ktorom sa narodil a v ktorom žije, ktorý hľadá príčiny neustáleho celospoločenského, hospodárskeho úpadku štátu a stále ťažšej vlastnej ekonomickej existencie, aby ukázal alebo aspoň naznačil cestu občanovi, súčasným a budúcim politikom, ako bez pouličnej revolúcie naozaj zachrániť seba, svoju rodinu, svoj národ a štát.

Bez poznania histórie nepochopíme súčasnosť a nevieme budovať svoju budúcnosť a bez poznania príčiny choroby nepochopíme zdravotný stav pacienta a nebudeme vedieť ako mu pomôcť aby predčasne nezomrel.

Preto som pôvodnú knihu prepracoval a rozšíril o druhú časť, v ktorej je pohľad na súčasný stav politiky a hospodárstva na Slovensku, ktorého korene sú v neznalosti základných pravidiel koncepčného plánovania riadenia hospodárstva a štátu a v chýbajúcich legislatívnych pravidlách koncepčného plánovania a riadenia, ktoré od svojho vzniku 1.1.1993. v Slovenskom právnom systéme neexistujú. Doplnil som návrhy a princípy koncepčného plánovania a riadenia hospodárstva do Slovenskej legislatívy a politiky, ktoré od roku 1993 doposiaľ neexistujú, aj preto je štát na pokraji existencie. Pravidlá koncepčného plánovania a riadenia štátu sú neideologické a bez ohľadu na politické farby strán musia byť súčasťou právneho systému Slovenska. Tieto princípy a návrhy zákonov sú roky rozpracované aj v §-ovom znení ale v politike nie je ne o záujem. Politici musia počúvať ľudí a konať v záujme národa, až potom vo svoj. Toto je najväčší problém v politike a riadení hospodárstva a štátu na Slovensku!

Úvod.

Hneď po štátnom prevrate v roku 1989 nám noví politici a médiá tvrdili, že Československo sa rútilo do spoločenskej, ekonomickej a hospodárskej záhuby, lebo výkonnosť hospodárstva a dlhy štátu sa už vraj nedali udržať, pretože Československo bolo údajne absolútne neschopné konkurencie a zaostávalo za žiarivou konjunktúrou vyspelého západu...

To boli hlavné oficiálne dôvody, prečo bola nutná politická a hospodárska prestavba štátu a privatizácia celého hospodárstva Českej socialistickej republiky a Slovenskej socialistickej republiky. Jej hlavným šíriteľom a protagonistom bol český ekonóm, prognostik a politik Valtr Komárek a český pôvodne bankový úradník, prognostik, po novembri 1989 minister financi ČSFR a neskôr prezident Českej republiky Václav Klaus.

V roku 1990 s touto demagogickou ideológiou vstúpil do hospodárstva a ekonomiky český podnikateľ, českým štátom hľadaný podvodník Viktor Kožený, ktorý svojimi privatizačnými „Harvardskými fondami“ okradol státisíce občanov aj štát. Paradoxne však vo verejnosti rozhýbal záujem o zarabanie rýchlych peňazí bez vlastnej práce, riskovaním v rôznych investičných fondoch. Václav Klaus zasa nepriamo legalizoval nelegálne príjmy slávnym výrokom, že nepozná čisté a špinavé peniaze, hlavné je, že rozhýbu úpadkovú a nepružnú ekonomiku Československa.

Po týchto slávnych činoch a výrokoch si s odstupom času dovoľím povedať, že nešlo o žiadne rozhýbanie úpadkového hospodárstva a ekonomiky federácie ako celku ale ani samostatne Českej alebo Slovenskej republiky!

Bolo to len získanie trhu štátov východnej Európy a presun národného majetku oboch republík do predom určených rúk a do rúk náhodných, ale drzo odvážnych, na zákon nehladiacich skupín pôvodne riadne žijúcich občanov, ktorí včas pochopili situáciu a svoju príležitosť zbohatnúť. V žiadnom prípade však **nemôžem potvrdiť**, že systém riadenia hospodárstva a ekonomiky v Československu bola jedna anarchia a neschopnosť komunistov, ktorí z neho spravili jednu veľkú čiernu dieru, ako

sa v tom čase vyjadrila ministerka zahraničných vecí USA madam Made-line Albrightová (rod. Marie Jana Korbelová), po nej Václav Havel a teraz v tomto duchu vyučujú v školách nové generácie, ktoré prídu po nás.

Faktom však je, že v období najväčšej kritiky na riadenie hospodárstva ČSFR, stavebníctvo v rokoch 1990 a 1991 v rámci celej federácie zaznamenalo výrazný rast výkonov v rozsahu **150,99** mld. Kčs (r. 1991) a **156,55** mld. Kčs (r. 1991), ale v roku 1992 to bol už prudký prepád.

Slovenské stavebníctvo v roku 1990 a 1991 zaznamenalo plynulý rast výkonov **48,28** mld. Kčs a **76,48** mld. Kčs a v roku 1992 malo skutočný výkonový skok až na **103,99** mld. Kčs pri nulovom zahraničnom dlhu.

Krátky návrat do minulosti Slovenska, resp. Slovenskej republiky.

Po skončení novodobej éry prvej Slovenskej republiky, ktorá vznikla ako kompromis záujmov Slovenského národa a záujmov fašistického Nemecka, sa Slovensko opäť stalo súčasťou hospodárskeho a ekonomického záujmu českej politiky.

Českí politici po druhej svetovej vojne bez ohľadu na ideologické podfarbenie, opäť voči Slovensku uplatňovali svoju ideologickú, hospodársku a ekonomickú mocenskú koloniálnu politiku nadradenosti nad „mladším bratom“. Dôsledok tejto politiky bol návrat zamerania slovenského hospodárstva hlavne na poľnohospodársku prvovýrobu a ťažký priemysel vyrábajúci základné polotovary, z ktorých sa finalizovali konečné výrobky v českých podnikoch.

Výroba pre každodennú spotrebu a zahraničný obchod boli sústredené hlavne v českej časti spoločného štátu.

Ako som už spomenul, niektorí západní ale aj slovenskí politici a „odborníci“ po prevrate v roku 1989 tvrdili, že Československo bola jedna čierna diera, kde nič nebolo, preto bola nutná reforma hospodárstva, ekonomiky a prechod na výkonný západný kapitalistický, trhový, otvorený ekonomický model založený na voľnom trhu, vývoze kapitálu a konkurencii...

Netreba porovnávať vtedajšie dva základné, konkurenčné ideologické a hospodárske bloky EHS a RVHP, pozrieme sa však v skratke len na Česko-slovensko a Slovensko v rámci Československa od roku 1974 do r. 2024.

Zmeny v politike a v hospodárstve ČSSR po roku 1968 s dopadom na Slovensko.

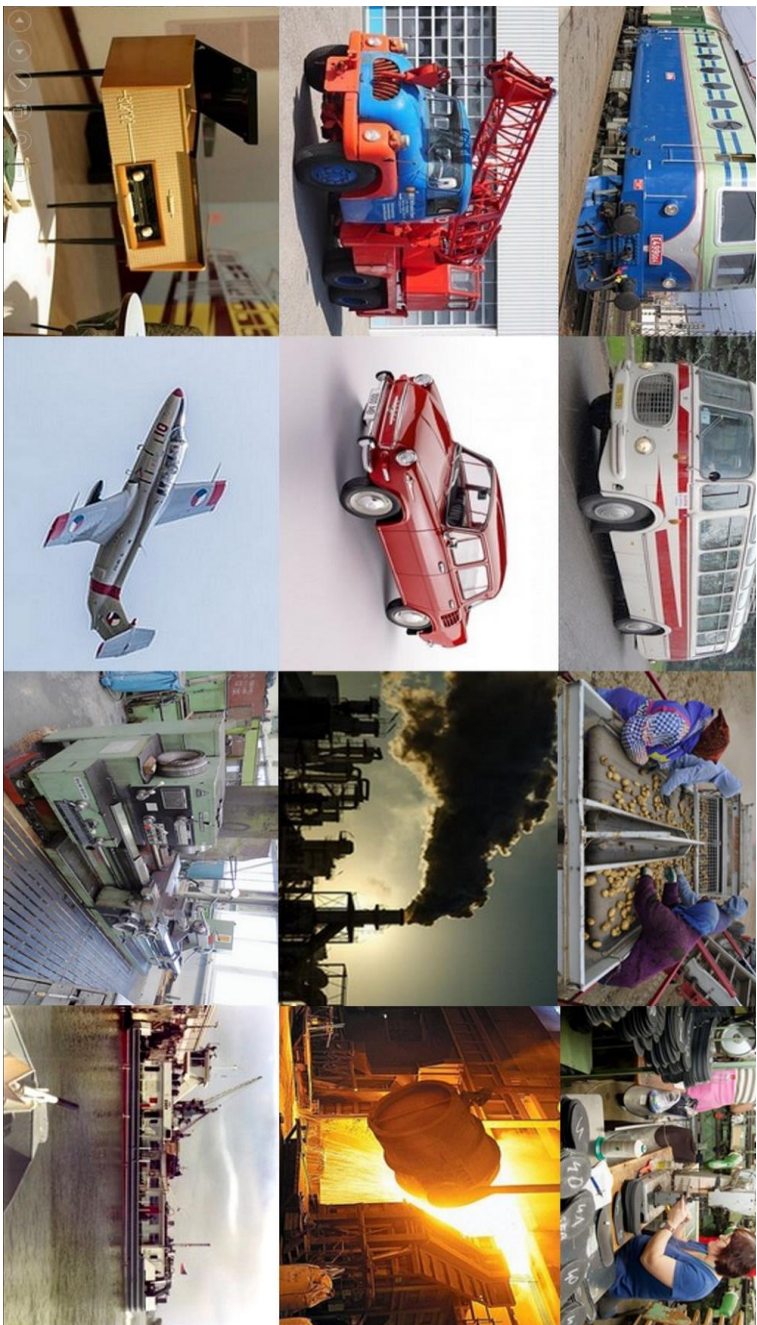

Ľudové, masové zhromaždenia občanov na podporu zmien v Československu a Ľudvíka Svobodu, Alexandra Dubčeka a Jindřicha Černáka. Foto: ČTK 1968.

Protagonista „Pražskej jari“ v roku 1968, historicky najobľúbenejší prvý tajomník komunistickej strany ČSSR, Slovák Alexander Dubček (v strede). Foto: ČTK 1968.

Ukážky niektorých, dnes už ikonických výrobkov Československej republiky do roku 1969.

“Pražské jaro” 1968 okrem uvoľnenia cenzúry, uľahčenia cestovať do štátov kapitalistického západu, povolenia drobného živnostenského podnikania, odhalilo aj nerovnoprávny politický, hospodársky, ekonomický a kultúrny vzťah medzi Slovenským a Českým národom, resp. medzi Českou a Slovenskou republikou, inteligenciou a kultúrnou obcou.

Tanky armád Varšavskej zmluvy v uliciach miest Československej socialistickej republiky dňa 21. augusta 1968.

Foto: ČTK, 1968.

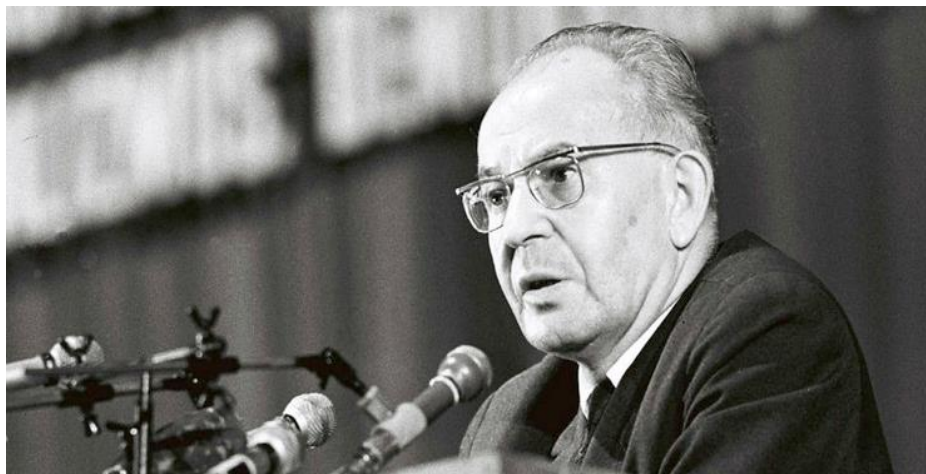
Je zaujímavé, že k politickému, hospodárskemu, ekonomickému a kultúrnemu vyrovnávaniu vzťahov medzi Slovenským a Českým národom prišlo až po obsadení Československa vojskami Varšavskej zmluvy, za ich prítomnosti a to na základe ústavného zákona č. 143/1968 Zb. zo dňa 27. okt. 1968 s účinnosťou 1. januára 1969. Týmto zákonom bola Československá socialistická republika rozdelená na dve republiky, na Českú socialistickú republiku a Slovenskú socialistickú republiku, ako dva samostatné štáty a právne subjekty s názvom Česká a Slovenská federatívna republika. Tento názov sa však vo vnútornom styku a v rámci medzinárodných vzťahov používal minimálne.

Počas okupácie vojskami Varšavského paktu však Československo neprišlo ani o jednu fabriku, ani o jednu elektrárňu, ani o jeden distribučný podnik, ani o jednu nemocnicu, školu, hotel či poľnohospodárske družstvo, vodu alebo lesy. Naopak rozšírili sa výrobné a odbytové možnosti priemyselnej produkcie v podstate do celého sveta.

Streda 30. októbra, podpísanie ústavného zákona o čs. federácii na Bratislavskom hrade.
V strede prezident Gen. Ludvík Svoboda.

Foto: ČTK, archív ČTK.

Prezident JUDr. Gustáv Husák bol prvým prezidentom Československej republiky Slovenskej národnosti. Za jeho éry bol najväčší rozvoj Slovenska.

Foto: ČTK, archív.

Českí politici, diplomati a obchodní zástupcovia napriek ústavnému zákonu č.148/1968 Zb. o Českej a Slovenskej federatívnej republike pokračovali v pôvodnej politike nadradenosti voči Slovensku potierajúcu existenciu Slovenska ako štátu v akejkolvek právnej a vecnej forme až do odvolania prezidenta Čecha generála Ludvíka Svobodu a jeho nahradením Slovákom JUDr. Gustávom Husákom.

Až po nástupe Gustáva Husáka do prezidentskej funkcie nastali zásadné zmeny „Pražskej politiky“ vo vzťahu ku Slovensku. Po svojom nástupe do prezidentskej funkcie vymenoval do kľúčových federálnych pozícií (ministerstvo obrany, ministerstvo zahraničia a i.) slovenských politikov a postupne z funkcií odstraňoval nositeľov čechoslovakistickej ideológie, čo česká politická scéna neniesla ľahko a musela akceptovať existenciu Slovenska ako národ a republiku, a ako súčasť spoločného štátu. Nástupom Gustáva Husáka nastali významné rozvojové hospodárske a ekonomické zmeny, podpora vedy a výskumu, na rozvoji školstva, vzdelávania, nevídaná sociálna politika založená mimopracovnej regenerácii síl a zdravia pracujúcich v podnikových, štátnych a odborových zariadeniach, starostlivosti o mladé rodiny a matky s maloletými deťmi s platenou trojročnou materskou dovolenkou, zdravotníctva, športu a i.

Po roku 1974 nastal masívny rozvoj zdravotníctva a sociálnej politiky zameraný na zvyšovanie pôrodnosti a zabezpečenia rodín

Foto: web - neznámy autor.

V rámci sociálnej politiky a zabezpečenia rodín štát sám organizoval školské a podporoval aj podnikové letné detské tábory.

Foto: web – vtedy.sk

V rámci sociálnej politiky a zabezpečenia rodín štát v plnej výške hradil náklady na vzdelanie na mládeže všetkých stupňoch škôl.

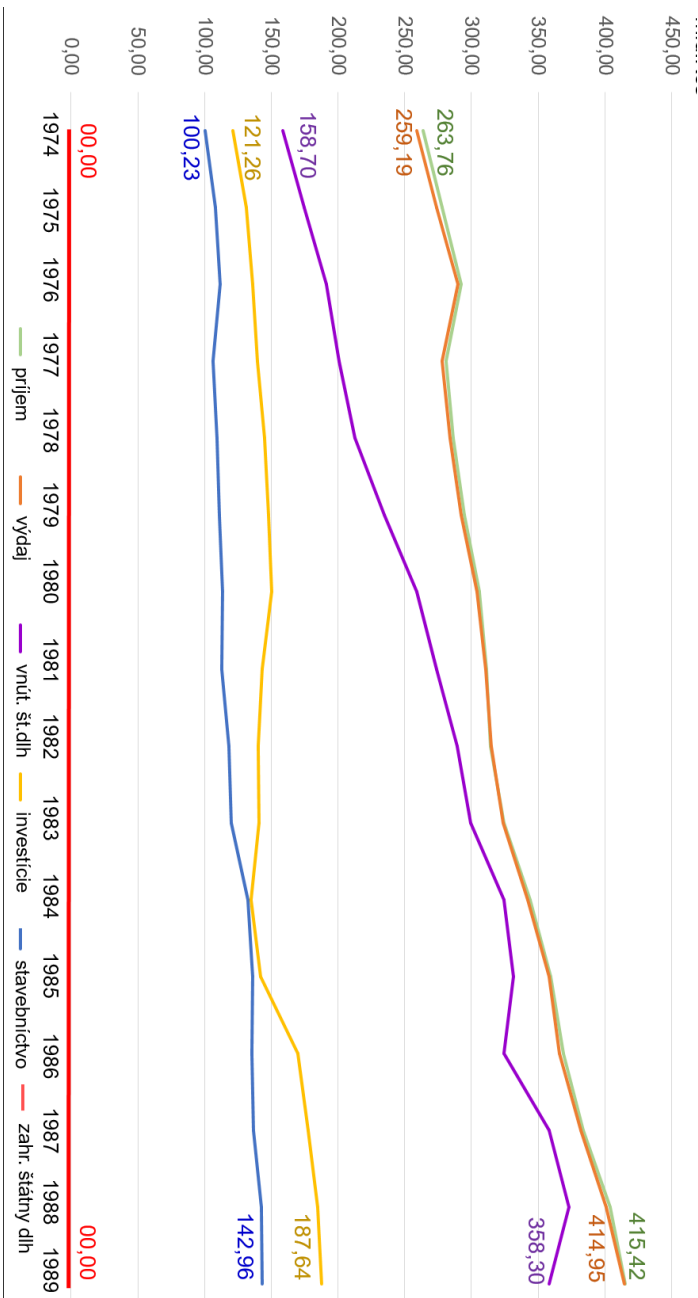
Foto: web – prozeny.cz

Československá federatívna republika a jej hospodárenie v rokoch 1974 až 1989.

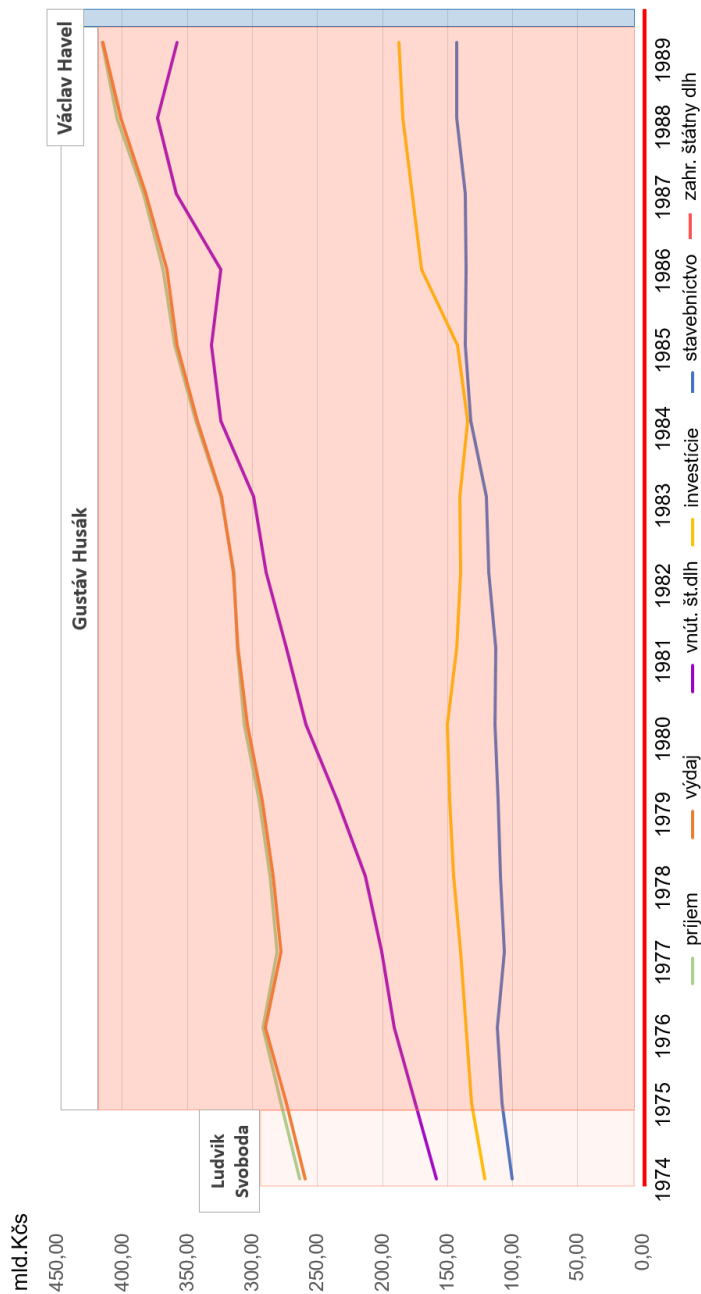
Tab. 01 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky ČSFR v rokoch 1974 až 1989 podľa prezidentov.

Štátny rozpočet, hospodárenie a výstavba v ČSFR - mena: Československá koruna - Kčs												
Rok	Rozpočet príjem mid.	ŠpČs Príjem skutočnosť mid.	Rozpočet výdaj mid.	ŠpČs Výdaj skutočnosť mid.	Rozpočet rozdiel mid.	ŠpČs rozdiel skutoč. mid.	ČSŠÚ prevádz. vnút./zah. dlh	Investičná výst. mid. skutočnosť	Stavebníctvo mid. skutoč.	Mena	Vláda prezidenta	
1974	161,84	263,76	161,84	259,19	0,00	4,57	158,70	121,26	100,23	Kčs	gen.Ludvík Svoboda	
1975	186,51	278,11	185,08	273,77	1,43	4,34	174,70	131,33	108,23	Kčs	Svoboda a Husák	
1976	239,18	292,17	183,08	290,07	56,10	2,09	191,20	136,06	111,80	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1977	250,58	280,79	198,42	278,30	52,16	2,49	200,80	139,80	106,58	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1978	238,72	286,27	186,60	283,91	52,12	2,36	213,00	145,12	109,44	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1979	242,96	294,64	187,16	292,40	55,80	2,23	234,80	148,12	111,02	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1980	249,89	306,26	191,88	304,18	58,01	2,08	259,00	150,23	113,26	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1981	257,45	311,57	201,34	310,93	56,11	0,64	273,70	143,25	113,16	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1982	265,04	314,20	207,82	314,96	57,22	-0,76	289,40	140,01	118,47	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1983	267,39	324,13	204,96	323,89	62,43	0,24	299,30	140,78	120,30	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1984	277,24	343,81	213,60	342,19	63,64	1,61	324,20	134,87	132,30	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1985	222,46	359,69	222,37	358,03	0,09	1,66	331,40	142,17	136,33	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1986	233,47	368,70	233,41	365,95	0,06	2,75	324,20	169,89	135,80	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1987	235,24	383,73	235,23	382,15	0,01	1,58	358,50	177,42	136,44	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1988	244,61	404,05	245,19	401,20	-0,58	2,85	373,00	184,64	142,89	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
1989	257,70	415,42	258,40	414,95	-0,70	0,48	358,00	187,64	142,96	Kčs	JUDr. Gustáv Husák	
Štatistická metodika ČSŠÚ					spolu Kčs	513,90	31,20	Štatistický úrad Československej socialistickej republiky				
					spolu €	17,06	1,04					
Priemer hospodárenia ČSFR za 15 rokov, mena Kčs												
poč. rokov	Rozpočet príjem mid.	ŠpČs Príjem skutočnosť mid.	Rozpočet výdaj mid.	ŠpČs Výdaj skutočnosť mid.	Rozpočet rozdiel mid.	ŠpČs rozdiel skutoč. mid.	ČSŠÚ prevádz. vnút./zah. dlh	Investičná výst. mid. skutočnosť	Stavebníctvo mid. skutoč.	mena	system	
15	255,35	348,49	221,09	346,41	34,26	2,08	290,93	159,51	129,28	Kčs	Socialistický	

Graf 01 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky Česko-Slovenskej federatívnej republiky od roku 1974 do roku 1989.

Graf 01 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky ČSFR v rokoch 1989 až 1989 podľa prezidentov.

Vyhodnotenie:

Tabuľka č. 01, graf č. 01 a graf č. 01 podľa prezidentov jasne ukazuje, že vlády v rokoch 1974 až 1989 prísne dodržiavali vyrovnanosť rozpočtových príjmov a výdavov s tvorbou rozpočtových prebytkov pre nasledujúci rok. Podľa štatistických výkazov ale aj osobných vedomostí, federácia v období rokov 1974 až 1989 nemala zahraničné pôžičky na vlastnú technickú a administratívnu prevádzku štátu alebo na pokrytie sociálnej politiky. Štát a podniky mali len prevádzkové a investičné úvery od domácich – vlastných štátnych bánk. Výstavba síce neustále rástla, ale až do roku 1984 bola limitovaná nedostatkom remeselníkov a nižšou výkonnosťou výroby stavebných materiálov pre výstavbu menších stavieb ako napr. rodinné domy, obecné obchody, jasle a škôlky. Výstavba týchto objektov sa vykonávala vo veľkej miere svojpomocne. Viazla aj výstavba bytov, preto federálna vláda a republiky začiatkom osemdesiatych rokov umožnili v spomínanej oblasti výstavbu jednouúčelovou družstevnou formou (svojpomocná výstavba budúcimi vlastníkmi) a v druhej polovici osemdesiatych rokov aj formou živností fyzickými osobami.

Je nutné však potvrdiť, že v čase tzv. normalizácie v rokoch 1973 až v rokoch 1977 to tak nebolo. Mnohí vedúci pracovníci, ktorí boli v roku 1968 protikomunisticky aktívni, skončili ako radoví pracovníci a boli nahradení niektorým zo svojich ambiciózných podriadených... Nebolo to však tak na dlho ako v rokoch 1948-1960 a nebolo to ani tak agresívne ako v tých rokoch. Ideologické čistky prebiehali v roku 1973 až 1974 a boli odstraňovaní ideologicky nepohodlní vzdelaní ľudia a odborníci, ktorých ich nástupcovia ani pomocou straníckych poučiek a školení z Marx-Leninizmu nedokázali na vedúcich miestach nahradiť. Takže po roku 1976 sa mnohí vyradení odborníci vrátili do svojich pôvodných a vyšších pozícií, ale mnohí z nich aj odmietli ako aj môj otec. Ten výpadok odborníkov mal dopad aj na spoločenský a hospodársky život štátu s miernym poklesom hospodárskej výkonnosti, ale v druhej polovine roku 1977 prepad skončil a začal opäť hospodársky nárast a rozvoj spoločenského a kultúrneho života hlavne na Slovensku.

Podniky aj federácia mali dostatok finančných zdrojov na splácanie bankových úverov, pretože ich rozpočty končili každý rok s prebytkom v štátnom účte, čím neustále navyšovali finančné rezervy pre ich použitie v investičnej výstavbe a v núdzových situáciách napr. pri povodniach a pod.

Štát vybudoval aj stovky mestských a podnikových jaslí, škôlok, obecných zdravotných stredísk, polikliník, nemocníc, domovov dôchodcov, pionierskych domov pre voľný čas a záujmové krúžky žiakov škôl, pionierske letné tábory, mestské a obecné športoviská, odborné učilištia, základné a stredné odborné školy s dielenskou činnosťou, vysoké školstvo.

Po roku 1989 jasle, škôlky, základné a odborné školy vlády postupne redukovali a likvidovali predajom ich budov vraj pre nedostatok verejných peňazí na ich prevádzkovanie...

Z oblasti vzdelávania praktický objemový ale nie kvalitatívny nárast zaznamenalo len vysoké školstvo zriaďovaním množstva nových univerzít, z ktorých sa mnohé z nich ukázali ako zbytočné, pretože ich absolventi nemajú v praxi žiadne uplatnenie alebo len minimálne, často v úplne odlišnom odbore...

Slovenská socialistická republika a jej hospodárenie v rokoch 1974 až 1989.

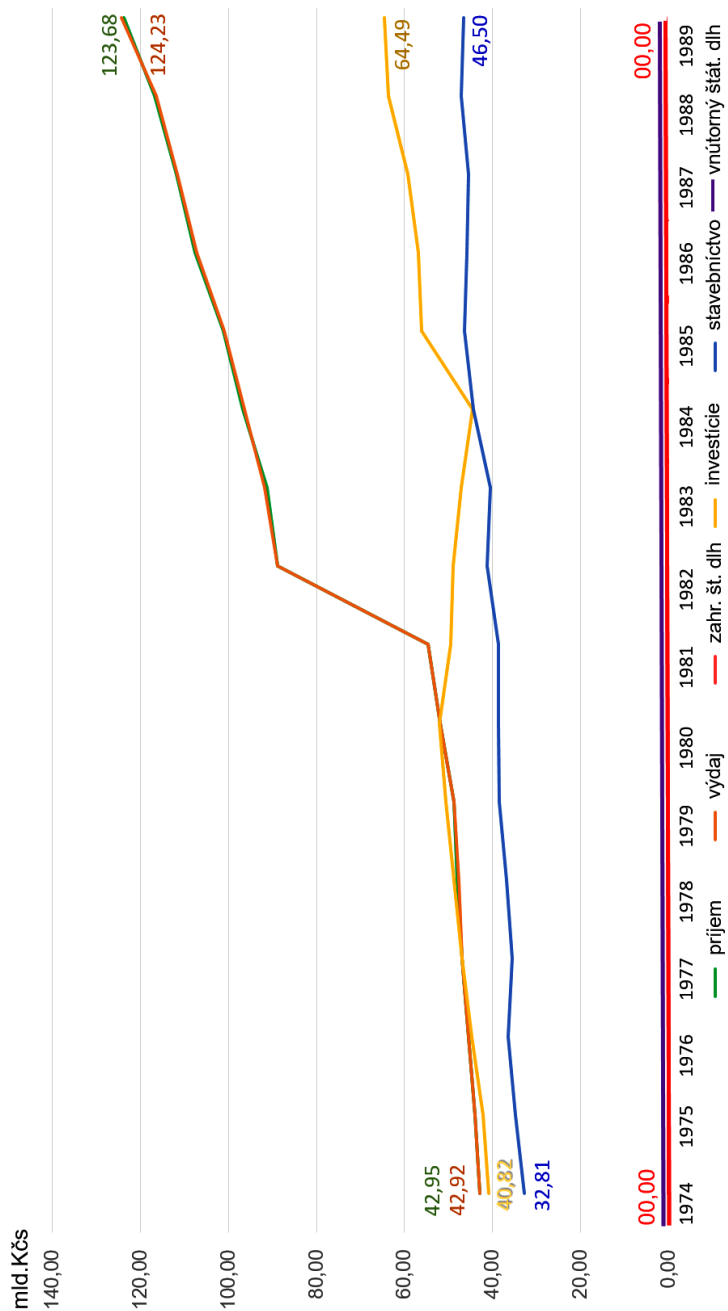
Výstavba bytov a priemyselných podnikov po celom Slovensku.

Foto: ČTK

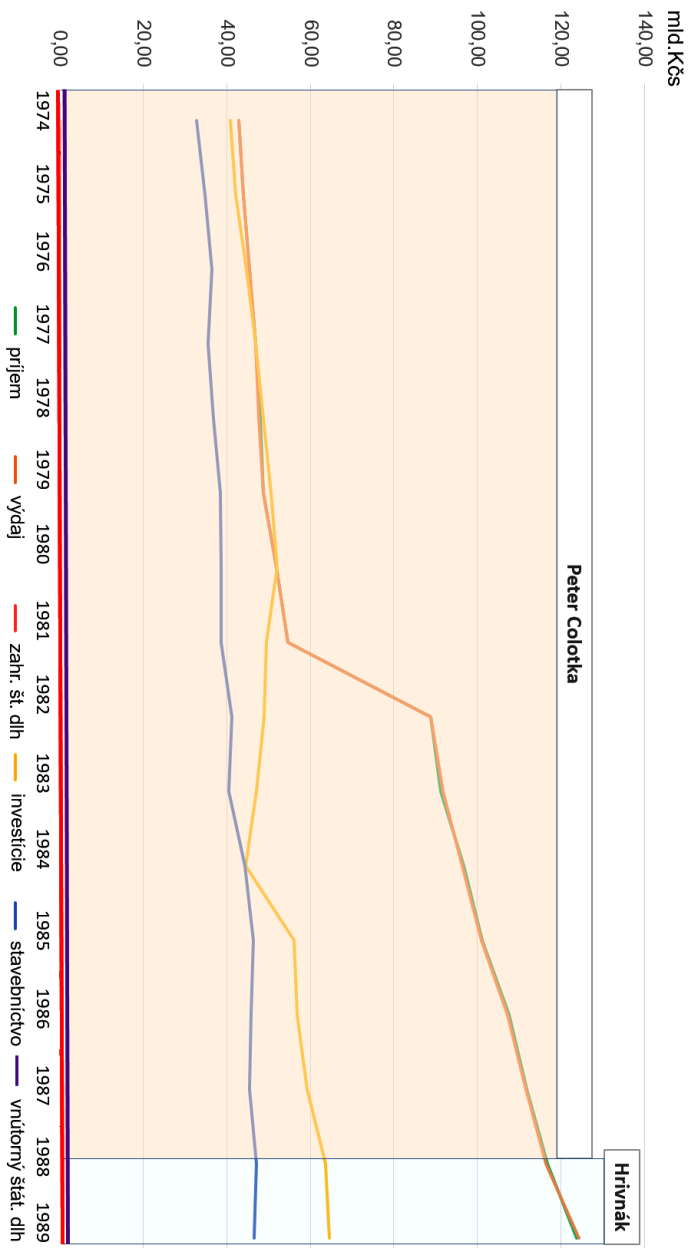
Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky SSR v rokoch 1974 až 1989. Mena: Československá koruna – Kčs

Tab. 02: 1974-1989											
Štátny rozpočet, hospodárenie a výstavba v SSR v rámci ČSFR - mena: Československá koruna - Kčs											
Rok	Rozpočet príjem mld.	ŠBČS Príjem skutočnosť mld.	Rozpočet výdaj mld.	ŠBČS Výdaj skutočnosť mld.	Rozpočet rozdiel mld.	ŠBČS rozdiel skutoč. mld.	ČSŠU prevádz. vnut' zrah. dlh	Investičná výst. mld. skutočnosť	Stavebníctvo mld. skutoč.	Mena	Vláda predsedu
1974	58,03	42,95	58,03	42,92	0,00	0,03	0,00	40,82	32,81	Kčs	Peter Colotka
1975	59,92	44,07	59,92	44,04	0,00	0,03	0,00	42,21	34,71	Kčs	Peter Colotka
1976	61,79	45,49	61,79	45,47	0,00	0,02	0,00	44,75	36,38	Kčs	Peter Colotka
1977	64,49	47,01	64,49	46,98	0,00	0,03	0,00	46,92	35,45	Kčs	Peter Colotka
1978	65,36	47,98	65,36	47,70	0,00	0,28	0,00	48,81	36,90	Kčs	Peter Colotka
1979	67,45	48,75	67,45	48,75	0,00	0,01	0,00	50,61	38,45	Kčs	Peter Colotka
1980	71,36	51,85	71,36	51,84	0,00	0,00	0,00	52,01	38,60	Kčs	Peter Colotka
1981	70,45	54,60	70,45	54,58	0,00	0,02	0,00	49,56	38,63	Kčs	Peter Colotka
1982	72,72	88,91	72,72	88,86	0,00	0,06	0,00	48,96	41,23	Kčs	Peter Colotka
1983	75,14	91,20	75,14	91,86	0,00	-0,66	0,00	47,05	40,59	Kčs	Peter Colotka
1984	81,01	96,71	81,01	96,36	0,00	0,35	0,00	44,52	44,45	Kčs	Peter Colotka
1985	83,59	101,07	83,59	100,93	0,00	0,14	0,00	56,11	46,33	Kčs	Peter Colotka
1986	85,04	107,50	85,04	107,15	0,00	0,35	0,00	56,84	45,85	Kčs	Peter Colotka
1987	88,52	111,89	88,52	111,60	0,00	0,29	0,00	59,28	45,48	Kčs	Peter Colotka
1988	92,41	116,79	92,41	116,35	0,00	0,44	0,00	63,61	47,15	Kčs	Pavel Hrnáček
1989	94,13	123,68	94,13	124,23	0,00	-0,55	0,00	64,49	46,50	Kčs	P. Hrnáček a M. Čič
Štatistická metóдка ČSŠU					spolu Kčs	0,00	0,82	Štatistický úrad Československej socialistickej republiky			
					spolu €	0,00	0,03				
Priemer hospodárenia SSR v rámci ČSFR za 15 rokov, mena Kčs											
poč. rokov	Rozpočet príjem mld.	ŠBČS Príjem skutočnosť mld.	Rozpočet výdaj mld.	ŠBČS Výdaj skutočnosť mld.	Rozpočet rozdiel mld.	ŠBČS rozdiel skutoč. mld.	ČSŠU prevádz. vnut' zrah. dlh	Investičná výst. mld. skutočnosť	Stavebníctvo mld. skutoč.	mena	systém
15	79,43	81,36	79,43	81,31	0,00	0,05	0,00	54,44	43,30	Kčs	Socialistický

Graf 02 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky SSR v ČSFR v rokoch 1974 až 1989.
Mena: Československá koruna – Kčs

Graf 02. Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky SSR v ČSFR v rokoch 1974 až 1989 podľa predsedov vlád.

Vyhodnotenie:

Tabuľka č. 02, graf č. 02 a graf č. 02 podľa predsedov vlád Slovenskej socialistickej republiky jasne ukazuje, že vlády v rokoch 1974 až 1989 prísne dodržiavali vyrovnanosť zákonom stanovených rozpočtových príjmov a výdavov s tvorbou rozpočtových prebytkov republiky pre nasledujúci rok. Podľa štatistických výkazov ale aj osobných vedomostí, Slovenská republika v rokoch 1974 až 1989 nemala zahraničné pôžičky na vlastnú technickú a administratívnu prevádzku alebo na pokrytie sociálnej politiky. Republika a podniky mali len nevyhnutné prevádzkové a investičné úvery od domácich, štátnych bánk.

Podniky aj štát mali dostatok finančných zdrojov na splácanie úverov, pretože ich rozpočty v podstate každý rok končili s prebytkom na svojich účtoch. Slovenská republika dokonca v rokoch 1981 a 1982 zaznamenala plánovaný aj skutočný hospodársky a ekonomický rastový skok. Slovenské stavebníctvo od sledovaného roku 1974 až do začiatku roku 1989 zaznamenávalo neustály rast výkonov.

Stavebníctvo zaznamenalo miernu stagnáciu a pokles výkonov spôsobených hlavne normalizačnými kádrovými čistkami len v rokoch 1973 až 1974, ale ostatné hospodárske odvetvia Slovenska tak postihnuté neboli. Až od konca roku 1980 až do konca roku 1984 investičná výstavba na Slovensku zaznamenala pokles výkonov, ale spustením výstavby vodného diela Gabčíkovo - Nagymaros (1977) a výstavby atómovej elektrárne Mochovce (1982) investičná výstavba na Slovensku výrazne vzrástla a čo je najdôležitejšie, vzrástla aj produkcia výroby stavebných materiálov a hmôt pre výstavbu na Slovensku. Opätovné spomalenie a pokles stavebnej a hospodárskej produkcie na Slovensku nastal až v roku 1989, kedy v spoločnosti vďaka mediálnemu masírovaniu zahraničnými ale „nepriamo“ už aj štátnymi mediálnymi oznamovacími prostriedkami o neslobode a diktatúre jednej politickej stany narastala všeobecná nespokojnosť s hospodárením štátu pod vedením jedinej neomylnnej politickej strany, komunistickej strany, čo skončilo známym prevratom v novembri 1989 pod názvom „Zamatová revolúcia“, niekedy aj „Nežná revolúcia“.

Po roku 1989 boli takmer všetky podniky **rozpredané do zahraničia, rozkradnuté a zničené** (viď prílohu od str. 105.).

Príčiny a dôsledky prísneho dodržiavania rozpočtových pravidiel federácie a oboch národných republík.

Skôr ako v krátkosti spomeniem čo spôsobilo a spôsobuje dodržiavanie rozpočtových pravidiel štátu, bez ohľadu na politický režim, musím progresívnych liberálnych ekonómov a hospodárov riadiacich akýkoľvek štát vyviešť z omylu, že Václavom Klausom hlásané heslo, že len voľný trh a decentralizácia riadenia dokáže rozvíjať štát nie je pravdivé! Prečo?

Keď sa pozrieme na spôsoby hospodárenia cca od roku 1950 a osobitne od vzniku Československej federácie a v jej jednotlivých republikách zistíme, že sa jednalo o centrálny koncepčný systém plánovania, riadenia a kontroly rozvoja štátu ako celku, s prihliadnutím a akceptovaním regionálnych – územných zdrojových možností a kapacít vrátane zdrojov pracovnej sily a jej vedomostnej všeobecnej a odbornej prípravy a úrovne. Nejde a nešlo o komunistickú, ideologickú a hospodársku diktatúru riadenia ako sa nám to snažia do hláv natĺcť súčasní politici a tzv. „liberálni ekonómovia“, bez ohľadu z akého politického spektra sú! V podstate išlo o **riadenie hospodárstva štátu podľa vzoru a pravidiel prvého amerického ministra financií Alexandra Hamiltona**, ktorý v rokoch 1789 – 1795 vytvoril základné princípy americkej ekonomiky a hospodárstva vedúce k vytvoreniu celkovej štátnej suverenity a nezávislosti USA. **Toto je skutočná podstata riadenia a rozvoja hospodárstva** s počiatkami v prvej Československej republike a následne od cca konca 50 rokov v socialistickom v Československu.

Minister Hamilton ako prioritu pri tvorbe nezávislej ekonomiky a hospodárstva USA presadzoval základnú zásadu, **podporovať vlastnú výrobu pre vlastnú spotrebu a nespoliehať na dovoz**, pretože dovoz znamená určitú závislosť na niekom inom. Dovoz obmedzil clami, ktoré doposiaľ patria k primárnym zdrojom príjmov nielen USA, ale všetkých štátov nášho známeho sveta a súčasne slúžia na ochranu a podporu domácej výroby a ekonomiky.

Hamilton tiež presadzoval a presadil myšlienku, že **štát síce musí podporovať preberanie chýbajúcich technologických novínok zo zahraničia, ale štát ich musí lokalizovať na vlastné potreby** podľa vlastných možností a **hlavne musí podporovať vlastný technologický vývoj nahradzujúci dovoz a tým závislosť na cudzine.**

Hamilton ďalej tvrdil, že **štát musí vytvárať prostredie pre rozvoj miestneho malého a stredného podnikania, ktoré je pružnejšie, lepšie využíva potenciál regiónov a hlavne celoplošne vytvára rovnomerné pracovné príležitosti,** pretože veľké kolosy a konzorciá sú nepružné a nemôžu svoju výrobu a služby umiestňovať celoplošne a sledujú výlučne svoje záujmy tvorby zisku a moci a nie celospoločenské a národnoštátne záujmy ku ktorým patrí hlavne národná a štátna suverenita na svojom území...

Hamilton tiež trval na tom, že **domáca výroba potravín, energie a základných potrieb musí byť cieľom a základom štátnej nezávislosti a bezpečnosti!** Taktiež presadzoval zásadu, podľa ktorej **štát musí podporovať všetky formy vlastníctva vrátane štátneho, družstevného, súkromného a zamestnaneckého pre trvalú potravinovú, energetickú a tovarovú nezávislosť a bezpečnosť národa a štátu.**

Tieto Hamiltonove pravidlá sa v modifikovanej forme v plnej miere úspešne uplatňovali v bývalom Československu a v Maďarsku až do prevratov koncom osemdesiatych rokov... Aktuálny prezident Donald Trump sa pre záchranu hospodárstva a suverenity USA vrátil k týmto Hamiltonovým zásadám riadenia štátu a bezohľadne ich presadzuje!

V súčasnosti úspešné výsledky hospodárskych zásad ministra Hamiltona vidieť v Číne, v Rusku a v značnom rozsahu aj v Poľsku a v Maďarsku. Rast však vidieť aj v Indii a vôbec v štátoch skupiny BRICS, ktoré nastúpili cestu koncepcného riadenia a plánovania rozvoja svojich štátov.

Federálna vláda ČSFR a vlády oboch republík v rokoch 1974 až 1989 významne podporovali a presadzovali zásadné zmeny v sociálnej politike podpory mladých rodín a pôrodnosti, čo v podstate spôsobilo

populačnú explóziu a vyvolalo tlak na výstavbu a vytváranie nových pracovných príležitostí s rastom priemyselnej a potravinovej produkcie.

Paradoxne, po roku 1977 vlády oboch republík uvoľnili ideologické ortodoxné stranícke obmedzenia v kultúre a vo všetkých oblastiach bežného života občana. To sa na Slovensku odzrkadlilo najmä v oblasti filmovej a televíznej tvorby množstvom kvalitných filmov a televíznych seriálov (Dovidenia v pekle, priatelia, Páni sa zabávajú, Pacho Hybský zbojník, Medená veža, Majster kat a ďalšie). V hudobnej tvorbe to prinieslo množstvo kvalitných až legendárnych spevákov a skupín ako napr. Karola Duchoňa, Mariku Gombitovú, Miroslava Žbirku, skupinu Modus a ďalšie. V rámci oboch republík však bola najslávnejšou skupina Elán, ktorá rozbila dominanciu českej hudobnej populárnej tvorby. Nastal aj nevídaný rozvoj amatérskych folklórnych tanečných skupín a amatérskych divadelných scén, z ktorých najpopulárnejšia a doposiaľ účinkujúca je Radošinske naivné divadlo, ktoré napriek štipľavým inteligentne dávkovaným satirickým scénam nastavovalo zrkadlo nielen samotným Slovákom, ale aj politike pred rokom 1989 až do súčasnosti...

Počnúc začiatkom sedemdesiatych rokov v podstate počnúc rokom 1974, štát začal podporovať a presadzovať masívnu industrializáciu Slovenska vybudovaním významných energetických celkov a podnikov ľahkého priemyslu zameraného na výskum, vývoj a výrobu elektroniky, optiky, výpočtovej techniky, automobilového priemyslu, farmaceutický priemysel, výrobu stavebných strojov, v Komárne významne rozšírili výrobu riečnych lodí o námorné lode a ďalšie odvetvia hospodárstva, ktoré dovtedy boli takmer výhradnou doménou Česka.

Nemusíme mať ani špeciálne vzdelanie aby sme pochopili, že každý technický a spoločenský pokrok je založený na poznaní a poznanie je v dnešnej dobe veda a výskum a vlastná skúsenosť. Po nich začína samotná aplikácia ich výsledkov v praxi.

Veda, výskum a technický pokrok sú zrkadlom prosperity každého národa, jeho štátu a vlády.

Pre názornosť spomeniem že podľa štatistických ročeniek Československej socialistickej republiky v roku 1948 bolo na Slovensku 3 218 pracovníkov vedy a výskumu a do roku 1988 počet pracovníkov narástol až na 64 944, tj. dvadsaťnásobný nárast. Veda a výskum boli zamerané na všetky oblasti rozvoja poľnohospodárstva, priemyslu, stavebníctva, vedy, techniky, vzdelávania, zdravotníctva, školstva a vôbec pomaly každodenného života štátu a spoločnosti.

A ako to vypadá s vedou a výskumom na Slovensku?

Po roku 1989 veda a výskum prudko klesli a k roku 2023 bolo len, alebo až 24 329 pracovníkov v tomto sektore... Záleží ako sa na to pozrieme.

Samozrejme druhou otázkou je, aký prínos majú súčasné výsledky vedy a výskumu na Slovensku pre Slovensko a jeho národ a občana vôbec.

Z hľadiska bežného občana ten prínos akosi obzvlášť veľmi vidieť nie je. Keď sa občan pozrie do svojej peňaženky a tovary na pultoch obchodov, ktoré sú takmer z 90% ak nie viac % výsledkom vedy, výskumu a ich aplikácie zo zahraničia vrátane pultov, na ktorých sú položené a obchodov, v ktorých nakupujú... Keď ku tomu pridáme demagogické a zavádzajúce vyhlásenia tzv. vedcov počas nepravdivej Covid19 pandémie od marca 2020 do februára 2022, ktorú ukončila špeciálna vojenská operácia zahájená Ruskom na území Ukrajiny a nie nejaké spásonosné vakcíny, ktoré sa neskôr ukázali zdraviu a životu vysoko nebezpečnými, a ak porovnáam správanie a vyhlásenia týchto vedcov so správaním a vyhláseniami vedcov v rokoch 1974 až 1989, s ktorými som z oblasti farmácie a medicíny aj sám prichádzal do styku, a ktorí sa vyjadrovali ku vtedajším epidémiám, tak mám vážne pochybnosti o úrovni a potrebe takejto vedy a výskumu na Slovensku. Ale to som mierne odbočil, no napriek tomu také prirovnanie napadne každého, kto si pamätá život v druhej Slovenskej republike.

Takže ako som spomenul, rokom 1969 nastalo pre Slovensko množstvo významných hospodárskych a sociálnych zmien vedúcich ku všeobecnému rozvoju Slovenska.

Na Slovensku boli založené aj viaceré podniky zahraničného obchodu, napr. Technopol, COOP, Martimex a ďalšie, ktoré vykonávali vlastnú obchodnú činnosť, nezávislú od Českých podnikov zahraničného obchodu. Česká soc. Republika si však naďalej udržala monopol zahraničného obchodu v sektore vývozu a dovozu zbraní, lietadiel, automobilového priemyslu a myslím aj farmácie.

Stavebníctvo v Slovenskej republike, ale aj v Českej republike zaznamenalo historické rasty stavebnej produkcie hlavne vďaka výstavbe nových výrobných priemyselných komplexov na Slovensku a nových mestských obytných sídlisk, čo následne vyvolalo potrebu výstavby podnikov pre komplexné technické vybavenie budov a vnútorné vybavenie bytov pre ich užívanie. Terciálne to vyžiadalo výstavbu štátnych bytov prideľovaných zdarma, družstevných a podnikových bytov, jaslí, škôlok a škôl, zdravotných stredísk, nemocníc, obchodnej siete, spracovanie potravín, podnikov služieb, ciest, a i. Slovensko v osemdesiatych rokoch už vyvážalo stavebné kapacity aj do zahraničia.

Okrem štátneho sociálneho systému starostlivosti o pracujúcich občanov takmer všetky podniky v Československu (výrobné podniky, podniky služieb, nemocnice, zdravotnícke zariadenia, školy, výskumné ústavy, štátne majetky, poľnohospodárske družstvá a i.) rozširovali a budovali si aj vlastný sekundárny sociálny systém starostlivosti o svojich zamestnancov v podnikových zariadeniach. Podniky si budovali vlastné predškolské zariadenia, jasle a škôlky, slobodárne pre ubytovanie zamestnancov bez rodín, podnikové byty, ktoré dostali bezplatne za podmienky, že odpracujú v podniku najmenej 5. alebo 10. rokov.

Väčšie podniky si budovali vlastné učňovské školy s pracovnými dielňami, v ktorých si vychovávali budúcich remeselníkov a zamestnancov. Tento vzdelávací systém dnes politici na Slovensku vyhlasujú ako revolučnú novinku duálneho vzdelávania mládeže prevzatý z Fínska, ktoré ho od nás prevzalo niekedy v sedemdesiatych rokoch min. stor.). Vtedajšie podniky si vyhľadávali talentovaných žiakov stredných a vysokých škôl, s ktorými počas štúdia uzatvárali pracovné zmluvy

a poskytovali im štipendium pre zlepšenie výšky vreckového od rodičov. Mladí sa skôr stávali sebestačnými jedincami a mali zabezpečenú prácu hneď po skončení štúdií na školách. Jedinou podmienkou v oboch prípadoch bolo, aby po skončení školy dotovaný študent nastúpil do práce vo firme, ktorá ho dotovala a odrobil v nej najmenej 3. až 5. rokov.

Mnohé podniky si budovali vlastné rekreačné zariadenia okrem územia Slovenska aj v zahraničí v rámci štátov RVHP. Prakticky každý pracujúci občan organizovaný v ROH (Revolučné odborové hnutie) mal nárok najmenej 1x za dva až tri roky na čiastočne dotovanú (zvyčajne vo výške 50%) rekreáciu v rekreačných zariadeniach ROH, pobyt detí zamestnancov v detských letných táboroch a návštevu kultúrnych podujatí v divadlách, na vybraných športových podujatí alebo na podporu vlastnej športovej činnosti.

Hospodárstvo a ekonomika Českej republiky a Slovenskej republiky sa v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch stalo v podstate úplne sebestačným a exportným takmer vo všetkých odvetviach hospodárstva.

Jednotné roľnícke družstvá a Štátne poľnohospodárske majetky boli rozmiestnené prakticky v každej dedine po celom území Československa a Slovenska. Poľnohospodárska výroba plne zabezpečovala aj zamestnanosť občanov žijúcich na dedinách a v malých mestečkách.

Poľnohospodárska výroba v podstate od prvej polovice 60. rokov plne zabezpečovala výživu obyvateľstva celého štátu bez potreby dovozu základných a doplnkových potravín dennej spotreby. Dovážalo sa obilie a mäso len v prípadoch obdobia nízkej úrody alebo po prírodných katastrofách. Cca od začiatku sedemdesiatych rokov bolo Československo potravinovo plne sebestačné a neustále klesala potreba štátnej dotácie pre poľnohospodársku prvovýrobu a od druhej poloviny sedemdesiatych rokov dvadsiateho storočia už orientovala aj na export základných produktov a finálnych potravín.

Po rozdelení ČSFR bolo na Slovensku 730 poľnohospodárskych družstiev ale evidovaných k roku 2014 je 1500 z čoho je 500 aktívnych.

V oblasti rastlinnej a živočíšnej výroby a výskumu v rámci Česko-Slovenska ale aj ostatného sveta bol výskum a vývoj na Vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre spolu s Výskumným ústavom živočíšnej výroby v Nitre a výskumno-výrobným podnikom na výrobu veterinárnych liečiv Biovetou Nitra na špičkovej úrovni. Tieto organizácie sa mimoriadne angažovali aj v medzinárodnej spolupráci a každoročne organizovali špecializované konferencie a v ich rámci často riešili aj spoločné výskumné úlohy bez nádychu politickej ideológie aj s ostatnými štátmi Európy bez ohľadu na prebiehajúcu „studenú“ vojnu.

Od roku 1985 sa na družstvách a v štátnych majetkoch rozvinula pridružená výroba, t.j. výroba mimo základnej činnosti a poslania družstva alebo št. majetku (murárske práce, upratovacia služba, malá kovovýroba, drobné výlisky z plastov a pod.), ktorá bola pre veľké podniky stratová a nerentabilná. Pridružená výroba dotovala stratové ale nevyhnutnú činnosť družstiev a štátnych majetkov a tým znižovala potrebu štátnych dotácií, čo môžem potvrdiť aj z vlastnej skúsenosti.

Jedna z mála zachovaných fotografií Dpt. Gustáva Pauera v maštali pred dokončením prvého prototypu nadzemného koterca pre ošípané – rok 1978.

Foto:

V tom období štát veľmi podporoval zlepšovateľské hnutia v celom hospodárstve s dôrazom na obranu, zdravotníctvo, strojárstvo a poľnohospodárstvo. Nedá mi spomenúť na môjho otca Gustáva Pauera, ktorý dlhé roky pracoval vo Výskumnom ústave živočíšnej výroby v Nitre a najmenej dve tretiny svojej profesionálnej praxe venoval stavbám živočíšnej a rastlinnej výroby. Bol priekopníkom vo zvyšovaní stavu dobytka a ošípaných a nových riešení výstavby ustajňovacích priestoroch. Zaviedol výstavbu poschodových maštali a kontajnerový chov ošípaných. Tieto systémy a myšlienku neskôr prevzali aj viaceré farmy na západe. Ako prvý v Československu vyvinul patentované prenosné a posuvné prístrešky pre hovädzí dobytok, kozy a ovce na pasienkoch, takže boli chránené pred dažďom, chladom, ale aj prílišným žiarením slnka, čo predĺžilo dobu ich pasenia a zvýšilo produkciu mlieka a mäsa.

Prvý prototyp posuvného prístrešku pre dobytok a ovce testovaný v JRD Štrba – rok 1982.
Foto: Ivan Pauer

Vďaka jeho patentom sa Slovensko a Československo stalo prvou krajinou s chovom hovädzieho dobytka v poschodových maštaliach a kontajnerovým chovom ošípaných. Zmenil tvrdé ustajňovacie rošty pod zadnými nohami dobytka na plastické s pamäťou tvaru, čím významne eliminoval vznik deformácií zadných kopýt a nôh dobytka –

krívačku spôsobované studenými tvrdými oceľovými roštami. Taktiež vyvinul pre poľnohospodárov populárne oblúkové oceľové haly s oblúkovým, viacnásobne použiteľným použitím pre ustajnenie a sklad obilia, ktoré sa nakoniec stavali takmer vo všetkých odvetviach hospodárstva a veľa z nich slúži doposiaľ. Bez ohľadu na to, že pre svoje názory bol v období „normalizácie“ vylúčený z komunistickej strany, štát podporoval a realizoval jeho nápady a napriek právnym ťahaniciam ich napokon uznal aj ako súkromné patenty, čo v tých dobách bolo mimoriadne výnimočné. Neskôr štát uznal jeho prínos v oblasti rozvoja poľnohospodárstva ocenil ho dvomi štátnymi vyznamenaniami. Pri mnohých jeho patentoch som pri všetkej skromnosti pomáhal aj ja a preto som roku 1986 prešiel do družstevnej sféry. Po roku 1979 pribúdali ďalšie priznané patenty súkromným osobám, ale nebolo ich veľa.

Počas pôsobenia v poľnohospodárstve som sa zameriaval hlavne na budovanie a rozvoj pridruženej výroby na družstvách, štátnych majetkoch a agrochemických podnikoch v celom Československu. V tom čase, myslím od roku 1980 totiž štát umožnil družstvám podnikáť aj v nepoľnohospodárskych činnostiach za podmienky samofinancovania, tj. zisk musel byť použitý na rozvoj družstva a dotáciu stratovej poľnohospodárskej činnosti bez nároku vykrývania strát v tejto činnosti zo strany štátu. Odmeny boli počítané podielom od 15,0 do 23,0 % z očistených výkonov od všetkých nákladov a to boli pre mňa a mojich podriadených „zlaté časy“, pretože ako vedúci výroby a montáže som poberal mesačne podielovú odmenu vo výške od cca 7 500,00 Kčs do cca 11 500,00 Kčs a moji podriadení od cca 8 500,00 Kčs do cca 13 000,00 Kčs + „diéty“ v čistom za dni na montáži mimo svojho bydliska, pretože družstevníci neplatili žiadne dane a odvody.

Zamestnanci jednotných roľníckych družstiev sa vstupom do pracovného pomeru v družstve mohli stať členmi a podielníkmi družstva, a potom mali nárok aj na naturálny podiel z produktov družstva pre potrebu vlastnej rodiny. V štátnych majetkoch, kde som tiež zavádzal pridruženú výrobu boli podobné mzdy, ale pred zdanením, ale potom prišiel november 1989 a socializmu s jeho plusmi a mínusmi bol koniec...

Podme však od chválenia sa ďalej. Len pre doplnenie k sile ekonomiky a vôbec hospodárstva Československa uvediem, že väčšina zbraní ČSLA bola vyrobená v Československu. Zbrane zo zahraničia boli dovezené hlavne zo ZSSR a to hlavne v skladbe PVO (protivzdušnej obrany – raketové systémy), vojenské lietadlá s príslušenstvom a náhradnými dielmi... Menší dovoz bol aj z Poľska a Maďarska. V Československu vyrábali veľmi úspešné a vo svete žiadané „ľahké“ cvičné vojenské prúdové lietadlá Delfín L-29 a neskôr Albaros L-39, ktoré dodávali aj s cvičnou a ostrou výzbrojou. Československý letecký priemysel vyrábal aj malé dopravné lietadlá TURBOLET L 410 na krátke trate v modifikáciách pre civilné, vojenské, prieskumné a geografické použitie a i. Letecké motory boli vyrábané aj na Slovensku.

Československý priemysel za „tvrdej komunistickej totality“ ako ju pomenúvajú súčasní politickí aktivisti a mnohí čo si hovoria politici, vyrábal a vyvážal prakticky všetko od ihly na šitie cez textil a odevy, textilné a obrábacie stroje, potraviny, spotrebnú a špeciálnu elektroniku, papier, liečivá, zdravotnícke prístroje, pomôcky a diagnostické či ambulančné zariadenia, priemyselné komplexy ako cukrovary, pivovary, rôzne technologické zariadenia a výrobné komplexy, množstvo kľúčových komponentov pre atómové elektrárne, parné a vodné turbíny, kompletne elektrárne, vojenské a civilné lietadlá, ľahkú a ťažkú vojenskú techniku, mestské električky, trolejbusy, lokomotívy a vagóny pre železničnú dopravu, motorky, osobné a nákladné automobily, stavebné a banské stroje až po riečne a námorné lode. Takmer všetko stačilo pokryť vnútornú spotrebu a export do celého sveta. Československé výrobky boli celosvetovou značkou najvyššej kvality s dlhodobou úžitkovou hodnotou.

Okrem iného sa dosť často hovorí o informačnej technologickej zaostalosti Československa. Málokto vie, že Československo a osobitne Slovensko v sedemdesiatych až do začiatku deväťdesiatych rokov v oblasti informačných technológií a základného kybernetického výskumu patrilo medzi najrozvinutejšie štáty vtedajšieho sveta. Napríklad dnes najviac známe a verejnosti aktuálne voľne prístupné

technológie pracujúce na základoch umelej inteligencie ChatGPT, Gemini a ďalšie majú prvopočiatky v Ústave informatiky Slovenskej akadémie vied (SAV), ktorý na danú tému uskutočnil v rokoch 1982, 1984 a 1987 v Smolenickom zámku výnimočné medzinárodné konferencie o umelej inteligencii pod názvom AIICR – Umelá inteligencia a informačné-kontrolné systémy robotov... Zúčastňovali sa ich v danej dobe špičkoví odborníci z Nemeckej spolkovej republiky, Nemeckej demokratickej republiky, Maďarska, Poľska, Talianska, Rumunska, Sovietskeho zväzu, USA, Veľkej Británie, Portugalska, Vietnamu Severnej Kórey, Fínska, Francúzska, Belgicka, Juhoslávie, Kuby a Holandska.

Obdobná situácia bola v zdravotníctve, kde České a Slovenské vysoké školy a ústavy patrili ku svetovej špičke. Len sedem mesiacov po prvej transplantácii srdca na svete (3. dec. 1967) v Kapskom Meste chirurgom Christiaanom Barnardom dňa 9. júla 1968 na II. chirurgickej klinike Lekárskej fakulty Univerzity Komenského na Partizánskej ulici v Bratislave tím akademika prof. MUDr. Karola Šišku a MUDr. Ladislava Kuželu vykonal pravdepodobne 24 transplantáciu srdca v rámci sveta a prvú nielen v Československu. Odvtedy sa Slovenská kardiochirurgia zaradila medzi európske a svetové špičkové pracoviská.

Asi jediná známa historická fotografia z prvej transplantácie srdca na v Česko-Slovensku prof. MUDr. Karola Šišku a MUDr. Ladislava Kuželu s 13. členným tímom lekárov. Foto: ČTK

Ďalším svetovo špičkovým Slovenským chirurgom bol Prof. Štefan Demjén, ktorý založil slovenskú plastickú chirurgiu a školu. V podstate to bol chirurg a lekár takmer samouk, ktorý niekoľko rokov putoval po takmer všetkých špičkových nemocniciach vtedajšieho vyspelého sveta bez ohľadu na politické zriadenie. Všade, kde bol preberal a aplikoval množstvo nových chirurgických a operačných spôsobov v oblasti plastickej a rekonštrukčnej chirurgie až nakoniec bol prvý, kto na Slovensku vykonal úspešnú operáciu vrodeného rástpeu hornej pery a tvrdého podnebia. Dovtedy slovenské deti chodili do Prahy a Brna.

V roku 1951 v Bratislave na Partizánskej ulici prof. Demjénovi vytvorili prvé dvadsaťposteľové oddelenie plastickej chirurgie a od roku 1952 sa stal prednostom kliniky plastickej chirurgie v Bratislave. Následne začal chodiť aj po Slovensku a začal ďalších chirurgov v plastickej chirurgii až sa Bratislavská klinika stala špičkovým pracoviskom nie len v rámci Československa, ale aj v rámci sveta. Na kliniku chodili stážovať aj zahraniční špecialisti vrátane Americkkej kliniky v tom čase asi najznámejšej kliniky v Iowe, kde prof. Demjén rok stážoval, pracoval a prednášal.

V roku 1951 profesor Demjén založil aj historicky prvú rázštepovú poradňu na Slovensku. Ide o najstaršiu a najdlhšie fungujúcu poradňu na Slovensku, ktorá nepretržite pracuje od založenia Kliniky plastickej chirurgie. Ideu založenia poradne prof. Demjén priniesol z pobytu v Anglicku, kde stážoval u zakladateľa plastickej chirurgie, prof. Gilliesa. Prof. Demjén na Slovensku systém zdokonalil a vytvoril tímový a multidisciplinárny prístup k pacientom s rozštepovými vadami, tj. zubármi, zubnými technikmi, logopédmi, psychologmi, genetickmi a i.

Popri prof. Demjénovi sa vďaka MUDr. Ladislavovi Košťálovi vybudovalo aj špičkové pracovisko chirurgie ruky známe nie len na Slovensku a v Európe, ale aj v USA a v Kanade, ktoré desiatky rokov až do roku 2025 MUDr. Ladislav Košťál viedol, a ktorý tiež vychoval množstvo úspešných chirurgov zameraných na rekonštrukciu rúk, ktorá v rámci chirurgie patrí medzi najťažšie operačné zákroky. Všetkých týchto pánov som mal česť

osobne poznať a priateľiť sa s nimi, pretože taký prístup k pacientom aký oni mali až do konca svojej aktívnej praxe sa v dnešnej dobe už nevidí. Boli nie len lekári ale aj ľudia!

Nestori plastickej chirurgie na Slovensku zľava: MUDr. Bohuslav Doležal, profesor Štefan Demjén, profesor František Mariš a MUDr. Ladislav Košťál. Foto: ČTK a lekarskenoviny.sk

Na záver tejto medicínskej vsuvky musím povedať jedno, **pacient neplatil žiadne poplatky za návštevu lekára, za konzultáciu, za liečenie ani za operáciu a rehabilitáciu, neplatil nič. Jednoducho vôbec nič, všetko platila štátna zdravotná poisťovňa!** Pacient platil len JEDNU KORUNU za každý lekárom vystavený recept na lieky.

A ešte jedna poznámka k plateniu u lekára. Je pravdou, že niektorí pacienti nosili lekárom „vdáčné“ hlavne vo forme fajnového alkoholu, vajíčok, „výslužky“ zo svadby, na ktorej lekár nebol, zabíjačky prasaťa, vykrámej húsky a niekedy poskytl aj pomoc pri stavbe lekárovho domu. Nosili hlavne starí ľudia, ktorí to považovali za povinnosť odvdáčiť sa. Niektorí pacienti nosili aj peňažné dary výnimočným lekárom len preto, aby ich liečil a vyliečil len on a nik iný... V podstate sa ani nebolo a nie je čo diviť, taká bola doba a je to tak všade vo svete. Ťažko to odsúdiť obzvlášť, keď sa jedná o vychýreného špecialistu a poslednú nádej na vyliečenie pacienta s komplikovaným zdravím.

Rozdiel medzi socialistickým a kapitalistickým zdravotníctvom je v tom, že socialistické malo zásadu pacienta vyliečiť a kapitalistické len liečiť. To nekonštatujem ja, ale povedal to pri mojej exkurzii v troch nemocniciach v Kanadskom meste LONDON v roku 1991 v jednej z nemocníc jej generálny manažér, počas mojej prvej návštevy brata žijúceho v Kanade... Ešte dodal, že aby sme v žiadnom prípade neprebrali ich systém liečby a starostlivosti o pacienta, pretože ich systém je založený len na liečení a nie vyliečení ako u vás (nás). Stojí zamyslieť sa nad tým, kde sa aktuálne nachádza zdravotníctvo a jeho pacient na Slovensku...

Záverom k celému bloku náhľadu do socialistickej histórie Slovenska a Československa z hľadiska riadenia hospodárenia a ekonomiky ešte spomeniem, že mnohé exportné komodity zahraničným odberateľom boli poskytované aj formou úverov poskytnutých Československou obchodnou bankou. Štát síce občas bral zahraničné úvery ale len na nákupy technológií pre novú výrobu a služby, ktoré sa vo federácii nevyrábali, ale boli pre výrobu a rozvoj potrebné a hlavne boli skutočne návratné a produkciou splatiteľné.

Federácia nebrala žiadne zahraničné úvery na udržanie funkčnosti štátnej administratívy, udržanie dôchodkov a sociálnej stability alebo na vnútornú spotrebu! Podľa údajov Hospodárskych novín zo 14.11.2017 priemerný plat na Slovensku ku koncu roku 1989 bol cca 3 204,0 Kčs.

Pamätníci a zachované štatistiky potvrdzujú, že z Československa cez účtovné položky firiem a bank za skryté licenčné poplatky, za poradenstvá, audity, konzultácie, rôzne majetkové práva a formy dividend do zahraničia neodchádzali žiadne peniaze ani len vo výške 0,0001% HDP!

Zbrojný priemysel tvoril cca 4 % HDP a mal 8 % podiel na celkovej priemyselnej výrobe oboch socialistických republík. Výnosy z Československého exportu zbraní boli nasmerované na dofinancovanie ČSLA (Československej ľudovej armády). Ku tomu si doplníme, že ČSLA

ku koncu roku 1988 mala v aktívnej dvojročnej službe cca 150 000 vojakov a v stálej profesionálnej službe cca 60 000 vojakov, ktorých štát dokázal na dva roky ošatiť, školiť, cvičiť, vyzbrojiť a živiť...

Žiaľ novodobí historici, ideológovia, mnohí hospodárski a finanční experti a politici sa týmto témam principiálne vyhýbajú a buď priamo alebo nepriamo naznačujú širokospektrálnu zaostalosť Československa za vlády komunistov, ale hlavne technologickú zaostalosť, podľa mnohých z nich pomaly až na úrovni 18. a 19. storočia... Pritom je opak pravdou.

Kroky vedúce k rozdeleniu federácie na dva samostatné štáty na dve samostatné republiky.

V prvej polovici sedemdesiatych rokov Československá národná banka začala vydávať peňažné obeživo s čisto slovenskými a českými národnými symbolmi a po roku 1975 Česká republika a Slovenská republika začali vydávať niektoré zákony a vyhlášky vzájomne rozdielne ako v druhej republike. Napr. od roku 1977 tí Slováci, ktorí opustili republiku, mohli zo zahraničia požiadať o "upravenie vzťahu s ČSSR", čo bola faktická legalizácia pobytu v zahraničí s ponechaním občianstva, alebo vykúpením sa, t.j. zaplatením nákladov za poskytnuté stredoškolské a vysokoškolské vzdelanie, čo bolo oficiálne „Prepustenie zo štátneho zväzku“ bez ponechania Československého občianstva.

Významnú úlohu, bez ktorej by Česká a Slovenská republika nedosiahli taký razantný rozvoj, zohralo vzdelávanie, štátna plánovacia komisia a štátny podnik pre rozvoj a urbanizmus Urbion v Bratislave.

V podstate sa dá konštatovať, že vnútorná politika po zmene štátnej formy a rozdelení unitárneho štátu na dva štáty, resp. unitárnej republiky na dve republiky ústavným zákonom č. 143/1968 Zb. o Československej federácii krátko po okupácii vojskami Varšavskej zmluvy, nastalo širokopektrálne zrovnoprávnenie Slovenska s Českom a vtedajšia Slovenská republika sa v podstate pripravovala na to, aby sa neskôr

stala samostatným štátnym subjektom aj v rámci medzinárodného práva a svetového spoločenstva, ak nastane taká situácia.

Taká situácia naozaj nastala vnútrostraníckym prevratom, ako je už všeobecne známe vďaka „dobre odvedenej práci“ domácich a zahraničných médií ale hlavne spravodajských služieb Zväzu sovietskych socialistických republík pod vedením Michaila Gorbačova v spolupráci s česko-slovenskými službami a ostatnými zahraničnými spravodajskými službami západu. Táto spravodajská spolupráca pod patronátom Gorbačova mala zásadný vplyv na koniec obdobia hospodárskeho, ekonomického, sociálneho a vôbec celospoločenského rozvoja pre oba národy Čechov i Slovákov za jasotu davu a štrngania kľúčov na námestiach takmer všetkých miest v novembri roku 1989.

V súčasnosti už vieme, že vôbec nešlo o našu slobodu, demokraciu a záchranu hospodárstva a ekonomík oboch socialistických republík, ale išlo o zničenie hospodársky, ekonomicky a vojensky veľmi silného prosperujúceho konkurenta západu, ktorý dokázal zabezpečovať nielen trhy RVHP (Rady vzájomnej hospodárskej pomoci) ale aj dopĺňať trhy EHS (Európskeho hospodárskeho spoločenstva) a tretích, rozvojových krajín (Afrika, Ázia a Južná Amerika) vrátane udržiavania silnej armády.

Ako skončilo hospodárenie ČSFR a SSR ku koncu roku 1989 ?

Posledný štátny rozpočet schválený pre rok 1989 bol bez použitia prostriedkov z predchádzajúceho obdobia vo výške cca **258,00** mld. Kčs na strane príjmov a na strane výdavov bez použitia prostriedkov z predchádzajúceho obdobia vo výške približne **263,00** mld. Kčs. Po odpočítaní **5,00** miliárd Kčs z **8,50** miliardového **prebytku (v Kčs)** zostal štátu ešte **3,50** mld. prebytok do ďalšieho obdobia roku 1990 (Štatistická ročenka Českej a Slovenskej federatívnej republiky 1990 str. 152). Za päťročné obdobie od roku 1984 do roku 1989 „neschopná totalitná moc komunistov“ začala rok 1984 s rozpočtom na príjmovej strane bez predchádzajúceho obdobia s **222,5** miliardami Kčs a v roku 1989 skončila na sume **257,7** mld. Kčs s prebytkom **3,50** mld. Kčs.

Tomuto sa aj bez špeciálneho univerzitného vzdelania hovorí, **hospodárenie s vyrovnaným, resp. s prebytkovým rozpočtom**, o ktorom všetky vlády po roku 1995 hlasno hovoria, ale ktorý napriek zbadačovaniu a likvidácii slovenských firiem a ožobračovaniu občanov doposiaľ nedokázala realizovať ani jedna vláda.

Prechodné obdobie 1990-1992 „obrody“ hospodárstva a spoločenského života v Československu a vrátenia moci ľudu podľa Chartistov 77 a bojovníka za slobodu a demokraciu Václava Havla.

Po prevrate v roku 1989 sa každá nastupujúca vláda zbavovala vlastníctva a riadenia v štátnych podnikov a likvidovala aj družstevné podniky. Vlády sa zbavovali aj podnikov nevyhnutných pre chod štátu. Väčšina, resp. takmer všetky priemyselné podniky a podniky služieb riadené štátom boli zničené, rozkradnuté alebo predané, väčšinou do zahraničia, tj. do štátov západnej Európy a USA.

Oproti podnikom v zahraničnom vlastníctve na Slovensku, ktoré sú štátom významne podporované a dotované, dokonca vyhlasované za strategické pre Slovensko o čom sa v mnohých prípadoch dá reálne pochybovať, pretože ich prínos štátu je len v tom, že zamestnávajú za takmer minimálne mzdy občanov, platia ich zdravotné a sociálne poistenie a z priznaného zisku na Slovensku vo výške cca 1,0 až 3,0 % nechajú štátu zákonom stanovené percento dane. Je pravdou, že niektoré z tovarov, ktoré sa na Slovensku v zahraničných podnikoch vyrobia a predávajú na Slovensku, predajú sa v cene s daňou pridanej hodnoty (DPH), čiže štát má čosi aj z DPH. Žiaľ je veľmi málo podnikov, ktoré prešli do rúk slovenských vlastníkov prežilo a pokračuje bez štátnej pomoci a podpory doposiaľ.

17. november 1989, protikomunistické demonštrácie v mestách po celej ČSFR. Foto: ČTK

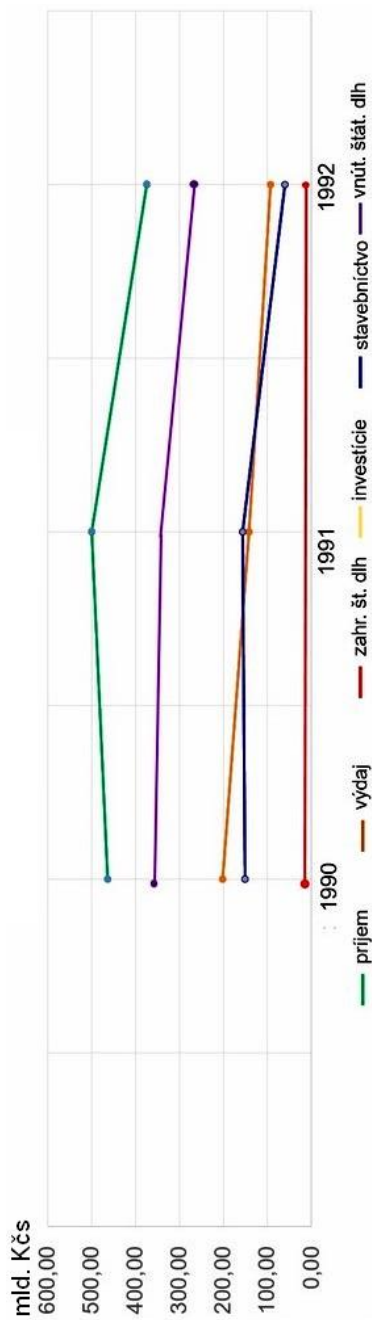

26.11.1989. zahájenie rokovaní o odovzdaní moci. Ladislav Adamec a Václav Havel. F.: ČTK

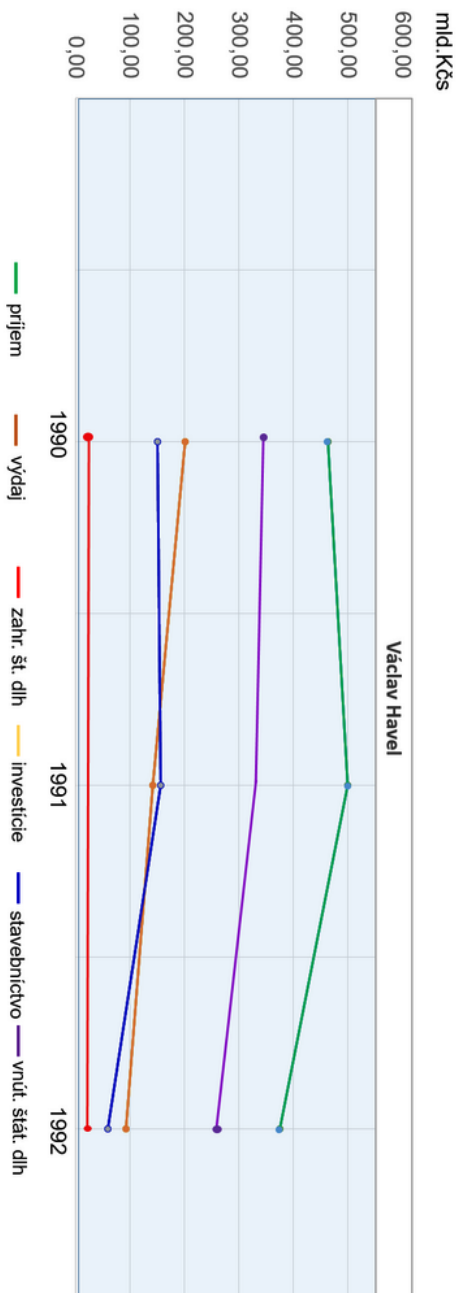
Tabuľka 03 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky ČSFR v rokoch 1990 až 1992 podľa predsedov vlád pri moci: Mena: Československá koruna – Kčs.

Štátny rozpočet, hospodárenie a výstavba v ČSFR - mena: Československá koruna - Kčs												
Tab. 03: 1990-1992	poč. rokov	Rozpočet príjem mld.	ŠBCS Príjem skutočnosť mld.	Rozpočet výdav mld.	ŠBCS Výdav skutočnosť mld.	Rozpočet rozdiel mld.	ŠBCS rozdiel skutoč. mld.	ČSŠU prevádz. výd. /zan. dlh	Investičná výst. mld. skutočnosť	Stavebníctvo mld. skutoč.	mena	systém
	1990	247,64	463,24	247,64	465,90	0,00	7,34	345,50	202,13	150,99	Kčs	Václav Havel
	1991	301,40	500,30	301,40	510,66	0,00	-10,36	324,20	142,18	156,55	Kčs	Václav Havel
	1992	255,87	375,07	252,25	371,45	3,62	3,62	259,21	92,55	59,87	Kčs	Václav Havel
Štatistická metódika ČSŠU				spolu SK		3,62	0,60	Štatistický úrad Československej socialistickej republiky				
				spolu €		0,12	0,02					
Priemer hospodárenia ČSFR za 3 roky												
poč. rokov	Rozpočet príjem mld.	ŠBCS Príjem skutočnosť mld.	Rozpočet výdav mld.	ŠBCS Výdav skutočnosť mld.	Rozpočet rozdiel mld.	ŠBCS rozdiel skutoč. mld.	ČSŠU prevádz. výd. /zan. dlh	Investičná výst. mld. skutočnosť	Stavebníctvo mld. skutoč.	mena	systém	
3	268,30	446,20	267,10	446,00	1,21	0,20	309,54	145,62	122,47	Kčs	Socialistický	

Graf 03 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky ČSFR v rokoch 1990 až 1992. Mena: Československá koruna – Kčs.

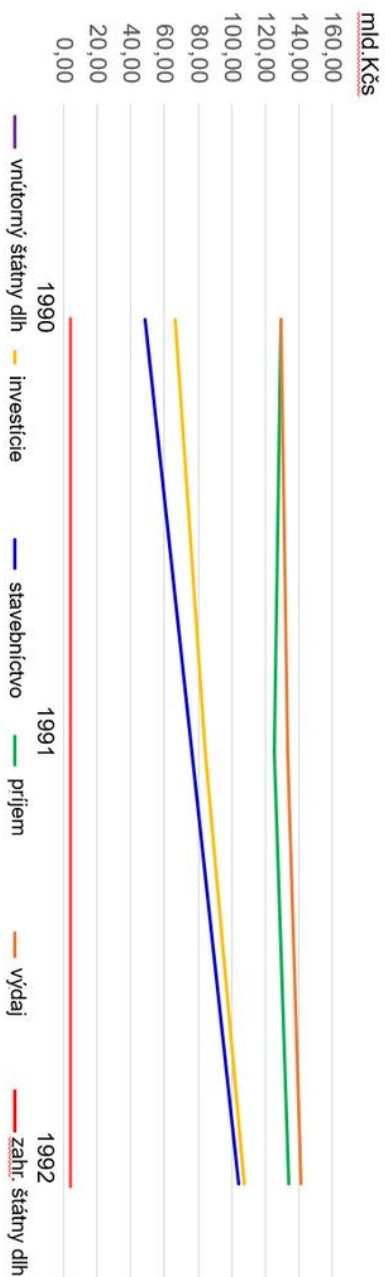
Graf 03 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky ČSFR v rokoch 1990 až 1992 podľa predsedov vlád pri moci.

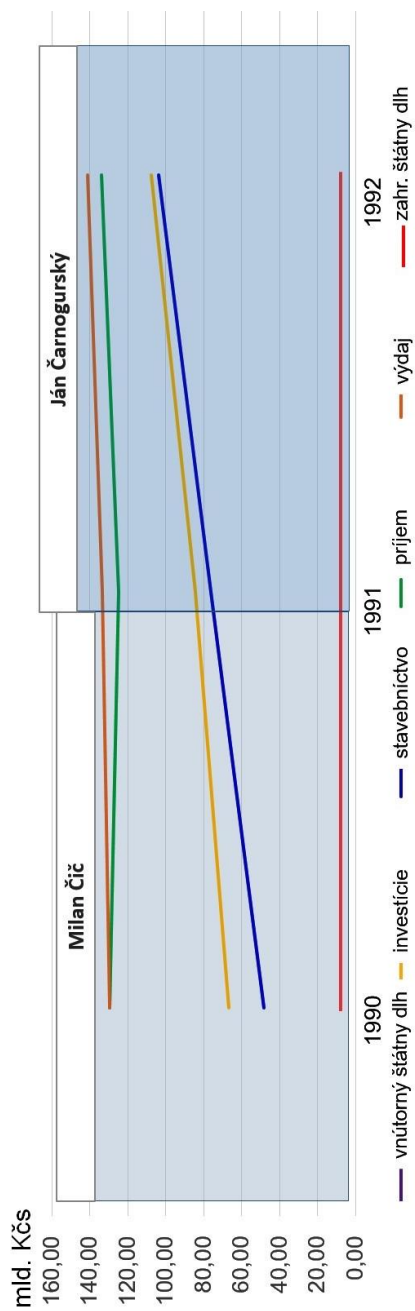
Tabuľka 04 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky SSR v rokoch 1990 až 1992 podľa predsedov vlády pri moci. Mena: Československá koruna – Kčs.

Tab.04: 1990-1992 Štátny rozpočet, hospodárenie a výstavba v SSR v rámci ČSFR - mena: Československá koruna - Kčs											
poč. rokov	Rozpočet príjem mil.	ŠBČS Príjem skutočnosť mil.	Rozpočet výdaj mil.	ŠBČS Výdaj skutočnosť mil.	Rozpočet rozdiel mil.	ŠBČS rozdiel skutoč. mil.	ČSŠÚ prevádz. vnútr./zah.dlh	Investičná výst. mil. skutočnosť	Stavebníctvo mil. skutoč.	mena	systém
1990	90,33	129,61	90,33	129,50	0,00	0,11	0,00	66,65	48,29	Kčs	Milan Čič
1991	118,89	125,10	118,79	133,45	0,10	-8,35	0,00	84,25	76,48	Kčs	Ján Čamogurský
1992	117,55	134,12	117,55	141,09	0,00	-6,98	0,00	107,61	103,99	Kčs	Ján Čamogurský
Štatistická metodika SŠÚ					spolu Kčs	-15,22					
					spolu €	-0,51	Štatistický úrad Slovenskej socialistickej republiky				
Priemer hospodárenia a výstavby v SSR v rámci ČSFR za 3 roky do politickej a hospodárskej zmeny v štáte											
poč. rokov	Roz. Príjem mil./rok	Skut. Príjem mil./rok	Roz. Výdaj mil./rok	Skut. Výdaj mil./rok	Rozpočet rozdiel mil.	ŠBČS rozdiel skutoč. mil.	SSÚ vn. dlh mil./rok	Invest. výst. mil./rok	Stavebníctvo mil./rok	mena	systém
3	108,92	129,61	108,89	134,68	0,03	-5,07	0,00	86,17	76,25	Kčs	Otrokársko-kapitalistický

Graf 04 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky SSR v ČSFR v rokoch 1990 až 1992.
Mena: Československá koruna – Kčs.

Graf 04 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky SSR v ČSFR v rokoch 1990 až 1992 podľa predsedov vlád pri moci.

Vyhodnotenie:

Toto obdobie bolo známe ako obdobie „bielych koňov“ a tunelovania ekonomík federácie a oboch republík. Nastala éra naštartovania súkromného podnikania, neplatenia faktúr za nákup a dodávky tovarov, poskytovania bankových pôžičiek na „biele kone“, ktoré takmer nikto nesplácal a nikdy nesplatil a kone viac nikto neuvidel, zrodu prvých mafiánskych skupín, vydierania, korupcie, vrážd, hazardu v herniach, nezamestnaných, vytvorenie novej skupiny občanov – milionárov a multimilionárov ale hlavne to bolo obdobie naštartovania tzv. malej privatizácie verejnými dražbami pod kontrolou záujmových skupín, nástup kupónovej privatizácie, čo vlastne nebolo nič iné, len cielená likvidácia národného – štátneho hospodárstva, štátneho bankového systému a začiatok zbedačovania občanov ich zadlžovaním na nákup zbytočností, akcií rôznych investičných fondov (Harvardské fondy, Prvá garantovaná a niekoľko podobných...), ktoré boli vlastne pyramídovými finančnými hrami výnosných len pre prvých vkladateľov...

Takže toto obdobie môžeme nazvať obdobím prechodu zo stabilného ekonomického, hospodárskeho a sociálneho systému na systém vytvorenia novej kapitalisticko–feudálnej vrstvy milionárov bez hospodárskej, ekonomickej a sociálnej stability štátu a občana.

Z takejto situácie a atmosféry v dovtedy spoločnom štáte na Slovensku prirodzene narástol odpor národa voči centrálnemu riadeniu neschopných avanturistov a alkoholikov vo federálnej vláde na čele s prezidentom Havlom, čo prirodzene vyústilo do vôle definitívne rozdeliť Československú federatívnu republiku zloženú z dvoch republík na dva úplne samostatné štáty, ako samostatné subjekty medzinárodného práva. Stalo sa tak napokon nekrvavým spôsobom Ústavným zákonom č. 542/1992 Zb. o zániku Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý bol vydaný dňa 25. novembra r. 1992 s účinnosťou k 1. januáru 1993, čím vznikli dva samostatné štáty, Slovenská republika a Česká republika.

Ukážky niektorých, dnes už ikonických výrobkov Česko-Slovenskej federatívnej republiky od roku 1993

K predchádzajúcej „historickej“ časti si dovoľím konštatovať, že napriek svetovo unikátnemu hospodárskemu a vojenskému potenciálu, Československo prehralo hlavne informačnú a hlavne kľúčovú propagandistickú vojnu, nazvem to vojnu dizajnu medzi „Západom“ a „Východom“.

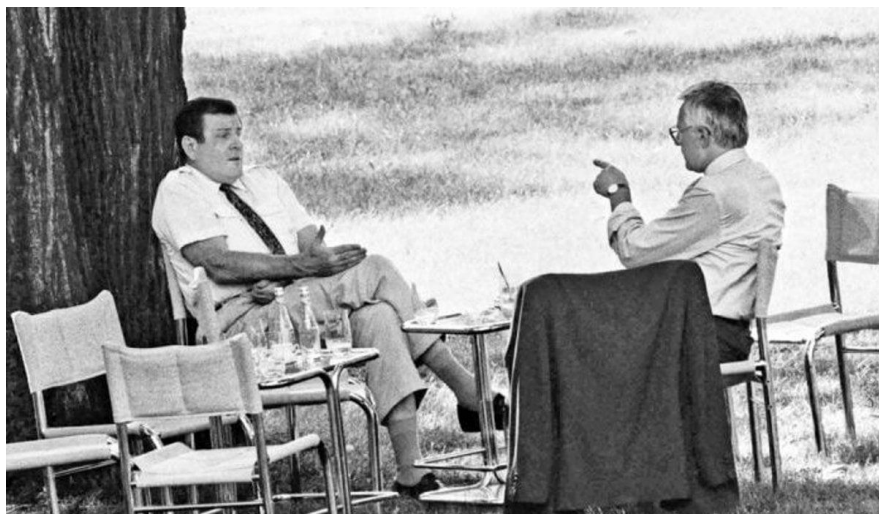
Prečo?

Pretože západná priemyselná produkcia bola založená na kvalitnom ľúbivom a atraktívnom dizajne svojich výrobkov, ale hlavne na dizajne svojej propagandistickej politiky. V mnohých prípadoch cca do druhej poloviny sedemdesiatych rokov dizajn predstavoval naozaj vysokú kvalitu priemyselnej produkcie a života jedinca v spoločnosti, ale ropná kríza v sedemdesiatych rokoch odhalila slabé miesto západnej (kapitalistickej) prosperity – závislosť na lacných cudzích zdrojoch. V podstate od ropnej krízy môžeme sledovať pozvoľný hospodársky a politický úpadok západných krajín na čele s Britániou a USA. Súčasne však môžeme pozorovať aj slabnutie až úpadok starnúcej mocenskej garnitúry v ZSSR. Po nástupe Michaila Gorbačova k moci boli odstraňované aj vlády v ostatných štátoch východnej Európy a rástla túžba po osobnom bohatstve a výrobkoch v krásnych obaloch zo západu.

Západné krajiny v honbe za najvyššie HDP nehládali na drancovanie prírody a výroby na sklad, svoj nastupujúci úpadok oddialili a prekryli dizajnovou propagandou o svojej hospodárskej prosperite a vojenskej sile, ochranou slobody občana a ľudských práv hlavne v štátoch východnej Európy a následnými reťazovými prevratmi v Poľsku, v Nemeckej demokratickej republike, Československu a v ďalších aby rozbili svojho hospodárskeho konkurenta RVHP a rozkúskovali ZSSR .

Túto hospodársku vojnu Česko-Slovensko s konečnou platnosťou prehralo po rozdelení na dva samostatné štáty v roku 1992 a Slovensko osobitne až po roku 1998, kedy vďaka strate moci nad propagandistickými informačnými systémami na Slovensku bola prvá a posledná, v podstate centralistická pronárodná vláda pod vedením jej predsedu JUDr. Vladimíra Mečiara donútená skončiť. To bol koniec nádejnej cesty za hospodárskou a politickou suverenitou tretej Slovenskej republiky.

**Slovensko ako samostatný suverénny štát s vlastným hospodárstvom
a vlastnou menou Slovenská koruna.**

Rozhovory Vladimíra Mečiara a Václava Klause pred rozdelením federácie. Foto: ČTK

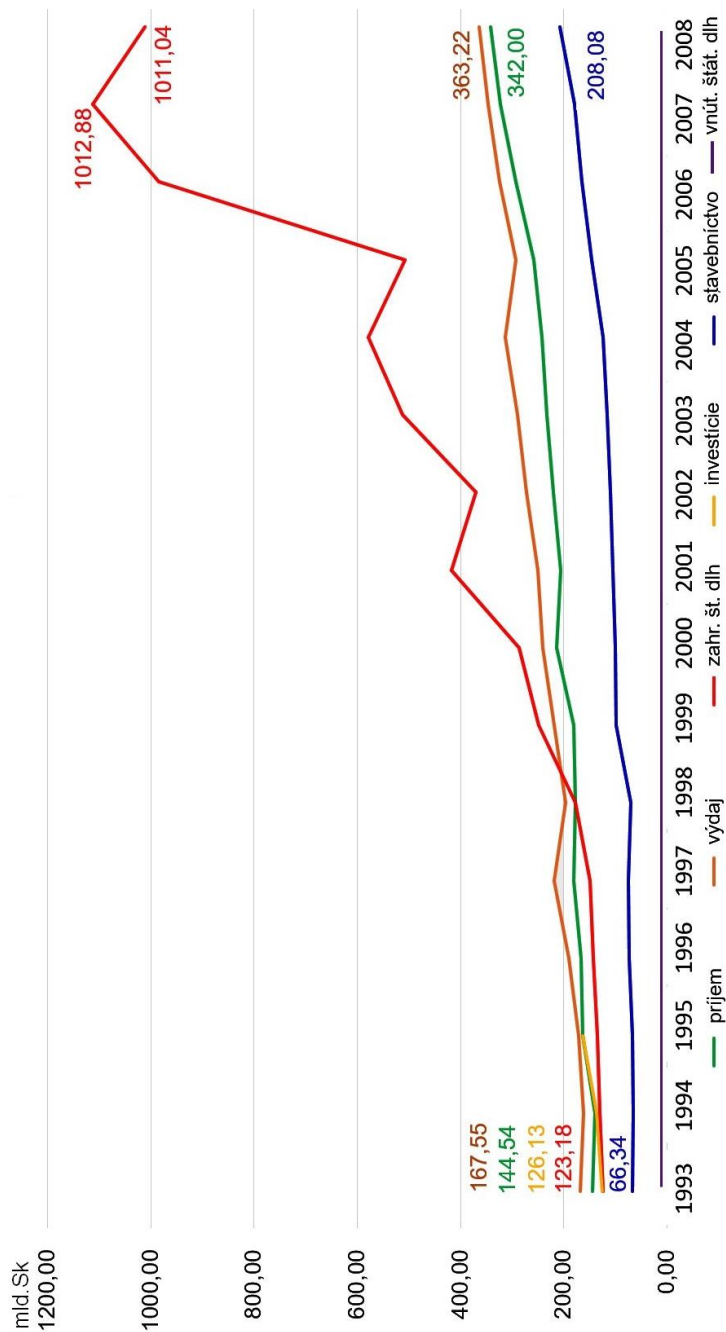

Vladimír Mečiar a Václav Klaus pri podpise zákona o rozdelení federácie. Foto: ČTK

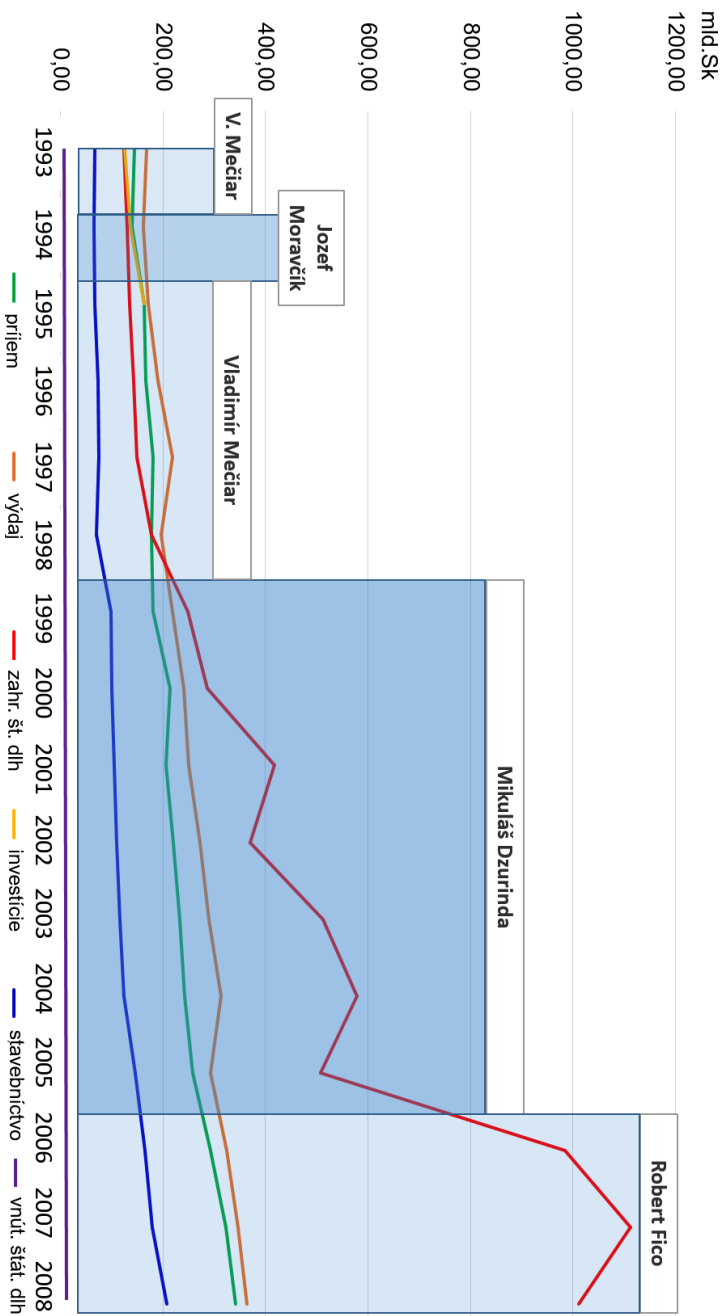
Tabuľka 05 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky III. Slovenskej republiky v rokoch 1993 až 2008.
- Mena Slovenská koruna - Sk.

Tab.05:	Štátny rozpočet, hospodárenie a výstavba v samostatnej III. Slovenskej republike - mena: Slovenská koruna - SK											
Rok	Rozpočet príjem mld.	SŠÚ Príjem skutočnosť mld. SK	Rozpočet výdaj mld.	SŠÚ Výdaj skutočnosť mld. SK	Rozpočet schodok mld.	SŠÚ rozdiel skutoč. mld.	SŠÚ štátny. zahr. dln	Investičná výst. mld. Skutočnosť	Stavebné práce skutoč. bež.ceny mld	Mena	Vláda predsedu	
1993	158,14	144,54	154,20	167,55	3,94	-23,01	123,18 SK	126,13	66,34	SK	Vladimír Mečiar	
1994	134,70	139,20	149,30	162,00	-14,60	-22,80	130,44 SK	135,70	65,34	SK	Mečiar a Moravčík	
1995	146,40	163,10	167,40	171,40	-21,00	-8,30	134,89 SK	162,78	66,79	SK	Vladimír Mečiar	
1996	146,40	165,70	167,40	190,70	-21,00	-25,00	142,94 SK		72,77	SK	Vladimír Mečiar	
1997	171,10	180,80	208,00	217,80	-36,90	-37,00	149,64 SK		74,55	SK	Vladimír Mečiar	
1998	168,60	178,00	184,80	197,00	-16,20	-19,00	177,67 SK		69,69	SK	Mečiar a Dzurinda	
1999	179,90	180,80	194,90	217,80	-15,00	-37,00	248,57 SK		99,18	SK	Mikuláš Dzurinda	
2000	183,80	213,50	201,80	241,10	-18,00	-27,60	286,78 SK		100,79	SK	Mikuláš Dzurinda	
2001	181,00	205,35	217,80	249,72	-36,80	-44,37	418,24 SK		104,17	SK	Mikuláš Dzurinda	
2002	219,90	220,36	257,90	272,00	-38,00	-51,64	369,49 SK		108,82	SK	Mikuláš Dzurinda	
2003	235,40	233,07	291,50	289,04	-56,10	-55,97	511,77 SK		115,93	SK	Mikuláš Dzurinda	
2004	232,00	242,44	310,50	312,73	-78,50	-70,29	578,07 SK		124,30	SK	Mikuláš Dzurinda	
2005	257,20	258,69	318,80	292,58	-61,60	-33,89	507,43 SK		146,17	SK	Mikuláš Dzurinda	
2006	272,70	291,98	330,20	323,66	-57,50	-31,68	985,11 SK		165,58	SK	Dzurinda a Fico	
2007	310,50	322,22	348,90	345,75	-38,40	-23,53	1 112,88 SK		178,76	SK	Robert Fico	
2008	348,30	342,00	380,20	363,22	-31,90	-21,22	1 011,04 SK		208,08	SK	Robert Fico	
Štatistická metodika EU BPM5												
				spolu SK	-537,56	-532,30						
				spolu €	-17,84	-17,67						
Priemer hospodárenia samostatnej III. Slovenskej republiky za obdobie 16 rokov.												
poč. rokov	Roz. Príjem mld./rok	Stut. Príjem mld./rok	Roz. Výdaj mld./rok	Stut. Výdaj mld./rok	Rozpočet rozdiel mld.	SŠÚ rozdiel skutoč. mld.	SŠÚ vn. dln mld./rok	Invest. výst. mld./rok	Stavebníctvo mld./rok	mena	systém	
15,00	223,07	232,12	258,91	267,60	-35,84	-35,49	459,21	28,31	117,82	SK	Otrokárstvo-kapitalistický	

Graf 05 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky III. Slovenskej republiky v rokoch 1993 až 2008.
Mena Slovenská koruna - Sk.

Graf 05 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky III. Slovenskej republiky v rokoch 1993 až 2008 podľa predsedov vlád.

Vyhodnotenie:

Napriek nie ľahkému štartu tretej Slovenskej republiky, ktorý vďaka machinácii českej strany pred rozdelením majetku a aktív federácie spôsobil nedostatok peňazí na štátnom účte Slovenskej republiky a vďaka politickému nátlaku zo strany tzv. opozície na prvú a druhú vládu vedenú nechcenou a nenávidenou vládou JUDr. Vladimíra Mečiara, je nutné konštatovať, že od roku 1993 do roku 1998 Slovensko napriek objektívne nevyhnutným ale nepodstatným výkyvom pokračovalo v takmer vyrovnanom štátnom rozpočte na strane príjmov aj výdajov a stavebníctvo po stagnácii v rokoch 1993 až 1995 tiež opäť mierne zvyšovalo svoje výkony.

Tento stav bol výsledkom rozumnej hospodárskej politiky štátu, ktorý v podstate míňal peniaze na nevyhnutné výdaje prevádzky štátu. Vláda z dôvodu „zdedených“ záväzkov z čias federácie musela dokončiť malú privatizáciu ale bránila spusteniu veľkej privatizácie t.j. výpredaju štátnych monopolov ako napr. Tranzitný plynovod, Slovenské telekomunikácie, Slovenská pošta, Slovenské elektrárne at., pretože išlo o trvalo ziskové prirodzené monopoly v štátnom vlastníctve, ktoré významne naplňali štátnu pokladnicu a stabilizovali ekonomiku štátu, nehovoriac aj o stabilite dôchodkového systému. Za vlády V. Mečiara bolo privatizované len cca 19% národného majetku. To bol v podstate hlavný „hriech“ Mečiarových vlád, pre ktoré musel byť od politickej moci na Slovensku odstránený, ku čomu výdatne pomohla masívna mediálna propaganda, pretože v tomto období jeho vláda spustila a podporila privatizáciu tlačných a audiovizuálnych informačných médií vrátane nasadenia americkej televízie na Slovensku. Vláda týmto krokom stratila informačnú moc v štáte a občan stratil ako-tak priame vládne informácie. K záchrane vlády nepomohla ani zmena správy národného majetku pod nový štátom nekontrolovaný „Fond národného majetku“, čo uvoľnilo jeho budúci výpredaj, a ani žiadosť Slovenska o vstup do EÚ, ktorú Vladimír Mečiar odovzdal na summite v Cannes do rúk francúzskeho prezidenta Jacquesa Chiraca nepomohla ani v januári 1996 ohlásená privatizácia Slovenských bánk do konca februára toho istého roku.

Po odstavení Mečiarovho politického hnutia a jeho samého sa dostali k moci ambiciózni avanturisti podporovaní hlavne nadáciami otvorenej spoločnosti financovanými hlavne z USA, ako to potvrdila aj nová vláda Donalda Trumpa. Vláda Mikuláša Dzurindu a jeho finančného a hospodárskeho „mága“ Ivana Miklósa spustila masívny a prakticky historicky najväčší výpredaj slovenského hospodárstva a jeho prirodzených monopolov. Čo je však na tejto tzv. privatizácii tragické je to, že predal najvýnosnejší a najdrahší Slovenský majetok údajne pod skutočnú cenu, no napriek tomu zadlženosť štátu neklesla ale naopak zo **177,665** mld. Sk vystrelila na sumu **985,11** mld. Sk a odštartovala doposiaľ neustále rastúci štátny dlh. Slovensko totiž prišlo o hlavný stály prísun peňazí do štátneho rozpočtu zo strategických podnikov - prirodzených monopolov vo vlastníctve štátu a stalo sa hospodársky a ekonomicky úplne závislé na nových zahraničných vlastníkoch prirodzených monopolov. Nemožno v tejto súvislosti nespomenúť vstup Slovenska do EÚ a NATO v roku 2004, čo predznamenovalo a malo za následok ďalší odliv peňazí zo štátneho rozpočtu do týchto zoskupení a zároveň zvýšilo závislosť na rozhodovaní o Slovensku zahraničnými subjektami a politikmi.

Na obr. je predseda vlády Mikuláš Dzurinda, ktorý lacným výpredajom zničil Slovenské hospodárstvo spustil špirálu zadlžovania štátu.

Koláž: Ivan Pauer

Počnúc Dzurindovým výpredajom štátnych podnikov Slovensko stratilo zdroje vlastného príjmu do štátnej pokladnice, preto Dzurinda musel nevyhnutne prevádzku štátu pokrývať štátnymi úvermi od zahraničných bánk, pretože všetky oddĺžené Slovenské banky a sporiteľne hneď predal... Mikuláš Dzurinda a spol. výpredajom národného majetku štátu prakticky **zničil slovenské hospodárstvo a roztočili doposiaľ rastúcu, za daných podmienok zatiaľ nezastaviteľnú špirálu štátneho dlhu, dnes už reálne vedúceho k hroziacemu štátnemu bankrotu.**

Je tiež zaujímavý ďalší hospodársky a ekonomický vývoj na Slovensku po skončení vlády Mikuláša Dzurindu a spol.

Po Dzurindovej výpredajovej vláde nastúpila vláda konsolidácie JUDr. Roberta Fica, ktorá po nástupe k moci vďaka chýbajúcim príjmom z rozpredaných vlastných podnikov nespustila obnovu hospodárstva ale prijala ďalšie zahraničné úvery na chod štátu, čím sa štátny dlh ku koncu roku 2008 zvýšil až na úroveň **1011,04** mld. Sk.

Aby hospodárskych problémov zanechaných Mikulášom Dzurindom nebolo dosť, v roku 2007 vláda Roberta Fica prijala **zákon č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike** s účinnosťou od 1. januára 2008. Dňa 8. júla 2008 Rada Európskej únie schválila žiadosť Slovenska o **vstup do eurozóny k 1. januáru 2009**, čo predseda vlády ako úspech Slovenska oslávil spálením slovenskej meny v ohni nejakej spaľovni odpadu... Kto vie či si Robert Fico a spol. uvedomili, že vláda, ktorá sa zbaví vlastnej štátnej meny a príjme menu iného štátu, inej mocnosti, alebo skupiny štátov, stratí moc nad riadením a kontrolou vlastnej menovej, rozpočtovej a finančnej politiky, ekonomiky štátu a tým stratí moc nad vlastným štátom. Štát prijatím cudzej meny **sa stane len krajinou a kolóniou, bez moci nad svojim hospodárstvom a v podstate je bez vlastnej politiky**, pretože vláda takého štátu **sa zmení len na správcu kolonizovaného územia a občanov zmení na „motrokov“ (moderných otrokov).** Štát bez vlastnej meny a moci nad hospodárstvom a ekonomikou prakticky **nemá žiadnu politickú a hospodársku suverenitu.**

Vývoj hospodárstva a ekonomiky Slovenskej republiky po vstupe do eurozóny a koniec slovenskej meny, koniec slovenskej suverenity.

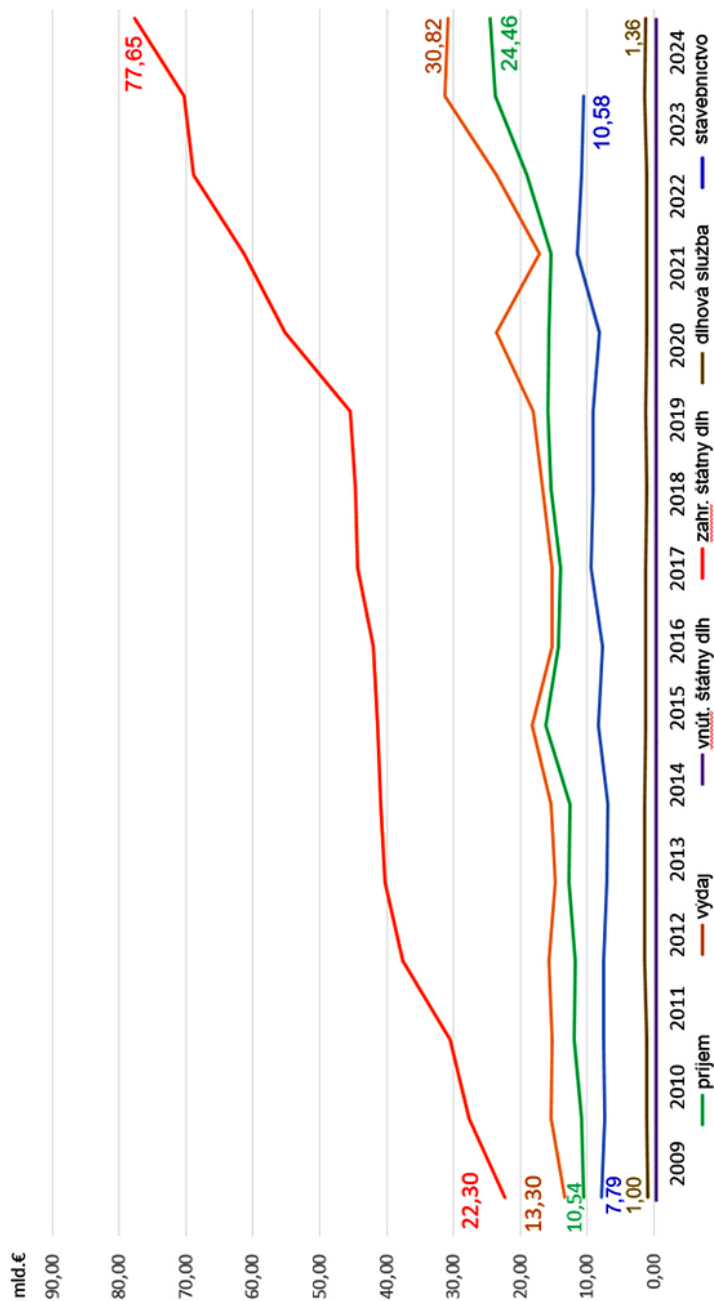
Tab. 06 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky III. Slovenskej republiky v rokoch 2009 až 2024

Mena: Euro - €.

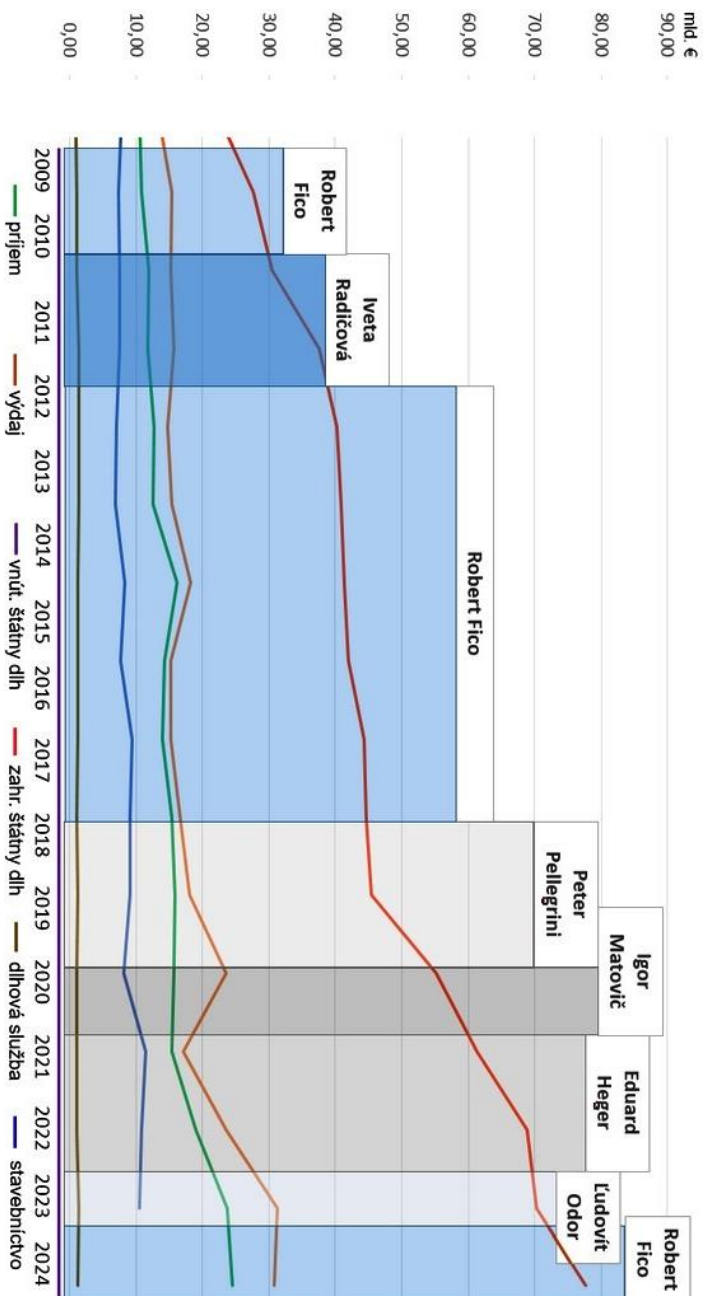
Rok	Rozpočet príjím mld.	SŠÚ Príjím skutočnosť mld. SK	Rozpočet výdej mld.	SŠÚ Výdej skutočnosť mld. SK	Rozpočet schodok mld.	SŠÚ rozdiel skutoč. mld.	SŠÚ očísľany verejny dlh	Dlhová služba	Investičná výst. mld. Skutočnosť	Stranbná produkcia SŠÚ mld	Mena	Vlada predsedu
2009	13,20 €	10,54 €	14,10	13,33	-0,90	-2,79	22,30	1,00	neuvádzané	5,60	Euro	Robert Fico
2010	11,90	10,90	16,40	15,37	-4,50	-4,47	27,60	1,14	neuvádzané	5,80	Euro	Fica a Radčovej
2011	13,20	12,00	17,00	15,28	-3,80	-3,28	30,50	1,16	neuvádzané	6,05	Euro	Iveta Radčiová
2012	13,60	11,83	17,30	15,64	-3,70	-3,81	37,60	1,39	neuvádzané	6,11	Euro	Radčiová a Fico
2013	13,92	12,78	17,00	14,82	-3,08	-2,04	40,20	1,33	neuvádzané	6,07	Euro	Robert Fico
2014	14,11	12,50	17,39	15,42	-3,28	-2,92	40,80	1,40	neuvádzané	6,24	Euro	Robert Fico
2015	14,50	16,23	17,48	18,17	-2,88	-1,94	41,31	1,29	neuvádzané	6,33	Euro	Robert Fico
2016	14,28	14,28	16,25	15,26	-1,97	-0,98	42,05	1,19	neuvádzané	6,39	Euro	Robert Fico
2017	15,39	14,01	17,38	15,23	-1,99	-1,22	44,28	1,31	neuvádzané	6,46	Euro	Robert Fico
2018	13,98	15,38	15,96	16,59	-1,98	-1,21	44,70	1,15	neuvádzané	7,13	Euro	Fico a Pellegrini
2019	15,50	15,83	17,54	18,03	-2,04	-2,20	45,49	1,18	neuvádzané	7,49	Euro	Peter Pellegrini
2020	14,37	15,75	26,32	23,50	-11,95	-7,75	55,18	1,16	neuvádzané	7,51	Euro	Pellegrini a Matovič
2021	15,81	15,33	27,60	17,20	-11,79	-1,87	61,27	1,11	neuvádzané	7,77	Euro	Matovič a Heger
2022	19,97	19,03	25,45	23,55	-5,48	-4,52	68,83	1,10	neuvádzané	7,37	Euro	Eduard Heger
2023	26,70	23,69	35,04	31,36	-8,34	-7,67	70,23	1,34	neuvádzané	7,10	Euro	Heger, Odr a Fico
2024	22,70	24,46	30,32	30,82	-7,62	-6,36	77,65	1,19	neuvádzané	7,26	Euro	Robert Fico
Štatistická metódka EU BPM6												Prevádzkové úvery podľa údajov SŠÚ
Pliemer hospodárenia Slovenskej republiky za 15 rokov v eurozóne Európskej únie.												
poč. rokov	Roz. Príjím mld /rok	Štat. Príjím mld /rok	Roz. Výda mld /rok	Štat. Výdej mld /rok	Rozpočet rozdiel mld.	SŠÚ rozdiel skutoč. mld.	SŠÚ vn. dlh mld /rok		Invest. výst. mld /rok	Stranbnictvo mld /rok	mena	systém
15	16,88	16,30	21,90	19,97	-6,03	-3,67	60,00		0,00	7,11	Euro	Otrokasko-kapitalistický

Graf 06 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky III. Slovenskej republiky v rokoch 2009 až 2024

Mena: Euro - €.

Graf 06 - Štátny rozpočet a skutočné hospodárske výsledky III. Slovenskej republiky v rokoch 2009 až 2024 podľa predsedov vlád.

Vyhodnotenie:

Podľa medializovaného verejného (štátneho) dlhu Ing. Iveta Radičová v roku 2010 prevzala po Robertovi Ficovi vládu s dlhom **22,30** mld. €. a v r. 2011 a zvýšila dlh na **30,50** mld. €.

Jej vláda však vydržala len dva roky do roku 2012 a po páde Radičovej jej vlády zanechala dlh druhej vláde Roberta Fica vo výške **37,60** mld. €.

Stavebný sektor v podstate celé „euro obdobie“ stagnuje napriek miernemu rastu od polovice roku 2020 do polovice roku 2021, ale potom opäť objem produkcie klesol. Napriek občasnému stúpaniu a klesaniu stavebných výkonov podľa štatistického úradu od roku 2009 síce môžeme sledovať celkový rast vo výške **5,60** mld.€ do roku 2024 vo výške **7,26** mld.€, ale v podstate od roku 2009 stagnuje a od roku 1989 je stále v úpadku.

Vecnú skladbu stavebníctva z hľadiska štátnych investícií a podpory zahraničným investorom tvorí hlavne výstavba ciest, aké-také oživovanie obnovy železničných tratí, výstavba logistických centier zahraničných investorov a opäť pre zahraničného investora výstavba ďalšej automobilky VOLVO na východe Slovenska a i. Výstavba sa uskutočňuje takmer výlučne **na rovných plochách slúžiacim pôvodne poľnohospodárskej prvovýrobe**. Ani vláda Ivety Radičovej neinvestovala a nepodporovala výstavbu slovenských podnikov pre výrobu a spracovanie potravín, ani štátnych a mestských bytov, ani objektov služieb, t.j. vlády nepodporujú výrobu tovarov vnútornej spotreby s vlastnou štátnou majetkovou účasťou ale ani čisto slovenských investorov.

Toto obdobie možno nazvať, len ako obdobie pokračovania neustáleho boja o moc s vyslovene aktivistickými avanturistickými, mediálne silnými prozápadnými stranami a mimovládnyimi organizáciami presadzujúcimi agendu 2030 NWO (Nový svetový poriadok), ktorej cieľom aj na Slovensku je totálna kontrola a redukcia obyvateľstva na Zemi, LGBT agenda popierajúca dve prirodzené, prírodou a Bohom dané pohlavia muž a žena, zmiešavanie národov do jednej beztvarej ovládateľnej masy

„motrokov“ pod totálnou kontrolou a riadením ich bytia a nebytia z jedného centra kdesi na západe.

V akom-takom podivnom boji za zachovanie tradícií a progresívneho konzervativizmu proti týmto zvrátenostiam treba dať Robertovi Ficovi za pravdu a len ho podporiť, ale na **druhej strane tento politický boj o moc a ničenie národa a štátu sa vláda nesnaží o budovanie národného hospodárstva, t.j. budovania vlastného priemyslu v štátnom vlastníctve a vo vlastníctve výlučne slovenských subjektov,** ktoré by postupne posilňovali vlastnú produkciu domácej spotreby.

Problémom v tejto súvislosti je predsedom vlády Robertom Ficom na verejnosti hlásané presadzovanie a ochrana vnútornej a vonkajšej suverenity Slovenska, národnoštátnych záujmov s verejne proklamovanými „tvrdými a zásadnými stanoviskami“ voči požiadavkám a príkazom vodcov Európskej únie, keď na druhej strane namiesto ochrany a budovania hospodárstva a suverenity Slovenska stále prebieha jeho dopredaj a poslušné podpisovanie dokumentov v Bruselskej a Berlínskej centrále EÚ, ktoré už zjavne budujú IV. nemeckú Euroríšu. Potvrdzujú to aj posledné vyhlásenia nemeckého kancelára Fridricha Merza o Slovensku ako o menšinovej krajine, ktorá nemôže ovplyvňovať rozhodnutia EÚ a jeho vyhrážky o zavedení ekonomických sankcií voči Slovensku a odobratí veta Slovensku ak nepôjde v línii EÚ, teda Nemecka.

Požiadavky a príkazy vodcov Európskej únie (Anglicka, Nemecka a Francúzska) pre slovenské hospodárstvo znamenajú len zvyšovanie vnútornej a vonkajšej podriadenosti Slovenska záujmom už len prežívajúcej a dožívajúcej Európskej únie, ale na druhej strane to spôsobuje stále väčšiu dlhovú záťaž Slovenského národa a štátu, aby štát vôbec mohol fungovať aspoň ako správca cudzieho majetku a jeho „motrokov“.

Podľa posledného výkazu Štatistického úradu Slovenskej republiky, **dlh štátu voči zahraničným bankám ku 31. decembru 2024 činí 77,65 mld. €, pričom skutočný príjem do štátneho rozpočtu pre rok 2024 je len 24,46 mld. €.** To znamená, že **dlh je 3,18 násobkom skutočného ročného príjmu do štátneho rozpočtu.**

Čo sa týka každoročných skutočných výdajov štátu, štát aj v období rokov 2008 až 2024 každoročne v priemere prijíma **16,30** mld.€ a míňa viac ako dostane, čo v priemere za každý rok činí **19,97** mld.€... Takže každý rok v ročnom priemere minie o **5,03** mld.€ vlády viac minú ako dostanú. Pre rok 2025 sa očakáva dlh vo výške **83,33 mld. €** - aug. odhad.

Pri takomto hospodárení o nejakom vyrovnanom rozpočte štátu môže občan len snívať a o zlepšení jeho všeobecnej ekonomickej situácii a sociálnej istote nemôže byť ani reč.

Zaujímavá je však ešte jedna skutočnosť, sú rôzne spôsoby štatistického vyhodnocovania verejného dlhu, pričom ministerstvo financií vykazuje inú výšku dlhu a HDP, štatistický úrad inú a Národná banka inú.

Porovnanie HDP a verejného dlhu štátu medzi ministerstvom financií a štatistickým úradom SR v rokoch 2009 až 2024.

Tabuľka č. 7. HDP a verejný dlh v rokoch 2009 - 2024 podľa oficiálneho výkazu.

Rok	MF oficiálny verejný dlh	HDP MF v %	HDP MF v €	SŠÚ oficiálny verejný dlh	HDP SŠÚ v %	HDP SŠÚ v €	Rozdiel dlhu v mld. medzi MF a SŠÚ	Rozdiel HDP v mld. medzi MF a SŠÚ
2009	22,33	35,70	62,55	22,30	35,70	62,46	0,03	0,09
2010	27,00	40,80	66,17	27,60	40,80	67,65	-0,60	-1,48
2011	29,91	43,30	69,08	30,50	43,30	70,44	-0,59	-1,36
2012	37,25	52,10	71,49	37,60	52,10	72,17	-0,36	-0,68
2013	39,98	54,90	72,81	40,20	54,90	73,22	-0,23	-0,41
2014	40,73	53,50	76,12	40,80	53,50	76,26	-0,07	-0,14
2015	41,31	52,50	78,68	41,31	52,50	78,68	0,00	0,00
2016	42,05	51,80	81,18	42,05	51,80	81,18	0,00	0,00
2017	43,23	50,90	84,93	44,28	50,90	87,00	-1,06	-2,08
2018	44,38	49,40	89,84	44,70	49,40	90,48	-0,32	-0,64
2019	45,28	48,46	93,43	45,49	48,46	93,86	-0,21	-0,44
2020	55,18	59,70	92,43	55,18	59,70	92,43	0,00	0,00
2021	59,24	62,19	95,26	61,27	62,19	98,52	-2,02	-3,25
2022	61,21	57,80	105,89	68,83	57,80	119,08	-7,63	-13,19
2023	66,41	56,04	118,50	70,23	56,04	125,32	-3,82	-6,82
2024	72,78	59,28	122,77	77,65	59,28	130,99	-4,87	-8,22

Z tabuľky č. 7. sú medzi ministerstvom financií SR štatistickým úradom SR zrejmé rozdiely vo vyhodnotených údajoch o výške verejného dlhu a výške HDP. Od roku 2009 kedy Slovensko prešlo z koruny na euro a na tzv. maastrichtský výpočet verejného dlhu a HDP, lieta rozdiel verejného dlhu medzi MF SR a SŠÚ SR od cca **0,03** mld.€ do cca **-7,63** mld.€, a rozdiel HDP lieta medzi cca **0,09** mld. € a cca **-13,19** mld. €.

Verejný dlh sa vykazuje v reálnych peniazoch a HDP sa vykazuje vo fiktívnych peniazoch, pretože HDP je hrubý domáci produkt vyčíslený v trhových cenách. HDP je hodnota všetkých finálnych výrobkov a služieb vyrobených rezidentskými jednotkami sledovaného územia (spravidla štátu) za sledované obdobie (spravidla za rok). HDP je teda hrubým orientačným ukazovateľom výkonnosti hospodárstva sledovanej krajiny, resp. štátu vo fiktívnom peňažnom vyčíslení, ku ktorému sa porovnávajú ostatné ukazovatele jednotlivých odvetví hospodárstva štátu vrátane pomeru zadlženosti štátu k HDP.

Aby aktuálna vláda udržala verejný dlh štátu pod hranicou 60%, spustila ďalšiu tzv. **konsolidáciu verejných financií**, ktorá by podľa vlády mala pomôcť Slovensku topiacemu sa v dlhoch. Politici hľadajú spôsoby ako ušetriť, čo zoškrtáť, aby štát menej míňal, a kde by mohli ešte nejaké peniaze získať. Ako sa však ukazuje, vláde sa to zatiaľ nie veľmi darí napriek tomu, že zvýšila množstvo daní, vymyslela a vymýšľa nové dane, a sebe, štátnym úradníkom a poslancom za svoju nesmiernu námahu zvýšila a zvyšuje mesačné odmeny a odstupné po odchode z funkcií.

Tento stav však v bežnom živote postihuje občana ako takého, znižuje to spotrebu, ku ktorej priradujem aj vecné a finančné problémy s klesajúcim výkonom stavebníctva a priemyslu. Ak ku tomu pribalíme neexistenciu seriózneho koncepcného plánovania, budovania a rozvoja vlastného hospodárstva v celom jeho spektre, sotva môžeme očakávať zmenu v k lepšiemu za doterajšej hospodárskej politiky od roku 1995.

Historické skúsenosti kolabujúcich krajín ale aj elementárna laická ekonomika nás učí, že ak chcem zachrániť a rozhybať svoje hospodárstvo a financie, **musím spustiť verejné práce, budovať vlastné podniky pre výrobu a služby, vytvoriť podmienky na zvýšenie domácej spotreby a výroby, zredukovať prebujnelú, často zbytočnú administratívu, zabudnúť na kamarátov a politických kolegov sediacych v riadiacich funkciách na ministerstvách, štátnej a verejnej správy a nahradiť ich odborníkmi pre daný obor, ale hlavne musím odstrániť nezmyselné dane a zásadne znížiť daňovú a odvodovú záťaž.** Je to na zamyslenie!

Kde nastal a kde je problém neustáleho zvyšovania štátneho dlhu ?

Do konca roku 1989 Československá federácia nepotrebovala na svoju administratívnu, na technickú prevádzku, sociálnu politiku a vôbec prežitie štátu ako-takého žiadne zahraničné úvery.

Prvé úvery začali nástupom k moci prezidenta Václava Havla, ktorého vláda v čase prvého masívneho úpadku hospodárstva a ekonomiky zobrala zahraničný úver z Medzinárodného menového fondu (MMF) „na zabezpečenie konvertibility“ Československej meny Kčs s inými menami, t.j. dominantne s americkým dolárom. Slovensko sa stalo členom MMF v roku 1993.

Slovensko dňom vzniku r. 1993 prevzalo na seba aj časť z federálneho dlhu, prevzalo úver z MMF a tiež úver z Japonska na naštartovanie štátu. **Zásadný skok v zadlžovaní štátu voči zahraničiu a znižovaniu schopnosti splácať pôžičky na chod štátu z výkonov vlastnej hospodárskej produkcie nastal v podstate od roku 1999 historicky najväčším, kolosálnym výpredajom majetku národa a štátu do zahraničných rúk a bráním nových zahraničných pôžičiek na „režijný“ chod štátu vládou Mikuláša Dzurindu pod „taktovkou“ jeho ministra financií Ivana Miklósa.**

Na tzv. privatizácii gigantických rozmerov za vlády Mikuláša Dzurindu je najsmutnejšie to, že slovenské hospodárstvo, ekonomika a občania z prijatých peňazí na účet Slovenska, **ak tam vôbec boli smerované**, alebo aspoň časť z nich, **nepocítili žiadny prínos** vo forme reštrukturalizácie hospodárstva a ekonomiky, prípadne vybudovania iných štátnych podnikov, ktoré by do štátnej pokladnice prinášali dane a peniaze z výnosov.

Oproti poslednej vláde Vladimíra Mečiara, ktorá Mikulášovi Dzurindovi zanechala splatiteľný dlh **149,4** mld. Sk, Mikuláš Dzurinda po skončení svojej vlády zanechal nastupujúcej vláde Roberta Fica štátny dlh „pekných“ **985,11** mld. Sk a štát bez vlastného priemyslu, služieb a prirodzených monopolov, teda bez vlastnej produkcie a tvorby príjmu z

výnosov vlastného hospodárstva, teda **s pochybnou možnosťou dlh štátu niekedy splatiť...**

Čo sa dialo a deje v súčasnosti?

Ako každá vláda, aj táto súčasná obvinila predchádzajúcu, resp. tri po sebe predchádzajúce vlády zo skupiny progresivistov a nekompetentných „odborníkov“ Igora Matoviča, E. Hegera a Ľ. Ódora, že rozvrátili hospodárstvo, ekonomiku a sociálnu politiku Slovenska. Zrejme len aktuálnej vláde možno dať ako-tak za pravdu, že tieto vlády, naozaj svojim diletantizmom v sprievode niektorých verejne známych finančných transakcií pod hlavičkou ochrany obyvateľstva pred „Covidom“, najvýraznejšie prehĺbili úpadok celého stavebníctva, hospodárstva a ekonomiky štátu, čo podľa vyjadrení súčasných vládnych predstaviteľov bolo niekedy aj s podozrením na nezákonné konanie poukazujúc na niektoré zvláštne „garážové“ firmy v oblasti zdravotného testovania, farmácie a logistiky pre zdravotníctvo majúce nečakané miliónové ak nie miliardové obraty a zisky, ktoré platil štát. V podozreniach o nezodpovednej správe štátneho majetku však vláda a nezávislé inštitúcie zrejme nedostatočne konajú, pretože zatiaľ nepadli žiadne obvinenia.

Na druhej strane mnohé firmy poskytujúce bežné služby, priemyselnú výrobu výstavbu museli zatvárať prevádzky, obmedzovať činnosť a bojovať o holé prežitie... Mnohé z nich aj napriek tomu zbankrotovali.

Ani jedna vláda po akom-takom stabilizovaní štátnej administratívy po roku 1998 nevybudovala aspoň jeden jediný výrobný podnik alebo podnik služieb, nemocnicu alebo školu, či štátnu bytovku pre svojich občanov...

Skrátka, ani jedna vláda nevybudovala nič, čo by prinášalo peniaze do štátnej pokladnice, čo by zvyšovalo hospodársku, potravinovú, zdravotnú, sociálnu bezpečnosť, blahobyt a životné istoty občanov ale hlavne budúcnosť národného štátu Slovenská republika.

V čom tkvie problém neustáleho rastu zadlženosti štátu ?

Vďaka strate národného majetku, neschopnosti vlád riadiť štát po roku 1998 a šafáreniu vlády Igora Matoviča a jeho nástupcov, verejný dlh **45,49** mld.€ z roku 2019 vyskočil o **9,69** mld.€, čím dosiahol na tú dobu rekordný skok až na sumu **55,18** mld.€... Druhý veľký skok v navýšení dlhu o **7,42** mld.€ sa podaril súčasnej vláde Roberta Fica v roku 2024 a to na výšku dlhu v úctyhodnej sume **77,65** mld. €.

Pre Slovensko v otázke zadlžovania štátu je najhoršie to, že ani jedna vládna garnitúra hovoriaca si vláda odborníkov, nedokázala od roku 1998 znížiť štátnu zadlženosť na chod štátu ani len na pár mesiacov!

Popritom treba brať do úvahy, že napriek tomu, že aj keď prvá vláda Vladimíra Mečiara zobrala zahraničný úver na administratívny a technický štart a chod nového štátu, tento dlh bol nevyhnutný na budovanie novej štátnej riadiacej infraštruktúry a na investovanie aj do hospodárskej infraštruktúry. Na rozdiel od súčasnosti, štátny dlh na vtedajšiu skladbu a výkon hospodárstva Slovenska, bolo Slovensko schopné splatiť.

Ako som skôr uviedol, zásadný skok v zadlžovaní štátu voči zahraničiu a v zničení schopnosti štátu splácať štátne pôžičky z výkonov vlastnej hospodárskej produkcie nastal historicky najväčším kolosálnym výpredajom národného majetku Slovákov do zahraničných rúk a neustálym braním zahraničných pôžičiek na chod štátu vládou Mikuláša Dzurindu.

Stále nie je úplne jasné, **kde sa podeli príjmy z privatizácie za bašovania vlády Mikuláša Dzurindu a spol.**, keď občan žiadny prínos z výpredaja nepocítil, nepocítil ho ani štát vo forme výstavby vlastných nových výrobných podnikov alebo podnikov služieb, ktoré by svojou produkciou plnili štátnu pokladnicu a dali základ novému rozvoju štátu.

Ďalším problémom tejto Dzurinda-Miklósovej éry je ekonomicko-hospodárske riadenie skúpených Slovenských podnikov novými zahraničnými vlastníkmi. Väčšina skúpených podnikov bola technicky – vecne (rozpredané a zničené výrobné zariadenia a budovy) a finančne

úplne vytunelovaná platbami rôznym akože poradenským zahraničným a marketingovým firmám za ich služby, za ktoré by ste na Slovensku zaplatili sotva promile z vyplatených súm, alebo vôbec nič, pretože podľa vyjadrení niektorých mojich známych, ktorí v riadiacich funkciách v takých firmách pracovali, tie materiály nemali ani úroveň študenta druhého ročníka nejakej strednej školy ale na príkaz majiteľov museli firmy podľa týchto rád riadiť až do ich likvidácie...

Kde sú ďalšie problémy hospodárenia a riadenia Slovenska?

Ďalšími základnými problémami štátu sú:

- a) absencia skutočných odborníkov z aspoň 20 ročnou reálnou praxou vo všetkých sférach riadenia štátu vrátane poslancov v NR SR,
- b) obsadzovanie kľúčových vládnych, verejných a miestnych riadiacich funkcií politickou nomináciou bez ohľadu na vzdelanie a prax budúcich funkcionárov v riadení štátu,
- c) spolitizovaný a zideologizovaný vzdelávací systém na školách všetkých stupňov a vzdelávacieho systému a zamerania,
- d) obsah vzdelávania je vo väčšine prípadov vzdialený od hospodárskych a spoločenských potrieb štátu,
- e) vzdelávanie vyučujúcimi, ktorí vzišli z radov napr. doktorantov a ktorí v živote nevykonávali a neriadili žiadne procesy, na ktoré sa počas štúdia teoreticky pripravovali,
- f) chýbajúce vlastníctvo prirodzených monopolov v energetike, vo výrobe, v potravinách, v službách a vo vzdelávaní a ich 100% kontrola štátom,
- g) bezbrehý komerčný a nekomerčný klientelizmus takmer už vo všetkých sférach riadenia štátu a bežného života občana,
- h) nedôslednosť a neukončenie ohlásených reforiem v polícii, v justícii, v prokuratúre, v armáde, v školstve, v zdravotníctve, v médiách a i.,

- i) nezvládnutá až zbabraná reforma legislatívy v stavebníctve ale aj neustále meniaci sa legislatíva v ostatných oblastiach hospodárstva, čo destabilizuje právny systém a podstatne znižuje úroveň vymožiteľnosti práva,
- k) chýbajú odborné špecializované arbitrážne súdy, ktoré by odbremenili všeobecné súdy od vysokoodborných sporov v stavebníctve, strojárstve, medicíne, patentovom práve, v obchodnom práve a v ďalších obdobných sporoch, kde sú potrebné osobitné vedomosti z daného oboru sporu,
- l) chýba koncepcia a systém riadenia štátu zameraný na vlastnú produkciu, spotrebu a dlhodobý rozvoj štátu.

V čom je hlavný problém rastu zadlžovania štátu?

Po výpredaji energetiky, priemyslu a služieb pôvodne vo vlastníctve štátu **Slovensko stratilo vlastnú ekonomickú a hospodársku silu a hospodársku a politickú suverenitu štátu!**

Politici na Slovensku neustále glorifikujú život štátu krytý nekonečným poberaním zahraničných údajne výhodných pôžičiek, zahraničných strategických investorov a euromenu ako spasiteľov slovenského hospodárstva a ekonomiky. **Najhoršie je, že vláda sa v súčasnosti zbavuje aj centrálného riadenia štátu a každé ministerstvo si robí vlastnú politiku** riadenia a rozvoja-nerozvoja ním riadeného rezortu. Otázkou je, na čo je Slovensku ešte vládna administratíva s obrovským množstvom nevýrobných, tj. peniaze neprodukujúcich úradníkov.

Žiť len z požičaných peňazí je prejav neschopnosti vytvárať hodnoty a riadiť svoju ekonomiku, a je jedno či domácnosti, firmy, alebo štátu.

Taký občan je neschopný čokoľvek riadiť a je vhodný pracovať len v opakovaných manuálnych procesoch alebo je psychiky narušený a žiada sa liečba u odborníka, a keď liečba nezaberie je potrebné postihnutého zbaviť svojprávosti a odstaviť od rozhodovania aj o sebe.

Každá pôžička je pôžička, aj tá lacná! Každú pôžičku treba vrátiť aj s tú lacným útokom! Ale splácať pôžičky pôžičkami, keď nemám zdroje na tvorbu vlastných peňazí je úspešná cesta ku bankrotu a sebazničeniu a je jedno, či je to štát alebo jednotlivý občan, ktorý si požičiava!.

Mal som známu, ktorej rodičia týmto úverovým spôsobom života skoro prišli o strechu nad hlavou - byt. Keby v poslednej chvíli nezasiahla, psychiatri a súd neuznali jej rodičov za nesvojprávnych, žili by už na ulici. Toto čaká aj nás občanov Slovenska, ak sa nezachráňime, ak nezachráňime svoj dom, svoje Slovensko, pretože prideme o všetko!

Dnes nie je situácia ako po druhej svetovej vojne, kedy sa politika Zväzu sovietskych republík orientovala na Európske štáty a Slovanské štáty v nej, ktorým pomáhala obnoviť hospodárstvo, a ktoré nástupcu ZSSR, Rusko opäť za deravý groš zradili a pridali sa k nekonečnej západnej politike „Drank nach Osten“, v snahe totálneho zničenia Ruska a vydrancovania jeho zdrojov našimi rukami, majetkom a životmi, viď Ukrajinu.

Tentokrát západné štáty v rámci propagovanému vyrovnaníu východo-európskych štátov so západnými vstupom do Európskej únie vďaka servilným a neznalým poprevratovým „politikom“ západ skúpil a zlikvidoval náš špičkový priemysel s celým národným hospodárstvom aj s národnou menou. Skúpené a nové podniky, ktoré politici od roku 1998 nazývajú „naše Slovenské podniky“ a „naša mena“ ani náhodou nie sú slovenské, pretože nové podniky sú zahraničným majetkom a slovenskú menu – korunu slávnostne za žiary reflektorov, kamier a plameňov kotla akejsi spaľovne odpadu spálil premiér Robert Fico. Odvtedy máme koloniálnu nekrytú menu EURO ovládanú Európskou bankou...

Po páde Mečiarovej vlády (1998) sme každodennými svedkami neschopnosti všetkých nasledujúcich vlád poskytnúť slovenským občanom prácu v podnikoch s plne slovenským vlastníctvom a neschopnosť budovať a podporovať výstavbu čisto slovenských podnikov pre domácu spotrebu tj. hlavne podnikov pre zabezpečenie výživy obyvateľstva a potravinovej bezpečnosti Slovenska. Vlády sa venujú len umiestňovaniu zahraničných firiem, ktoré by inak v materskej krajine investori buď umiestniť

nemohli, alebo by nemohli maximalizovať svoje zisky ako u nás. Ide v podstate o kočovné firmy, s ktorými nemožno na Slovensku počítať ako s dlhodobým významným ekonomicky strategickým prínosom pre Slovensko.

Totálnym výpredajom majetku štátu sa definitívne zrútila vlastná hospodárska výkonnosť štátu na mieru neschopnosti splácať a vôbec niekedy splatiť akékoľvek zahraničné dlhy na prevádzku štátu!

Pre Slovensko to roztočilo nevídanú rastúcu špirálu zadlžovania štátu a jeho občanov, pretože **vlády počnúc rokom 1999 neustále berú úvery na spotrebu administratívno-technický chod štátu a nie na jeho priemyselný a hospodársky rozvoj.**

Zničené poľnohospodárske družstvá a štátne majetky spôsobili pád z potravinovej, exportnej sebestačnosti takmer na 90% potravinovú závislosť štátu na dovoze. Foto: reality.bazoš

Rozpredaj výrobných podnikov znamenal ukončenie vlastnej výroby a zničenie výrobných zariadení alebo v lepšom prípade boli objekty využité ako sklady. Foto: PRAVDA

Je zaujímavé, že za čias najväčšieho výpredaja slovenského priemyslu a služieb vládou Mikuláša Dzurindu, namiesto splatenia a zníženia štátnych dlhov narástla štátna zadlženosť zo **149,64** mld. Sk na úctyhodných **985,11** mld. Sk, pričom slovenský priemysel prakticky zanikol a bol nahradený zahraničnými logistickými službami a mono-tematickou výrobou – montážou automobilov vo firmách zahraničných vlastníkov, ktorú politici nazývajú ako slovenskými automobilkami a automobilmi, čo je iba hrubá politická demagógia ak nie zvrátenosť...

Podľa oficiálnej informácie Národnej banky Slovenska, ktorá tiež už nie je Slovenská, z júna 2024 s výsledkami k decembru roku 2023 poskytnutej občianskemu združeniu „Voľná zóna“ si za 20 rokov členstva Slovenska v EÚ zahraniční investori do svojich materských krajín **odniesli vyše 56 miliárd vo forme čistého zisku**. Teraz si predstavte čo by to pre Slovensko znamenalo, keby tie peniaze produkovali Slovenské firmy, zisk by zdaňovali a investovali na Slovensku... Ale pozrime sa podrobnejšie na situáciu s odtokom peňazí zo Slovenska do západných štátov EÚ a finančnej pomoci EÚ na rozvoj Slovenska aj vo vzťahu členského poplatku do kasičky EÚ, teda komplexne, čo členstvo v EÚ v peňažnom vyjadrení Slovensku prináša alebo odnáša.

Ako som už uviedol, za obdobie posledných 20 rokov je odliv čistého zisku zahraničných firiem zo Slovenska až **56 miliárd €**. Za to isté obdobie sme z EÚ dostali **41 miliárd eur** akože pomoc EÚ na rozvoj Slovenska podľa predom určených oblastí ich použitia, medzi ktoré patrí hlavne záchrana prírody, obnova parkov, výstavba a rekonštrukcia ciest, výstavba cyklotrás, rekonštrukcia mestských parkov, obnoviteľné a alternatívne zdroje energií, zateplovanie budov, budovanie a rekonštrukcie peších zón v mestách a obciach, sem tam nákup nejakého drahého diagnostického zariadenia alebo inej výbavy do nemocníc ale v minimálnom rozsahu na obnovu častí nejakých výrobných priemyselných zariadení, ktoré produkujú pre západných odberateľov... To, že ceny pre na tieto investície sa občas vymknú realite ako napr. rekonštrukcia parku Sihoť v Nitre z namiesto reálnych max. cca **1,2-1,5 mil. € na niečo cez 6 mil. €** a ďalšie podobné zverejnené cenové úlety iných „rozvojových

investícií“ po Slovensku, verejnosť už ani veľmi nezaujíma a takmer nikoho to už ani nevzrušuje. Zvykli sme si...

Ale vráťim sa k ekonomickému prínosu členstva Slovenska v EÚ. Takže **máme odliv 56 mld. €** zo Slovenska do EÚ, máme **41 mil €** pomoci EÚ Slovensku ale máme tu ešte členské poplatky za 20 ročné obdobie vo výške **16 mld. € do kasičky EÚ** aby úradníci a poslanci EÚ nestrádali a mohli nás v plnej sile šikanovať.

Summa summarum, z EÚ sme dostali **41 mld. €**, prispeli sme **16 mld. €**, sme teda **25 mld. € v pluse**, ale **po odrátaní 56 mld. €**, ktoré si zahraničné firmy odniesli domov **máme celkový rozdiel až -31 miliárd eur v náš neprospech**, z ktorých sme po dobu 20 rokov mohli v priemernej výške **cca 1,55 mld. €/rok plne investovať na rozvoj Slovenska**. A to ešte nerátam rôzne nevratné možno stámiliónové podpory „kočujúcim“ zahraničným investorom. Namiesto toho je Slovensko, resp. Slovenský národ zadlžený na generácie dopredu, zatiaľ bez reálnej nádeje rastúcu dlžnú istinu a úroky vôbec niekedy splatiť.

Po rozvrate verejných financií predchádzajúcimi, krátko pôsobiacimi vládami „odborníkov“ Igora Matoviča, Eduarda Hegera a Ľudovíta Ódora sa nástupnícka aktuálna vláda Roberta Fica s vervou pustila do konsolidácie.

Zatiaľ sa ukazuje, že aktuálna konsolidácia štátnej ekonomiky pre udržanie chodu štátu nie **je nič iné ako pokračujúce zbedačovanie** slovenských firiem a občanov ďalším daňovým zaťažovaním občanov a trosiek slovenských hospodárskych subjektov **sanujúcich neschopnosť vlád!!!**

Vláda možno dočasne naplní, skôr však len dočasne zníži schodok v štátnej pokladnici, ale na druhej strane ešte viac zníži výkonnosť slovenského stavebníctva a ostatných slovenských hospodárskych subjektov, čím zníži aj príjem daní produkujúcu z výroby a domácej spotreby. V konečnom dôsledku sa zníži príjem štátu a nutnosť zobrať ďalší „výhodný zahraničný úver“, čím opäť narastie dlh a jedného dňa stratu schopnosti splácať úroky a istinu, čo povedie k úplnému bankrotu...

Pri doterajšej hospodárskej politike zameranej na budovanie logistických centier (zásobovacích skladov), montovní a už aj podnikov reálne ohrozujúcich životné prostredie v rukách zahraničných vlastníkov, Slovensko bez zmeny politiky riadenia štátu a bez budovania vlastného priemyslu bude tzv. zahraničnými investormi donekonečna vydierané a v roli prosebníka, len aby prítomné firmy neodišli.

Otrocká nesvojprávna politika ústupkov a bonusov, za každú cenu prilákania ďalších a ďalších cestovných firiem, len aby si postavili svoj dočasný šiator na slovenských poliach a dočasne zamestnali občanov, ktorí by inak sedeli doma na sociálnych dávkach zo štátneho rozpočtu a „čumeli“ do televíznych obrazoviek s pivom a hamburgerom v ruke je politika neschopnosti riadiť, budovať a rozvíjať štát. Uvedomme si, že politika ústupkov je politika ekonomickej samovraždy štátu a absolútnej podriadenosti cudzej moci a pozvoľného zániku štátu a národa.

Výstavba veľkoplošných logistických centier (zásobovacích medzi a distribučných skladov na Slovensku sa uskutočňuje takmer výlučne na rovnej poľnohospodárskej pôde. Obr:TASR

Výstavba automobiliek a priemyselných parkov pre zahraničných investorov na Slovensku sa uskutočňuje takmer výlučne na rovnej poľnohospodárskej pôde. Foro: skladinfo.sk

Napriek každoročnému rastu štátneho príjmu od roku 2009 (cca 16,30 mld.€) **do r. 2024** (cca 21,90 mld.€) **každoročne dochádza k priemernému deficitu v štátnom rozpočte cca 5,02 mld.€**. Splatiť aktuálny, neustále rastúci dlh len vo výške istiny cca **77,65 mld.€**, pričom pre rok 2025 sa odhaduje dlh cca **83,33 mld. €**, pri dlhovej službe cca **1,1 mld.€/rok** je za daného stavu rozsahu a skladby hospodárstva na Slovensku prakticky **nemožné** a to ešte nehovoríme o úhradách úrokov.

Žiaľ ani jedna vláda od roku 1998 okrem nekonečnej výstavby diaľnic, akej-takej oprave ciest, železníc a udržiavaniu dožívajúcej infraštruktúry neinvestovala do vybudovania vlastných podnikov a ani neodkúpila späť podiely prirodzených monopolov, keď boli na predaj. Mnohí politici tomuto hovoria „**úspešný príbeh Slovenska...**“ Je to tak? **NIE JE !**

Nositel' Nobelovej ceny za ekonomiku (2001) Joseph Stiglitz: Eurofondy a vysoko platené miesta v EÚ sú „úplatkom“ pre elitu. „**Ak východná Európa vystúpi z EÚ mohla by byť dvakrát bohatšia.** Minimálne! Tým by sa spoločnosť upokojila a výrazne by sa znížil aj tlak na emigráciu, čo je ďalší spôsob ako ju vysávať. Západ prostredníctvom vyšších miezd odoberá najlepších špecialistov východu, a tým zväčšuje rozdiely voči západu“.

Politicko-právny stav ku dňu napísania tejto knihy.

Slovensko doposiaľ (jún 2025) nemá vo svojej jurisdikcii definované a kodifikované národnoštátne záujmy, nemá definovanú a kodifikovanú ani štátnu doktrínu moci a ani zákon na rozvoj republiky. To len dokazuje a potvrdzuje, že politika a riadenie Slovenskej republiky sa vykonáva ad hoc, teda podľa toho, kedy, koho a čo v Bruseli napadne a kto aktuálne potrebuje Slovensko na niečo použiť.

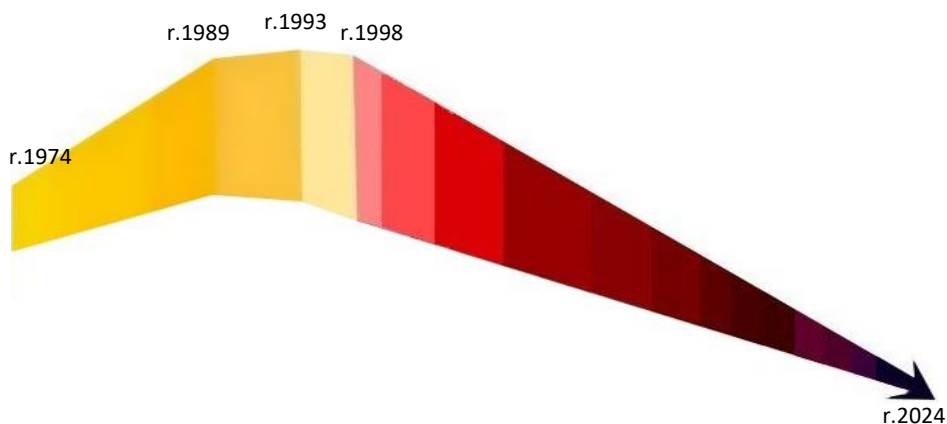
Aby sa Slovensko opäť stalo suverénnym a v maximálne možnej miere samostatným štátom, **musí sa vrátiť ku svojim národným tradíciám, ku skutočnej svojej histórii, kultúre a národnému povedomiu a ku vzdelávaniu.** Na to všetko však potrebuje peniaze a aby malo peniaze potrebuje zmenu ad hoc systému riadenia štátu a jeho hospodárstva na koncepčný systém riadenia a plánovania odborníkmi.

Aby však mohlo prejsť k novému systému koncepčného riadenia štátu a hospodárstva potrebuje špecifikovať a kodifikovať svoj národnoštátny záujem a štátnu doktrínu na základe ktorých môže zostaviť zákon o urbanizme a rozvoji Slovenska. Na základe a za pomoci týchto zákonov je možné nastúpiť postupné plánovanie a samotnú rekonštrukciu riadenia štátu. Bude potrebné zjednodušiť a sprehľadniť doterajšie zákony, pripraviť nové riadiace kádre pre obnovu Slovenska ako suverénneho štátu v novom multipolárnom svete národov.

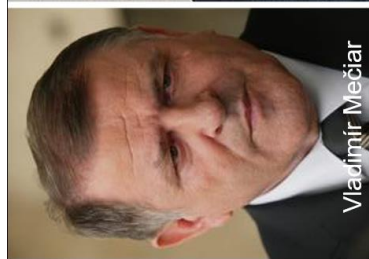
Všetky doterajšie rozvojové návrhy pre Slovensko, štúdie a programy, memorandá a deklarácie vlád a vyhlásenia o suverenite Slovenska sa ukázali, len nezáväznými tézami bez akejkoľvek politickej a hlavne právnej sily a bez skutočného záujmu riadiť sa vlastnými proklamáciami. Vlády sa nakoniec vždy orientujú na plnenie požiadaviek Bruselskej, Washingtonskej, Parížskej, Berlínskej, alebo Londýnskej administratívy a/alebo niektorej nadnárodnej spoločnosti, a/alebo zahraničím ovplyvňovaných politických strán a organizácií tretieho sektora na Slovensku.

Vzhľadom ku tomu, že podľa Ústavy je Slovenská republika parlamentnou republikou, mala by to byť Národná rada, ktorá bude od každej vlády vynucovať a kontrolovať dodržiavanie národnoštátneho záujmu, štátnej doktríny a plánovanie a realizovanie rozvoja štátu miest a obcí.

Krivka vývoja hospodárskej, ekonomickej a politickej suverenity druhej a tretej Slovenskej republiky.

Predsedovia vlád od januára roku 1993 po rok 2025.

Vladimír Mečiar

Jozef Mabravčík

Mikuláš Dzurinda

Robert Fico

Ivetta Radičová

Peter Pellegríni

Igor Matovič

Eduard Heger

Ľudovít Ódor

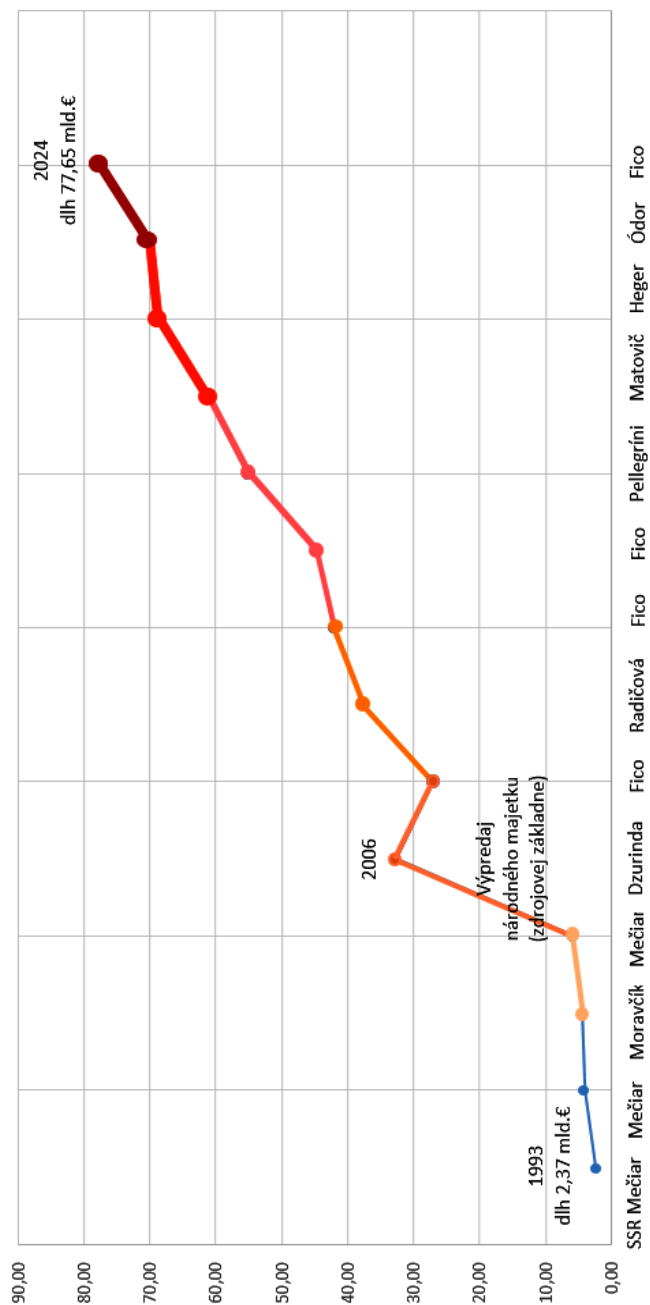

Robert Fico

Retrospektíva hospodárskych a ekonomických schopností vlád podľa rastu štátneho dlhu a ich predsedov
od roku 1992 do konca roku 2024

Predseda vlády	Strana alebo politické hnutie	od	do	Počet dní vo funkcii	Štátny dlh ku koncu roka v mld.Sk	Štátny dlh ku koncu roka v mld. €	Rast štátneho dlhu v %	Dlh v mil. € osoba/deň
Štátny dlh z konca SSR Vladimír Mečiar	HZDS	24.6.1992	31.12.1992	171	71,50	2,37		
Vladimír Mečiar	HZDS	1.1.1993	14.3.1994	455	123,18	4,09	41,95	8 986,43
Jozef Moravčík	Ex HZDS	16.4.1994	13.12.1994	257	130,44	4,33	5,57	16 847,53
Vladimír Mečiar	HZDS	13.12.1994	29.10.1998	1779	177,64	5,90	26,57	3 314,54
Mikuláš Dzurinda	SDKÚ-DS	30.10.1998	4.7.2006	217	985,11	32,70	81,97	150 689,68
Robert Fico	SMER-SD	4.7.2006	8.7.2010	1464		27,06	-20,84	18 483,61
Iveta Radičová	SDKÚ-DS	9.7.2010	4.4.2012	636		37,60	28,03	59 119,50
Robert Fico	SMER-SD	4.4.2012	23.3.2016	1449		42,05	10,58	29 020,01
Robert Fico	SMER-SD	23.3.2016	22.3.2018	730		44,70	5,93	61 232,88
Peter Pellegrini	SMER-SD	22.3.2018	20.3.2020	730		55,18	18,99	75 589,04
Igor Matovič	OĽANO	21.3.2020	1.4.2021	346		61,27	9,94	177 080,92
Eduard Heger	OĽANO	1.4.2021	15.5.2023	775		68,83	10,98	88 812,90
Ľudovít Odor	Nestraník	16.5.2023	24.10.2023	162		70,23	1,99	433 518,52
Robert Fico	SMER-SD	25.10.2023	31.12.2024	614		77,65	9,56	126 465,80
Robert Fico - odhad NBS	SMER-SD	25.10.2023	31.12.2024	365		83,33	6,82	228 301,37

Graf vývoja zadĺženosti Slovenskej republiky republiky podľa predsedov vúd a ich strán a hnutí

II. časť.

Evolúciou ku zmene riadenia štátu a jeho hospodárstva.

Riešenie ako zastaviť prepád hospodárstva a rast štátneho dlhu.

Slovensko nevyhnutne potrebuje okamžite analyzovať svoj hospodársky a ekonomický problém počas pôsobenia v tzv. Európskej únii, ekonomickej eurozóne.

Vláda musí operatívne a neodkladne prijať zásadné zmeny v politike, v riadení a obnovení vlastného hospodárstva, pretože ak tak nespraví s vysokou pravdepodobnosťou Slovensko čaká horší osud ako osud enormne zadlženého Grécka. Slovensko ako štát jednoducho zanikne!

Bez ohľadu na zloženie a ideologické zameranie akejkoľvek vlády, ak chce akákoľvek vláda, štát, mestá a obce hospodársky, ekonomicky a politicky prežiť, potrebuje peniaze produkované z úspešného vlastného hospodárstva a jeho rozvoja, a nie peniaze na prežitie z nekonečného kolotoča pôžičiek od nadnárodných bánk!

Bez kodifikovania **Zákona o národnostných záujmoch**, bez kodifikovania **Zákona o štátnej doktríne**, bez kodifikovania základu rozvoja hospodárstva a štátu na úrovni **Zákona o urbanizme a rozvoji Slovenska** a bez samostatného **Zákona na obranu a ochranu republiky**, t.j. bez právnej a vecnej moci nad vlastným štátom, žiadna vláda a Slovensko ako štát už ďalšie historické obdobie s vysokou pravdepodobnosťou neprežijú ani ako štát s čiastočnou, či obmedzenou suverenitou.

Slovensko sa bez týchto atribútov moci definitívne stane len čistou kolóniou určenou na produkciu pracovnej sily a posledných zdrojov až po definitívny zánik.

Či si to priznáme, alebo nie, nastal čas, v ktorom je nevyhnutné konečne prijať zákony o pravidlách politického, strategického, bezpečnostného, hospodárskeho, ekonomického a sociálneho života a rozvoja štátu a konať podľa nich v prospech národa a všetkých občanov a štátu.

Slovensko je v stave, v ktorom potrebuje nevyhnutnú zmenu systému riadenia, návrat ku koncepčnému plánovaniu dlhodobého rozvoja a riadenia hospodárstva, návrat vlastnej meny, diverzifikácia a obnovu vlastného hospodárstva, t.j. budovať vlastnú zdrojovú základňu !

Je síce niekoľko možností ako pristúpiť ku zmene systému riadenia a charakteru štátu, pričom tá najmenej bolestivá pre občanov a štát je **cesta parlamentná** prijatím týchto základných zákonov určujúcich charakter a suverenitu Slovenskej republiky a potom zahájiť postupnú rekonštrukciu ostatných zákonov. 35 rokov rozkladu hospodárstva, spoločenského života a štátu sa Slovensko dostalo na pokraj vlastnej existencie ako štátny útvar a tým samozrejme aj majoritného národa ako suveréna vo svojom štáte a na svojom historickom území.

35 rokov nekonceptnej politiky vedúcej k zániku štátu spôsobenej rôznymi karieristami a avanturistami túžiacimi po piatich minútach slávy na politickom výslní, ale hlavne po nadštandardnom finančnom zabezpečení seba a svojej rodiny počnúc poslancami v Národnej rade Slovenskej republiky v praxi preukázalo, že mnohí politici pri moci nemajú ani len predstavu o nejakom koncepčnom riadení, čo by len malej firmy a nie ešte obce, mesta, okresu, kraja a štátu, česť nemnohým výnimkám.

Štát, ktorý chce byť suverénny musí ochraňovať svoj národ, rodinu, občanov, územie, zdroje, hospodárstvo, vlastnú menu, vzdelávanie, kultúru a ďalšie atribúty štátu. Vlády a národ si musia uvedomiť, že nie národ je tu pre štát a vládu, ale štát a vláda je tu pre národ !

Štát, vláda a národ preto okrem ústavy potrebuje vykonať:

Prvý krok.

Ako základný prvý krok k zachovaniu štátnosti a znovu vybudovania vlastného slovenského hospodárstva a vôbec záchranu svojej existencie a suverenity musí prehodnotiť a zmeniť:

- a) obsadzovanie do všetkých sfér riadenia štátu vrátane poslancov v NR SR len skutočných odborníkov z aspoň 20 ročnou reálnou praxou vo svojom odbore,

- b) odpolitizovať a odideologizovať vzdelávací systém na školách všetkých stupňov bez ohľadu na ich vzdelávacie zameranie,
- c) obnoviť vzdelávanie so zameraním na hospodárske a spoločenské potreby štátu a obmedziť množstvo,
- d) vrátiť do vzdelávania vyučujúcich, ktorí vykonávali a riadili procesy v rámci svojej odbornosti aspoň 15 rokov v reálnej praxi,
- e) diverzifikovať priemysel a služby na Slovensku na množstvo odvetví, zameraný hlavne na domácu spotrebu a rozvoj Slovenska,
- f) v maximálne možnej miere legislatívne a finančne podporovať vytváranie obecných, mestských, krajských a štátnych podnikov zameraných na výrobu a služby domácej spotreby s prioritou prvo a druhovýroby potravín,
- g) obnoviť výskum a výrobu vlastných a licencovaných liečiv na Slovensku,
- h) distribúcia potravín musí byť pod plnou kontrolou štátu,
- i) prioritne zamerať záujem štátu na vlastníctvo prirodzených monopolov v energetike, v priemysle dennej spotreby, v potravinách vrátane ich distribúcie, vo výrobe, v službách a vo vzdelávaní a ich minimálne 80% až 100% kontrolu štátom,
- j) vrátiť informačné systémy pod úplnú kontrolu štátu na celom území Slovenska vrátane ich poskytovania koncovému záujemcovi a občanovi,
- k) zriadiť, resp. obnoviť štátne odborné arbitrážne súdy a odbremeniť tak všeobecné súdy od výsostne odborných sporov,
- l) zmeniť poisťovací systém v zdravotníctve na základný štátny a doplnkový súkromný,
- m) v maximálne možnej miere obmedziť činnosť občianskych združení s priamym a nepriamym politickým zameraním a zasahovaním do

riadenia štátu, alebo ich transformovať na politické strany bez možnosti zahraničného financovania.

Druhý krok.

V druhom rade alebo súbežne s prvým krokom sa musí čo najskôr kodifikovať:

- a) **Zákon o národnoštátnych záujmoch,**
- b) **Zákon o štátnej doktríne.**
- c) **Zákon o urbanizme a plánovaní rozvoja Slovenskej republiky.**
- d) **Zákon na obranu a ochranu republiky.**

Koncepty a princípy :

- a) **Zákon o národnoštátnych záujmoch.**

I. ZÁKON

o národnoštátnych záujmoch Slovenskej republiky.

Zdôvodnenie potreby zákona.

Štátnosť a suverenita štátotvorného národa je unikátna a jediná!

Štátnosť a suverenita je najvyššia hodnota definovaná piliermi štátnej suverenity a moci, pričom vnútroštátne politické, zahraničnopolitické, hospodárske a sociálne systémy riadenia štátu sa prirodzeným vývojom spoločnosti neustále vyvíjajú, ale princípy národnoštátnych záujmov však zostávajú a určujú tak základné pravidlá života a hospodárskej činnosti v Slovenskej republike.

Národnoštátne záujmy Slovenskej republiky sa odvíjajú od suverenity, neutrality a kultúrnej identity národa a sú základným pravidlom a normou. Mnohí politici nemajú úplnú predstavu, čo všetko je národ-

noštátny záujem, ale často o ňom hovoria ako ho pri mnohých príležitostiach obhajujú a presadzujú.

Definícia a základný koncept:

Účel zákona.

Účelom toho zákona je dať politikom a ašpirantom chcějúcim byť v politike do rúk jasný definovaný a kodifikovaný politický nástroj na presadzovanie a obhajobu politických, hospodárskych, ekonomických a ďalších záujmov štátu na medzinárodnom poli a vnútroštátnej politike.

- §1) Slovenský národ a štát o svojom rozvoji, svojej budúcnosti a postavení vo svete a vo svetovom spoločenstve národov rozhoduje slobodne a samostatne podľa potrieb národa a jeho života.
- §2) Na území Slovenskej republiky platí právna suverenita a nadradenosť zákonov Slovenskej republiky nad zákonmi iných štátov, štátnych zoskupení, nadnárodných združení a organizácií.
- §3) Slovenská republika na svojom území uplatňuje právnu a vecnú suverenitu ochrany, podpory a rozvoja tradičnej rodiny a mládeže, vzdelávania, národných tradícií, kultúry, umenia a kresťanského vierovyznania a poskytuje základné potreby na prežitie občana v čase núdze.
- §4) Slovenská republika udržiava, podporuje a chráni život, rozvoj tradičnej rodiny a mládeže, vzdelávania, národných tradícií, kultúry, umenia a kresťanského vierovyznania národnostných menšín dlhodobo historicky žijúcich na jeho území.
- §5) Slovenská republika na svojom území celoplošne uplatňuje právnu a vecnú suverenitu používania Slovenského jazyka ako štátneho a úradného jazyka.
- §6) Slovenská republika na svojom území, pre zabezpečenie trvalého rozvoja a budúcnosť potomkov všetkých občanov, zabezpečuje

a vykonáva bezplatné vzdelávanie na všetkých úrovniach a vo všetkých odboroch potrebných pre národné hospodárstvo a spoločenský život bez rozdielu na ich spoločenské postavenie.

- §7) Slovenská republika na svojom území, pre zabezpečenie zdravia rozvoja zdravotnej starostlivosti občanov suverénne, zabezpečuje a vykonáva bezplatnú zdravotnú starostlivosť na všetkých úrovniach a vo všetkých druhoch chorôb a spôsobov liečby potrebnej pre čo najrýchlejší návrat do riadneho života pre každého občana bez rozdielu na jeho spoločenské postavenie.
- §8) Slovenská republika a občania žijúci na jej území uplatňuje suverénne právo o starostlivosť a využívanie pôdy, lesov, vody a ochranu životného prostredia podľa vlastného uváženia a rozhodnutia.
- §9) Slovenská republika na svojom území, bez ohľadu na medzinárodnú situáciu, vojnový stav, živelné katastrofy a pod. , zabezpečuje a vykonáva suverénnu politiku poľnohospodárskej a potravinárskej výroby pre zdravú výživu všetkých občanov tak, aby dosiahla potravinovú bezpečnosť v produkcii základných potravín v čase núdze a potravinovú sebestačnosť najmenej na úrovni 90% všetkých druhov štandardných potravín vrátane pitnej vody a ostatných nápojov.
- §10) Slovenská republika na svojom území celoplošne uplatňuje právnu a vecnú suverenitu získavania, využívania a ochrany zdrojov surovín a energií všetkého druhu pre potreby a blaho národa a všetkých občanov Slovenskej republiky.
- §11) Slovenská republika zachováva a chráni slobodu slova, názoru a prejavu každého občana ako jeho právo za podmienky, že obsah nebude urážlivý, hanlivý, ponižujúci a pod. voči Slovenskému národu a systému riadenia štátu.

- §12) Slovenská republika má výhradné suverénne právo na zabezpečovanie a vykonávanie obrany národa, jeho záujmov a územia, a na zabezpečenie svojej štátnej hranice proti jej narušeniu kýmkoľvek a akokoľvek.
- §13) Slovenská republika nijakým spôsobom nezasahuje do vnútorných záležitostí iných národov a štátov.
- §14) Slovenská republika vykonáva neutrálnu politiku voči susedným a ostatným národom a štátom sveta.

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie tohto Zákona č. XXX/202X Z. z.

b) Zákon o štátnej doktríne.

II. ZÁKON

o štátnej doktríne Slovenskej republiky

Zdôvodnenie potreby zákona

Slovensko tak, ako mnohé iné štáty a národy sa ocitlo na križovatke dejín ľudstva, keď jedna historická politicko-mocenská etapa moci nad ľudstvom končí a nastupuje nová. Takéto zmeny sa však nedejú zo dňa na deň. V minulosti zmena mocenských systémov trvala aj niekoľko storočí a nasledujúce zmeny sa vývojom hospodárskeho a informačného pokroku skrátili na jedno storočie až niekoľko desiatok rokov, čoho sme svedkami v súčasnosti.

Slovenský národ a jeho štátny útvar Slovenská republika ako samostatný štát nikdy nemali definované a kodifikované záväzné pravidlá smerovania a riadenia hospodárstva, spoločenského, kultúrneho a sociálneho života, jeho ochranu a úspešný rozvoj pre budúce pokolenia vo svojom

národnom štáte. Doterajšie praktické skúsenosti s vládnutím v Slovenskej republike preukázali klady a zápory politického, bezpečnostného, hospodárskeho a sociálneho rozvoja štátu, ktoré ukázali slabiny v riadení štátu s ktorými už nie je možné pokračovať ako štát bez suverenity v novom nastupujúcom celosvetovom zriadení.

Účel zákona

Štátna doktrína je nástroj na ochranu a presadzovanie národnoštátnych záujmov národného štátu Slovenská republika, ktorá určuje základné pravidlá života a hospodárskej činnosti v Slovenskej republike.

Štátna doktrína určuje aj základný vzťah k jednotlivcej osobe, skupine osôb, spoločnosti a firiem bez ohľadu na druh a obsah ich činnosti na území Slovenska a garantuje nevyhnutnú základnú pomoc občanovi v čase núdze všeobecne, ako základný nárok na prežitie v danom období a návrat do riadneho života.

Štátna doktrína na území Slovenskej republiky mocenským a hospodárskym štruktúram riadenia určuje základné pravidlá pre zabezpečenie a vykonávanie štátnej moci a pravidlá pre zabezpečenie suverenity Slovenského národa a Slovenskej republiky na území Slovenska a vo vzťahu k iným štátom.

Štátna doktrína je základom pre tvorbu ďalších zákonov potrebných pre riadenie, chod, obranu, rozvoj, stabilitu a suverenitu Slovenska, a preto musí obsahovať tieto kľúčové odvetvia politiky a hospodárstva:

- 1) Zahraničná politika
- 2) Vnútoraná politika
- 3) Hospodárstvo
- 4) Energetika
- 5) Stavebníctvo
- 6) Dopravná infraštruktúra
- 7) Ekonomika

- 8) Výživa obyvateľstva
- 9) Zdravotníctvo
- 10) Vzdelávanie
- 11) Sociálna starostlivosť
- 12) Kultúra
- 13) Rodina, národ a národnostné menšiny
- 14) Obrana štátu armádou Slovenskej republiky
- 15) Spravodajská služba
- 16) Domobrana
- 17) Civilná obrana
- 18) Štátna polícia
- 19) Obecná polícia
- 20) Železničná polícia
- 21) Prokuratúra
- 22) Súdnictvo

c) Zákon o urbanizme a plánovaní rozvoja Slovenskej republiky.

III. ZÁKON

o urbanizme a plánovaní rozvoja Slovenskej republiky

Účel zákona

Účelom tohto zákona je v prvom rade naplniť národnoštátny záujem o dlhodobý a trvalý rozvoj Slovenskej republiky v celom hospodárskom a sociálnom spektre života národa a štátu, a to hlavne jeho dlhodobým strategickým celoplošným vyváženým urbanistickým plánovaním jeho obytných sídiel, krajiny a štátu ako jedného životaschopného celku.

Urbanistickým plánovaním a projektovaním rozvoja Slovenska sa prioritne zabezpečuje komplexný rozvoj hospodárstva a spoločenského života občanov ako celku pre budúce generácie.

Základy koncepcie riadenia a plánovania rozvoja národného hospodárstva, národa a štátu.

Základ základov politiky rozvoja štátu je strategické plánovanie jeho dlhodobého rozvoja! Nie udržateľného, ale dlhodobého rozvoja!

Všetky doterajšie návrhy, štúdie a programy vlád ukázali, že sú len predvolebnými tézami bez akejkoľvek právnej sily, záväznosti a skutočného záujmu riadiť sa vlastnými proklamáciami o rozvoji Slovenska pre Slovensko.

Katastrofálny stav Slovenska a neustále zhoršujúca hospodárska politika západných štátov, na ktorej je Slovensko bytostne závislé nám stále viac ukazuje, že je nevyhnutné konečne prijať zákon o pravidlách rozvoja štátu a nie len vyhlasovať proklamatívne rozvojové tézy vo vládnych programoch a keď hrozia celospoločenské problémy na utíšenie davu.

Účelom zákona o Urbanizme a rozvoji Slovenska je určiť zásady a pravidlá plánovania obnovy, výstavby a trvalého hospodárskeho a sociálneho rozvoja ako cieľ dlhodobého širokospektrálneho rozvoja štátu, jeho smerovanie ako celku s jeho jednotlivými funkčnými časťami na tradičných piatich základných úrovniach riadenia s prognózou aspoň 25-30 rokov dopredu.

Preto je potrebné definovať a dať základné pravidlá strategického rozvoja štátu a výstavby vedúcej k rozvoju hospodárstva, výstavby, ekonomiky, vzdelanosti a sociálnej politiky štátu.

Základné východiská plánovania obnovy, výstavby a rozvoja štátu:

ČO JE CIEĽOM ?

Hospodársko-urbanistické plánovanie trvalého rozvoja krajov, okresov miest, obcí a zón Slovenska.

KDE TO REALIZOVAŤ ?

V krajoch, okresoch, mestách s obciach Slovenska.

AKO TO REALIZOVAŤ ?

Urbanizmom, územným plánovaním, stavebným poriadkom a zásadnou zmenou a rekonštrukciou hospodárstva, ekonomiky a legislatívy.

Základná úroveň riadenia hospodárstva a ekonomiky na Slovensku:

1. Národná celoštátna úroveň.
2. Krajská úroveň.
3. Okresná úroveň.
4. Mestská úroveň.
5. Obecná úroveň.

Na základe definovaného národnoštátneho záujmu a štátnej doktríny nastupuje konkrétne plánovanie budovania a rozvoja štátu, ktoré okrem iného **zahŕňa najmä pravidlá na ochranu a využívanie poľnohospodárskej, lesnej a pasienkovej pôdy, vodných tokov a vodných plôch pre zabezpečenie potravinovej bezpečnosti, výstavbu komplexov pre výrobu a spracovanie potravín; bývanie; sociálne, humanitárne a zdravotné zabezpečenie občanov, vzdelávanie, vedu, kultúru, voľný čas, šport, obranu, ai., t.j. celkový rozvoj štátu.**

Aby sa naplnili tieto ciele, po skúsenostiach z totálnou decentralizáciou moci po roku 1990 a hlavne po roku 1995 je nevyhnutné, aby štát v národnoštátnom záujme svojej existencie prevzal späť do majoritného vlastníctva, riadenie a kontrolu všetkých prirodzených monopolov,

všetky hlavné nosiče médií, energií a ich subsystemy, strategické zdroje a nosiče informácií a ich zariadení, pozemné komunikácie okrem komunikácií miest a obcí, ťažobných systémov a ložísk podzemných zdrojov surovín a energií, vzdelávanie, základnú zdravotnú starostlivosť, vedu a výskum, obranu a rozvoj štátu a i.

d) Zákon na obranu a ochranu republiky.

IV. ZÁKON

Zákon na ochranu a obranu republiky.

Účel zákona.

Účelom zákona na ochranu republiky je chrániť spoločenské a štátne zriadenie Slovenskej republiky, národné vlastníctvo, prírodné zdroje, hospodárstvo, ekonomiku, sociálny, zdravotnícky a vzdelávací systém, výsledky vedy a výskumu, územnú celistvosť, silové a represívne zložky proti vnútornému a vonkajšiemu napadnutiu, politickú, právnu, hospodársku a národnú suverenitu, práva a hlavne chrániť a podporovať oprávnené záujmy občanov a ich rodín, vychovávať občanov na riadne plnenie povinností pri rozvoji a ochrane rodiny a štátu.

Základné princípy zákona a trestné činy proti:

- 1) zriadeniu, politickej a územnej celistvosti Slovenskej republiky sú trestnými činmi,**
- 2) národu a občanom Slovenskej republiky sú trestnými činmi,**
- 3) hospodárstvu, zdrojom a majetku Slovenskej republiky sú trestnými činmi poškodzovanie.**

Tretí krok.

Ako začať s prechodom na koncepčné riadenie hospodárstva štátu?

Každý, kto vstupuje do riadenia štátu si musí uvedomiť, **že štát je jedno veľké obytné sídlo** s potravinovými, surovinovými, energetickými a výrobnými zdrojovými možnosťami s pôvodným dominantným majoritným národom so svojimi špecifickými vlastnosťami, tradíciami, kultúrou, sociálnymi tradíciami a zručnosťami, ktoré je ešte atomizované a špecifické v jednotlivých lokalitách Slovenska.

Na to, ktorým smerom sa má štát rozvíjať a čo má pre najbližšie obdobie na 25 až 30 rokov dosiahnuť **je nutné vychádzať z celoštátnych národných a lokálnych zdrojových špecifik Slovenska vrátane historických väzieb a vzťahov na rozvoj a smerovanie susedných a národne blízkych štátov**. Na základe týchto daností, poznania histórie a súčasnosti je potrebné ustanoviť „Národnoštátny záujem“ (charakter, smerovanie a ciele štátu) a štátna politika musí vytvárať legislatívne podmienky a prostredie pre koncepčný, systémový a dlhodobý rozvoj štátu a národa, ako jeden nedeliteľný celok.

Definovanie „Národnoštátneho záujmu“ a „Štátnej doktríny“ je základ pre určenie charakteru štátu, jeho rozvoj, riadenie a ciele bytia v nastávajúcich, už nezvratných zmenách vo svete a miesta národných štátov a ich hospodárstva v nastupujúcom novom svete.

Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na štátnej úrovni.

Na štátnej územnej úrovni sa infraštruktúrny rozvoj musí navrhovať, plánovať a posudzovať väzbou na územné zdrojové možnosti. Na potrebu zvyšovania vzdelania a zamestnanosti občanov Slovenskej republiky, na národnoštátne záujmy a štátnu doktrínu Slovenskej republiky s dôrazom na budovanie celého spektra vlastného hospodárstva pre domácu spotrebu s horizontom rozvoja na obdobie najmenej 25, resp. na obdobie 30 rokov.

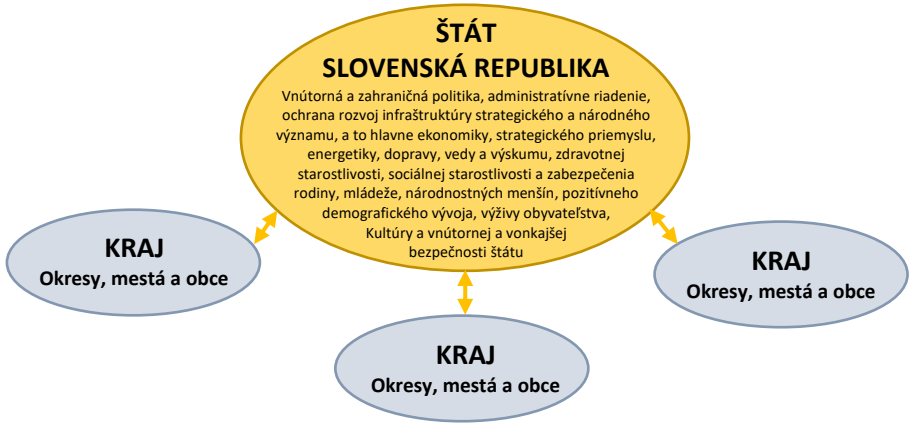
Štát plánuje, uskutočňuje a riadi, budovanie a rozširovanie svojho strategického hospodárstva a majetku štátu s vplyvom na celoštátny rozvoj Slovenska s konečným dopadom na demografický a celospoločenský rozvoj. Štát sa zameriava hlavne na rozvoj kľúčovej infraštruktúry strategického a národného významu, t.j. priemyslu, energetiky, dopravy, vedy, výskumu, vzdelávania, zdravotníctva, výroba distribúcia strategických liečiv, chemického, strojárskeho a elektrotechnického priemyslu, IT technológií, potravinovej bezpečnosti, vojenskej a civilnej obrany a vlastný menový a finančný sektor. Štát súčasne kontroluje plnenie plánovaných cieľov vrátane ich efektívneho a hospodárneho využívania a v prípade potreby plnenie vynucuje a neplnenie sankcionuje.

Všetky hospodárske odvetvia, infraštruktúra a služby musia byť na území Slovenska rozmiestnené plošne logicky v súlade s miestnymi surovinovými, energetickými, ľudskými, komunikačnými a ďalšími zdrojmi, dopravnými sieťami, ubytovacími možnosťami, vzdelávacími a sociálnymi zariadeniami pre pomoc rodinám, tradíciami, prírodnými danosťami a pod. tak, aby zohľadňovali ochranu prírody, poľnohospodárskej pôdy, lesov a pasienkov, vodných zdrojov a tokov, atď.

Sú to hlavne dopravné a energetické systémy vnútroštátneho a medzinárodného významu, surovinové zabezpečenie výroby, produkcia vlastných potravín s ich spracovaním a distribúciou, štátne energetické zdroje, štátne rozvodné a distribučné siete informačné systémy, letecká, cestná a vodná doprava, národná ochrana a obrana štátnych hraníc a štátu, vnútorná bezpečnosť, rozvojové projekty sociálnych programov, ochrana zdravia, civilná ochrana a obrana, služby, všetky stupne vzdelávania, voľný čas mládeže, a pod.

Plánovanie na krajskej úrovni je podriadené národnoštátnym záujmom a štátnej doktríne.

Schéma riadenia a plánovania na štátnej úrovni:

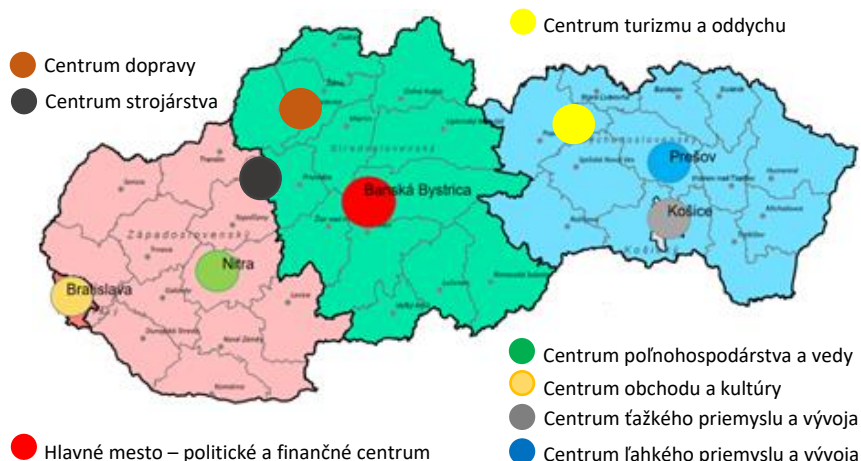

Na základe definovaného a kodifikovaného národnoštátneho záujmu a štátnej doktríny nastupuje konkrétne plánovanie budovania a rozvoja štátu v zmysle uvedeného znázorneného princípu plánovania, ktoré okrem iného zahŕňa najmä pravidlá na ochranu a využívanie poľnohospodárskej, lesnej a pasienkovej pôdy, vodných tokov a vodných plôch pre zabezpečenie potravinovej bezpečnosti, výstavbu komplexov pre výrobu a spracovanie potravín; pre bývanie; sociálne, humanitárne a zdravotné zabezpečenie občanov, vzdelávanie, vedu, kultúru, voľný čas, šport, obranu, ai., t.j. celkový rozvoj štátu.

Názorné rozmiestnenie základných odvetví hospodárstva plošne podľa územných oblastí:

Názorné tradičné a praktické administratívne rozdelenie krajov Slovenska:

Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na krajskej úrovni.

Na krajskej územnej úrovni sa infraštruktúrny rozvoj musí navrhovať, plánovať a posudzovať v spolupráci a v koordinácii s väzbou na celoštátnu úroveň plánovania a riadenia.

Kraj plánuje, uskutočňuje a riadi, budovanie a rozširovanie strategického hospodárstva vo svojom majetku v majetku štátu, okresu, miest a obcí s vplyvom na celonárodný a celoštátny rozvoj Slovenska s konečným dopadom na demografický a celospoločenský rozvoj.

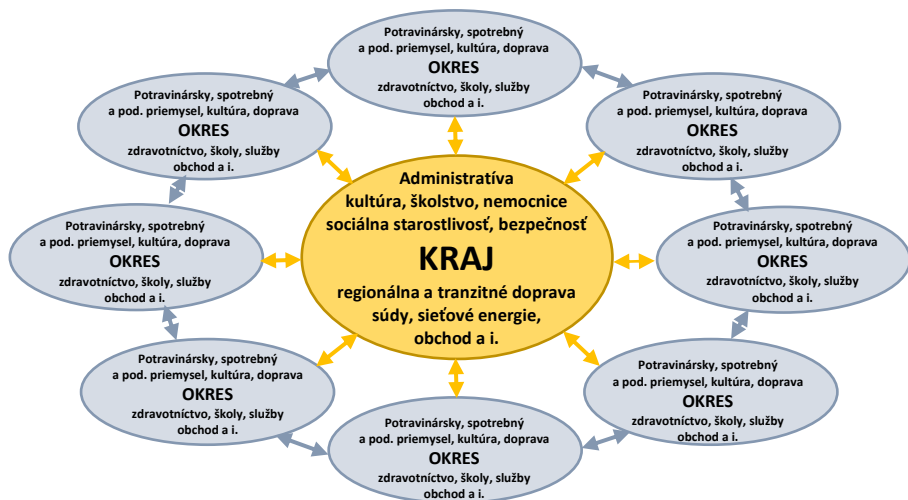
Kraj sa zameriava hlavne na rozvoj kľúčovej infraštruktúry strategického a národného významu, t.j. priemyslu, energetiky, dopravy, vedy, výskumu, vzdelávania, zdravotníctva, výroba distribúcia strategických liečiv, chemického, strojárského a elektrotechnického priemyslu, IT technológií, potravinovej bezpečnosti t.j. produkcia, jej spracovanie a distribúcia, energetika, rozvodné a distribučné siete, informačné systémy, letecká, cestná a vodná doprava, rozvojové projekty sociálnych programov, ochrana zdravia, vojenskej a civilnej ochrany, služieb obyvateľstvu, a pod. v rozsahu svojej právomoci a územnej pôsobnosti.

Všetky hospodárske odvetvia, infraštruktúra a služby musia byť na území kraja rozmiestnené plošne logicky v súlade s miestnymi surovinovými, energetickými, ľudskými, komunikačnými a ďalšími zdrojmi, dopravnými sieťami, v súlade s tradičnými a prírodnými danosťami tak, aby zohľadňovali ochranu prírody, poľnohospodárskej pôdy, lesov a pasienkov, vodných zdrojov a tokov, atď.

Kraj súčasne kontroluje plnenie plánovaných cieľov rozvoja vrátane ich efektívneho a hospodárneho využívania zdrojov a v prípade potreby plnenie vynucuje a neplnenie sankcionuje.

Plánovanie na krajskej úrovni je podriadené plánu rozvoja na štátnej úrovni.

Schéma riadenia a plánovania na krajskej úrovni:

Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na okresnej úrovni.

Na okresnej územnej úrovni sa infraštruktúrny rozvoj sa musí navrhovať, plánovať a posudzovať v spolupráci a v koordinácii s väzbou na krajskú úroveň plánovania a riadenia.

Okres plánuje, uskutočňuje a riadi budovanie a rozširovanie strategického hospodárstva svojho majetku a majetku kraja a štátu s vplyvom na celonárodný a celoštátny rozvoj Slovenska s konečným dopadom na demografický a celospoločenský rozvoj.

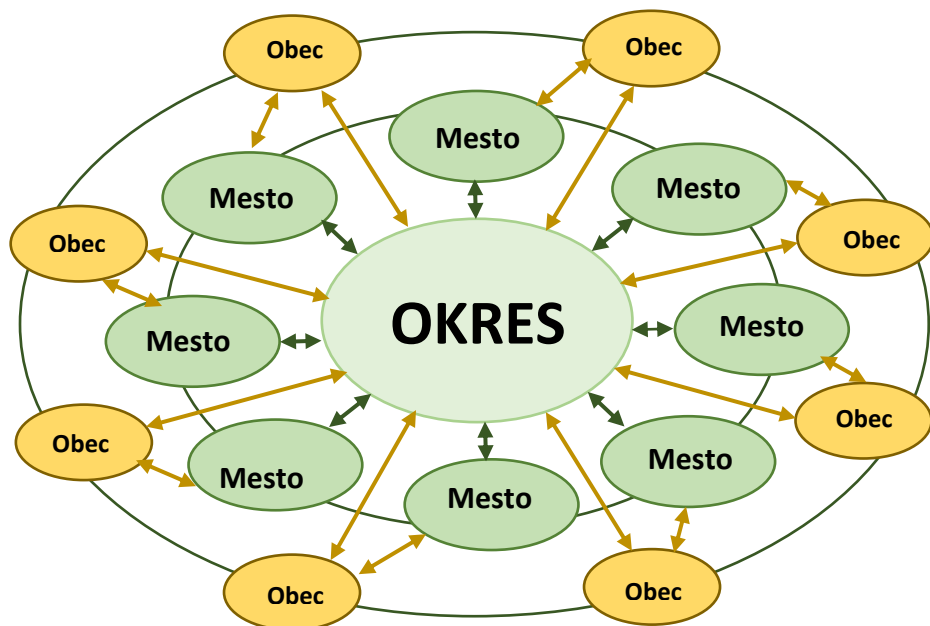
Okres sa zameriava hlavne na rozvoj kľúčovej infraštruktúry strategického, krajského a národného významu, t.j. priemyslu, energetiky, dopravy, vedy, výskumu, vzdelávania, zdravotníctva, výroba distribúcia strategických liečiv, chemického, strojárského a elektrotechnického priemyslu, IT technológií, potravinovej bezpečnosti t.j. produkcia potravín, ich spracovanie a distribúcia, energetika, rozvodné a distribučné siete, informačné systémy, cestná a vodná doprava, prípadne aj letecká doprava, projekty sociálnych programov, ochrana zdravia, vojenská a civilná obrana, služby obyvateľstvu, a pod.

Všetky hospodárske odvetvia, infraštruktúra a služby musia byť na území okresu rozmiestnené plošne logicky v súlade s miestnymi surovinovými, energetickými, ľudskými, komunikačnými, dopravnými sieťami, a ďalšími zdrojmi v súlade s tradičnými a prírodnými danosťami okresu tak, aby zohľadňovali ochranu prírody, poľnohospodárskej pôdy, lesov, pasienkov, vodných zdrojov a tokov, atď.

Okres súčasne kontroluje plnenie plánovaných cieľov vrátane ich efektívneho a hospodárneho využívania. V prípade potreby okres plnenie vynucuje a neplnenie sankcionuje.

Plánovanie na okresnej úrovni je podriadené plánu rozvoja na krajskej úrovni!

Schéma riadenia a plánovania na okresnej úrovni:

Administratíva,
infraštruktúra na okresnej úrovni,
dopravné a informačné systémy okresného
významu, energetika a rozvodné a distribučné
siete, sociálne programy a služby,

OKRES

vzdelávanie, zdravotníctvo, spracovanie
a distribúcia potravín, miestne zdroje, kultúra,
školsťvo, zdravotníctvo, služby, mestská
doprava, bezpečnosť,
obchod a i.

Princíp plánovania a riadenia hospodárstva na mestskej úrovni.

Na mestskej územnej úrovni sa infraštruktúrny rozvoj musí navrhovať, plánovať a posudzovať v spolupráci a v koordinácii s okresným úradom a príslušnými obcami.

Sú to hlavne menšie mestské programy infraštruktúry vytvárajúc vzájomné väzby a podporu obec-mesto-obec, s väzbou na okresnú úroveň plánovania a riadenia.

Mesto plánuje, uskutočňuje a riadi budovanie a rozširovanie svojho strategického hospodárstva, svojho majetku a prípadne aj majetku okresu, kraja a štátu s vplyvom na mestský, celonárodný a celoštátny rozvoj s konečným dopadom na demografický a celospoločenský rozvoj.

Mesto sa zameriava hlavne na rozvoj kľúčovej infraštruktúry strategického, mestského a okresného významu, t.j. priemyslu, energetiky, dopravy, vedy, výskumu, vzdelávania, zdravotníctva, priemysel, IT technológie, potravinovej bezpečnosti s distribúciou, energetika, rozvodné a distribučné siete, informačné systémy, cestnej a vodnej dopravy, prípadne aj leteckej dopravy, projekty sociálnych programov, ochrana zdravia, civilná obrana, verejný poriadok a bezpečnosť, služby obyvateľstvu, a pod.

Všetky hospodárske odvetvia, infraštruktúra a služby musia byť na území mesta rozmiestnené plošne a logicky v súlade s miestnymi surovinovými, energetickými, ľudskými, komunikačnými, dopravnými sieťami, a ďalšími zdrojmi v súlade s tradičnými a prírodnými danosťami mesta tak, aby zohľadňovali ochranu prírody, mestskej poľnohospodárskej pôdy, lesov, pasienkov, vodných zdrojov a tokov, atď.

Mesto súčasne kontroluje plnenie plánovaných cieľov vrátane ich efektívneho a hospodárneho využívania. V prípade potreby mesto plnenie vynucuje a neplnenie sankcionuje.

Plánovanie na mestskej úrovni je podriadené plánu rozvoja na okresnej úrovni!

Schéma riadenia a plánovania na mestskej úrovni:

Princíp plánovania a riadenia na obecnej úrovni s väzbou na okres a mesto.

Na obecnej územnej úrovni v prípadoch infraštruktúrnych stavieb sa navrhuje a plánuje rozvoj podrobne v spolupráci a v koordinácii s mestom a okresom.

Sú to hlavne menšie obecné stavby infraštruktúry, ako sú napr. cesty a informačné systémy miestneho významu a významu vo väzbe na mestské a okresné siete, poľnohospodárska prvovýroba, poľnohospodárske služby, spracovanie potravín, miestne služby pre verejnosť, služby miestneho významu, ťažba a spracovanie miestnych surovín, drobné manufaktúry a podniky, zdravotnícke služby miestneho významu základné školstvo, miestna kultúra, atď.

Plánovanie na obecnej úrovni je podriadené plánu rozvoja na okresnej úrovni.

Schéma riadenia a plánovania na obecnej úrovni:

Princípy priameho technicko-administratívneho plánovania a umiestňovania priemyslu a jeho stavieb s nevyhnutným servisným a občianskym zabezpečením kapacít na Slovensku:

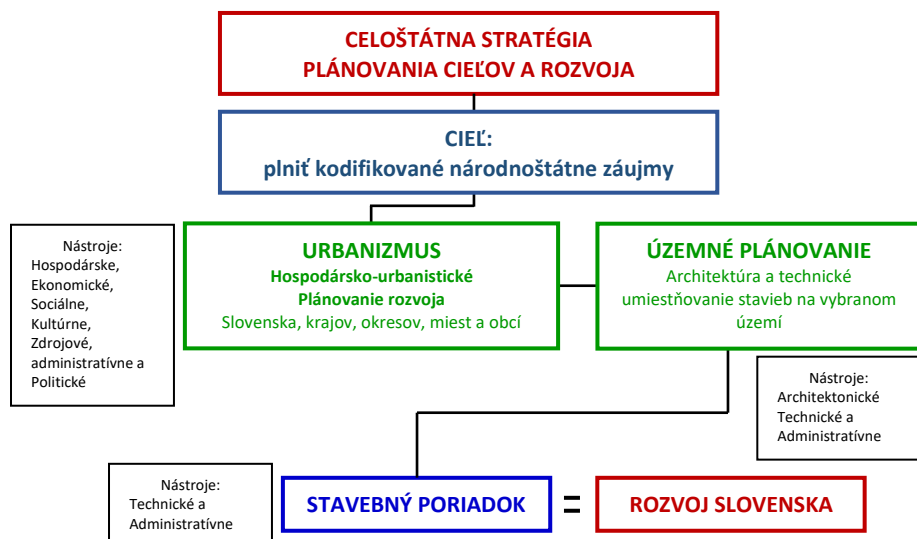
Paradoxne, jediná „pred úradnícka, „Matovičova“ vláda, vláda historicky asi najväčšej hospodárskej, finančnej, právnej a morálnej devastácie štátu s prípravou takýchto podmienok začala, pretože aj keď bez porozumenia, ale aspoň trochu jej úradníci počúvali a urobili k plánovaniu rozvoja štátu prvý „štvrtý krok“ tým, že pôvodný zákon č. 50/1976 Zb. rozdelila na dva zákony a v prijatom zákone č. 200/2022 Z.z. o Územnom plánovaní toto plánovanie rozšírila o akési nezáväzné ustanovenia o urbanistickom plánovaní. a založila úrad územného plánovania „URBION“. Tento úrad však bol bez jasných princípov činnosti a koncepcie plánovania, bez riadenia a kontroly hospodárskeho rozvoja štátu, bez právnej – zákonnej sily týchto činností a bez akejkoľvek zodpovednosti.

Nasledujúca vláda (r. 2023) Roberta Fica vytvorila „nový“ úrad, **Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky**. Tento úrad má vykonávať dohľad aj nad územným plánovaním, a výstavbou, plánovanie rozvoja štátu a dohľad nad jeho plnením. Len pre všeobecnú informovanosť, na Slovensku existuje aj Ministerstvo investícií, **regionálneho rozvoja** (plánovanie rozvoja...) a informatizácie Slovenskej republiky...

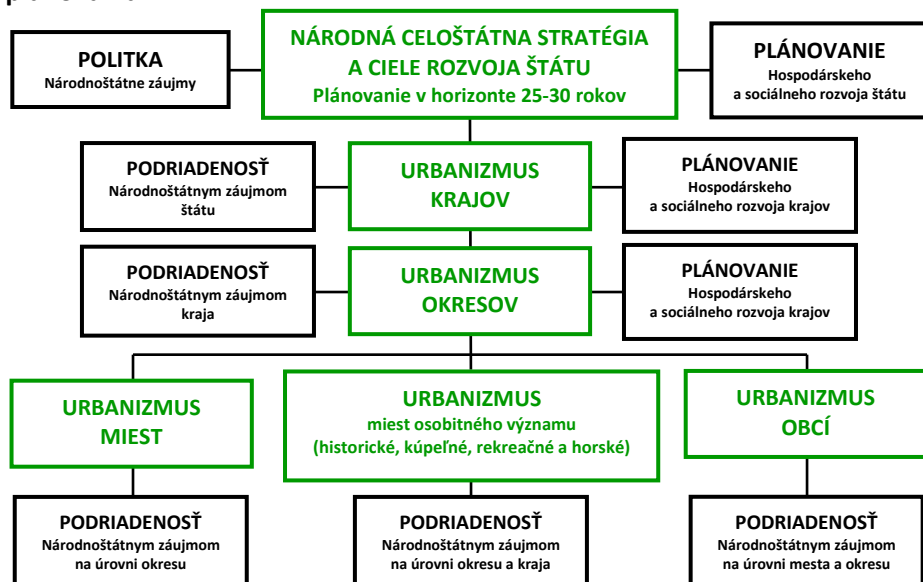
Žiaľ aj tento úrad bol vytvorený narychlo, bez dostatočnej technicko-administratívnej, resp. takmer žiadnej prípravy úradníkov stavebných úradov, bez prechodu stavebných úradov pod jurisdikciu štátu a bez akceptácie tradičných a prirodzených subordinačných vzťahov vo výstavbe od jej prípravy po odovzdanie stavby, bez plne funkčného elektronického informačného, administratívneho a registračného systému, bez atď. čo je obdobné aj v ostatných úradoch a inštitúciách v štáte.

Rozdrobenosť a duplicita úradov na Slovensku nielenže odčerpáva peniaze z verejných zdrojov, ktoré by mohli byť použité na verejný prospech, t.j. napr. rozvoj hospodárstva, ale rozbíja potrebnú kontinuitu plánovania rozvoja štátu a rozbíja aj koncepciu smerovania štátu a jeho koncepčného riadenia, ktoré v hlavných odvetviach hospodárstva musí byť riadené s kontrolovanou centrálnou, t.j. Národnou radou SR a vykonávané vládou Slovenskej republiky. To, že na mnohých týchto úradoch vrátane ministerstiev je problém nájsť odborníka so vzdelaním pre odbor, ktorý riadi a ešte ku tomu musí mať aj aspoň desaťročnú prax v odbore, ktorý vyštudoval je zbytočné aj rozvádzať.

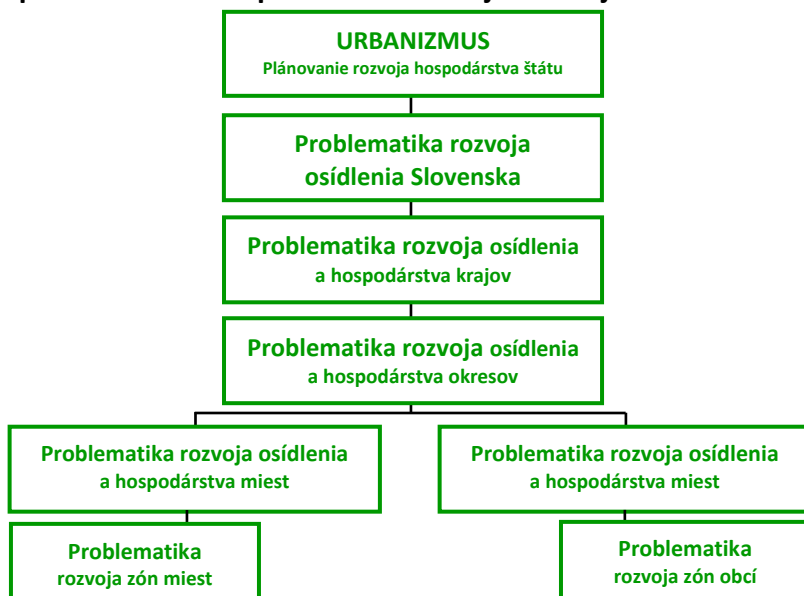
Princíp riadenia a plánovania rozvoja štátu cez nástroje a základné pravidlá urbanizmu podľa administratívnych postupov konania:

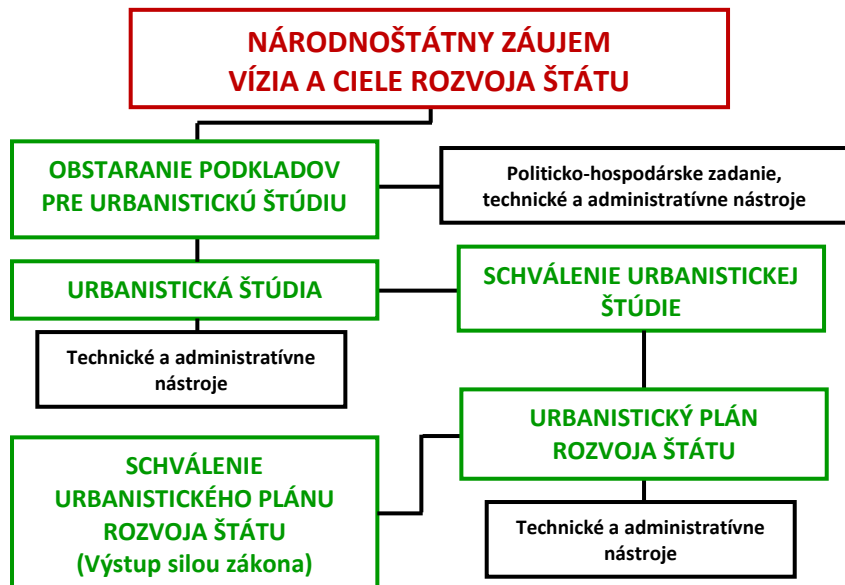
Princíp nadradenosti a prepojenia ekonomického a sociálneho plánovania rozvoja Slovenska prostredníctvom nástrojov urbanizmu a priestorového plánovania:

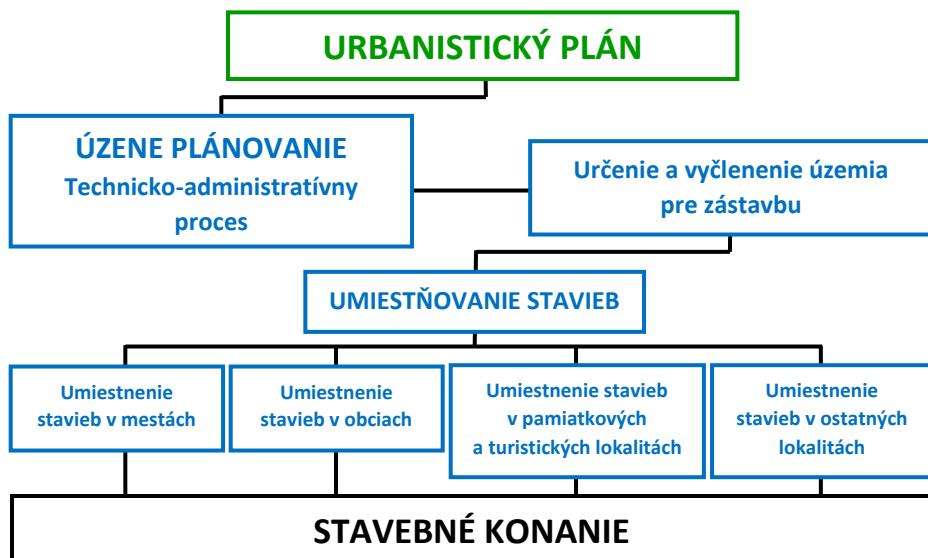
Princíp atomizovaného plánovania rozvoja nástrojmi urbanizmu:

Základná politicko-administratívna schéma plánovania rozvoja Slovenska nástrojmi urbanizmu:

Základné technicko-administratívne umiestňovanie stavieb na Slovensku v zmysle správneho konania:

Záver.

Slovenská republika počnúc svojim tretím zrodom len podpismi dokumentov národne cítiacimi zástupcami, bez vojny, krvi a násilia sa opäť stala neželaným dieťaťom v strategickom strede Európy, ktoré by susedné štáty rady medzi seba rozkúskovali aj keď to ani jeden nahlas neprizná.

Slováci vrátane ich volených zástupcov tým, že prišli k vlastnému štátu, k štátnej a národnej suverenite bez násilia, nevážia si svoju vlasť, seba a ani štát. Je všeobecne známe, že akonáhle sa politici dostanú k moci potom len navzájom bojujú o jej udržanie, o krátkodobú politickú slávu, o čo najväčší osobný prospech zo štátnych zákaziek, z výpredaja trosiek hospodárstva a z výpredaja poslednej pôdy, vody a lesov...

Nikto z politikov si neuvedomuje, že po zlikvidovaní Slovenska ako hospodárskeho subjektu a ako národného štátneho subjektu medzinárodného práva v spoločenstve iných podobných štátov, sa takíto politici stanú pre svojich zahraničných tútorov nepotrební, zbytoční a niekedy aj prekážkou... Neplatiacemu dlžníkovi sa zvyčajne odoberie majetok exekúciou alebo silou.

Bez zaváhania môžeme konštatovať, že po výpredaji Slovenských podnikov vybudovaných v rokoch 1950 až 2024 ani jedna vláda nepostavila a finančne aspoň nepodporila výstavbu výrobných podnikov a podnikov služieb, ktoré by po ich vybudovaní prinášali dane do štátnej pokladnice a zisky by boli investované do rozvoja Slovenskej republiky.

Preto obdobie rokov 1998 od pádu vlády Vladimíra Mečiara až 2024 je z hľadiska hospodárstva a stavebníctva Slovenskej republiky poznačené hospodárskym úpadkom s neustálym bojom o udržanie moci každej z dočasne pôsobiacich vládnych garnitúr, ktoré boli sprevádzané množstvom rôznych káz, napr. rok po páde vlády Vladimíra Mečiara vražda bývalého ministra hospodárstva a neskôr šéfa Slovenského plynárenského priemyslu Jána Duckého r. 1999, vraždou vo vysokých politických a finančných kruhoch známeho advokáta JUDr. Ernesta Valka r. 2010,

vraždou Investigatívneho novinára Jána Kuciaka a jeho priateľky r. 2018, údajná samovražda gen. Milana Lučanského vo vyšetrovacej väzbe v r. 2020, veľké problémy v zdravotníctve s hromadnými demonštratívnymi výpoveďami lekárov, úpadok v školstve, spolitizovaní herci a napokon veľmi podivná voľba generálneho prokurátora a ešte podivnejšia voľba šéfa špeciálnej prokuratúry a ďalšie väčšie či menšie kauzy.

Tieto nekonečné boje o moc až po súčasnosť s občasnými pádmi vlád ešte pred skončením ich mandátu len **potvrdzujú chýbajúce kodifikované pravidlá koncepčného riadenia štátu ako celku** a spochybňujú neustály, verejne proklamovaný záujem politikov o stabilitu a rozvoj štátu. Aj z mojej účasti v konzultačných komisiách na prípravu nového stavebného zákona môžem potvrdiť, že niektorí politici a tzv. „odborníci“ nemali skutočný záujem o plánovanie rozvoja štátu. Že tým trpí hospodárstvo štátu a samotný národ je pre vlády napriek ich lúbovým vyhláseniam zrejme až druhoradá vec. Vláda Roberta Fica sa aspoň pokúsila pripraviť akýsi plán rozvoja Slovenska v rámci zákona o územnom plánovaní, ale žiaľ 35 ročná skúsenosť jasne potvrdzuje, že záväznosť akýchkoľvek rozvojových štúdií Slovenska a územných plánov a vyžadovanie ich dodržiavanie sú veľmi iluzórne, pretože nestoja na pevnom zákonnom a zákonom vymožiteľnom základe.

Nič nové a mimoriadne neodhalím, keď konštatujem známy fakt, že politika, hospodárstvo a stavebníctvo sa historicky tiahnu ruka v ruke existenciou celého ľudstva a jedno bez druhého nefunguje. Štát bez rozvoja výstavby, bez vlastníctva prirodzených monopolov, bez vlastnej priemyselnej výroby dennej spotreby, bez vlastnej plnej produkcie potravín dennej spotreby a bez vlastnej meny, žijúci len z neustáleho zvyšovania daní torzu domáceho priemyslu a obyvateľstvu, nebude nikdy schopný splatiť všetky dlhy a jedného dňa nebude schopný financovať ani sám seba, tj. vlastnú administratívnu a technickú prevádzku, a už vôbec nie vykonávať sociálnu politiku na udržanie občanov „mimo ulice“! Vtedy nastáva koniec štátu a koniec jeho správcom, ktorých ako nás história učí, vždy zmietla „ulica“.

Doslov.

Slovensko bezpodmienečne potrebuje novú koncepčnú politiku rozvoja vlastného hospodárstva, nový neutrálny politicko–hospodársky status vo vzťahu ku zahraničiu, nový koncepčný systém riadenia štátu a moc nad vlastnou menou, pretože ak zbankrotuje štát, zbankrotuje hospodárstvo, stavebníctvo a sociálny systém chrániaci občana!

Ak zbankrotuje stavebníctvo, ak zbankrotuje hospodárstvo štátu a sociálny systém, zbankrotuje štát a národ sa definitívne stane motrokom a nájomníkom vo vlastnom bývalom štáte pod cudzou mocou až do jeho zániku a splynutia s okolím!

Politici sú na to, aby určovali a chránili dlhodobé ideové smerovanie štátu, musia vytvárať mocenské - legislatívne podmienky pre rozvoj národného hospodárstva, kvalitné vzdelávanie občanov, zdravotnú starostlivosť, potravinovú bezpečnosť a hlavne musia vytvárať podmienky pre bezproblémové koncepčné plánovanie, riadenie a kontrolu dlhodobého hospodárskeho a sociálneho rozvoja štátu, len skúsenými odborníkmi s dlhoročnou praxou vo svojom odbore, na ktorý majú aj skutočné vzdelanie s konečným cieľom rozvíjať svoju rodinu, domovinu, vlasť a štát!

Budú mať súčasní aktívni „politici“ na Slovensku odvahu zaviesť legislatívne základy koncepčného systému riadenia, budovania a záchrany a rozvoja Slovenskej republiky ako naozajstný suverénny štát v rámci nastupujúceho nového multipolárneho systému riadenia sveta, teda zaviesť poriadok v štáte, alebo budú pokračovať v doterajšej správcovskej a sluhovskej politike pre iných, smerujúcej k vymazaniu národa a štátu z mapy Európy a sveta, tj. k dokončeniu likvidácie národu a národného štátu Slovenská republika, čím sa nakoniec sami stanú zbytočnými a nepotrebnými...?

Zdroj:

Zákon o štátnom rozpočte (ďalej len ZŠR) ČSSR a ČSFR 1973 až 1992, ZŠR ČR 1973 až 1992, ZŠR SR 1973 až 1992, Štatistický úrad (ďalej len ŠÚ) ČSSR 1973 až 1992, ŠÚ ČR a SSR 1973 až 1992, ŠÚ Slovenskej republiky 1993 až 2024, Český ŠÚ 1993 až 2008, Česká národná banka ČNB a Slovenská národná banka NBS, MF SR, Európska komisia – Slovensko v EÚ, Analysis of Slovak Privatization after 1993 (Masarykova univerzita Ekonomicko právni fakulta - hospodárska politika), Denník pravda 2024 RNDr. Karol Ondriaš, DrSc., wikipedia a vlastné skúsenosti a vedomosti z reálneho života a praxe.

Príloha.

Zoznam najvýznamnejších podnikov, ktoré boli vybudované alebo zmodernizované v rokoch 1948-1989 na Slovensku.

TATRASKLO – Trast sklárskych podnikov v Trnave.

– Spojené sklárne v Lednických Rovniach,

Stredoslovenské sklárne v Poltári, závody:

- v Poltári,
- v Zlatne,
- v Katarínskej Hute,
- v Málinci,
- Slovenské závody technického skla v Bratislava,
- Skloplast v Trnave,
- Skloobal v Nemšovej,
- Jablonex Medzilaborce.

Stredoslovenské sklárne n.p. Poltár:

Pod neho patrili 4 závody:

- Zlatno
- Málinec,
- Katarínska Huta
- a závod Poltár.

Sklárne v Poltári v 1976 zamestnávali 800 pracovníkov z toho 400 žien. Hlavným výrobným programom Stredoslovenských sklární, n. p., Poltár bolo úžitkové sklo, sodno-draselné sklo a krištál'. Export zabezpečoval Podnik zahraničného obchodu Skloexport Liberec, a to pod značkou Bohemia Crystal, ktorá bola spoločná pre české a slovenské sklárne. Za socializmu boli zrekonštruované závody Zlatno, Málinec a Katarínska Huta. Dnes funguje len jediná skláreň a to Katarínska Huta.

SLOVAKOTEXT – Trast textilných, odevných a pletiarских podnikov v Trenčíne.

- Bavlnárske závody V. I. Lenina v Ružomberku,
- Závody MDŽ v Bratislave,

- prevádzka v Novom Živote,
- Závery 1. mája v Liptovskom Mikuláši,
- závod v Starej Ľubovni,
- Tatralan v Kežmarku,
- Ľanárske a konopné závody v Holíči,
- Lykové textilné závody v Revúcej,
- Slovena v Žiline,
- Merina v Trenčíne,
- Poľana v Lučenci,
- Tatrasvit vo Svite,
- Závod Spišská Nová Ves,
- Slovenska v Banskej Bystrici,
- Pleta v Banskej Štiavnici,
- Trikota Vrbové,
- Závod v Levoči,
- Odevné závody v Trenčíne,
- Závod v Topoľčanoch,
- Závod v Hlohovci,
- Makyta v Púchove,
- Odevné závody kapitána J. Nálepku v Prešove,
- Odevné závody kapitána J. Nálepku v Michalovciach,
- Zornica v Bánovciach nad Bebravou,
- Slovenka, závod Vranov nad Topľou,
- Zekon Michalovce,
- Textilná farbiareň Spišská Nová Ves.

SLOVCEPA – Trast podnikov priemyslu celulózy a papiera s generálnym riaditeľstvom v Banskej Bystrici.

V roku 1978 mal 17370 pracovníkov, priemerný mesačný zárobok bol 2420 Kčs, produktivita práce na pracovníka 229000 Kčs.

- Juhoslovenské celulóžky a papierne v Štúrove,
- Severoslovenské celulóžky a papierne v Ružomberku,
- Bukóza vo Vranove nad Topľou,
- Grafobal v Skalici,

- Harmanecké papierne v Harmanci,
- Chemicelulóza v Žiline,
- Turčianske celulóžky a papierne v Martine,
- Slavošovské papierne v Slavošovciach,
- Gemerská celulóžka a papiereň v Gemerskej Hôrke,
- Drevokup v Ružomberku,
- Slovrap - Obchodný Podnik v Bratislave,
- Výskumný ústav papiera a celulózy v Bratislave,
- Projektová organizácia Celprojekt v Ružomberku.

SLOVCHÉMIA – Trast podnikov chemického priemyslu: V roku 1978 zamestnával 63505 pracovníkov.

- Slovnaft Bratislava, Vybudovali 1957-1963, postupne sa rozširoval, v roku 1978 mal 8 173 pracovníkov,
- Chemické závody Juraja Dimitrova v Bratislave,
- Matador v Bratislave,
- Benzinol v Bratislave,
- Chemika v Bratislave,
- Petrochémia v Dubovej,
- Chemické závody Wilhelma Piecka v Novákoch,
- Chemolak Smolenice,
- Považské chemické závody v Žiline,
- Slovenské lučobné závody v Hnúšti,
- Duslo Šala,
- Chemko strážske,
- Fosfa Poštorná,
- Chemlon v Humennom,
- Chemosvit vo Svite,
- Slovenský hodváb v Senici,
- Gumárne 1. mája v Púchove,
- Gumárne SNBP v Dolných Vesteniciach,
- Plastika v Nitre (najväčší výrobca plastových potrubí, polystyrénu a i. výrobkov z plastu v Európe,

- Rafinéria Vojany,
- Výskumný ústav pre ropu a uhľovodíkové plyny Bratislava,
- Výskumný ústav organických syntéz Bratislava,
- Výskumný ústav pre petrochémiu Prievidza,
- Výskumný ústav chemických vlákien Svit,
- Výskumný ústav plastov VÚSAPL Nitra,
- Výskumný ústav informatiky Bratislava,
- Chemapol Bratislava,
- Bavlnárske závody Vysoká pri Morave.

Československá námorná flotila (ČNP),

Československá republika bol jediný suchozemský štát s vlastnou námornou dopravou s loďami vyrobenými vo vlastných lodeniciach v Komárne a s riečnymi loďami vyrobenými v lodeniciach v Prahe a v Mělníku. Lodenice Komárno vyrábali aj riečne a námorné turistické lode pre štáty RVHP (Rada vzájomnej hospodárskej pomoci).

Československá námorná doprava vlastnila až 44 námorných lodí:

- Republika I.,
- Julius Fučík,
- Lidice,
- Dukla,
- Mír I.,
- Ostrava,
- Orava I.,
- Kladno,
- Orlík I.,
- Pionír,
- Jiskra,
- Košice I.,
- Republika II.,
- Brno,
- Vítkovice I.,
- Blaník,
- Sitno,

- Radhošť,
- Kriváň,
- Praha,
- Mír II.,
- Bratislava,
- Třinec,
- Orlík II.,
- Slapy,
- Lipno,
- Orava II.,
- Karlove Vary,
- Vltava,
- Šumava,
- Svitava,
- Beskydy.

Rok výstavby: 1988

- Otava,
- Dunaj,
- Želivský,
- Jan Žižka,
- Prokop Holý,
- Jan Hus.

Rok výstavby: 1989

- Berounka,
- Labe,
- Vítkovice II.,
- Sázava,
- Košice II.

Po skončení komunistického zázraku v roku 1989, bola v roku 1992 ČNP sprivatizovaná. Najväčší vplyv na rozdelenie námornej dopravy medzi Českú a Slovenskú republiku mal údajne vtedajší predseda vlády ČSFR JUDr. Marián Čalfa, ktorý po rozdelení oboch republík a námornej

dopravy aj s takmer celou flotilou zostal žiť v Čechách. Táto privatizačná akcia citeľne poškodila Slovensko a v roku 1995 sa vlastníkom takmer kompletnej pôvodnej Námornej plavby stali Harvardské fondy (vlastník medzinárodne hľadaný a trestne stíhaný Viktor Kožený) stali jej majoritným vlastníkom a celá flotila bola postupne do roku 1998 úplne rozpredaná.

VSŽ Košice - Východoslovenské železiarne:

Výstavba Východoslovenských železiární začala v roku 1960. Prvý valcovaný plech za studena sa vyrobil v roku 1964. Prvá vysoká pec začala prevádzku 1965, Prvú oceľ vytavili v roku 1966. V roku 1976 pracovalo v podniku 23 302 robotníkov. VSŽ Košice patrili k najvýznamnejším svetovým producentom kvalitnej ocele.

Závody ťažkého strojárstva:

ZŤS Martin, generálne riaditeľstvo so sídlom v Martine, okolo 70 000 pracovníkov.

- ZŤS Martin n.p.,
- závody v Námestove,
- v Trstenej,
- v Hliníku nad Hronom,
- ZŤS Detva n.p.,
- závody v Detve,
- v Cinobani,
- v Hriňovej,
- v Tisovci,
- v Krupine,
- vo Vlkanovej,
- v Rimavskej Sobote,
- v Lučenci,
- ZŤS v Dubnici nad Váhom,
- závody v Dubnici nad Váhom,
- v Topoľčanoch,
- vo Vyhniach,
- ZŤS v Košiciach n.p.,

- v Košiciach 3 závody,
- závod v Prakovciach,
- v Bardejove,
- v Sabinove,
- prevádzka v Moldave,
- ZŤS Bratislava,
- ZŤS Komárno, 3 závody,
- ZŤS Lučenec,
- ZŤS Hriňová,
- Turčianske strojárne Martin závod Malacky,
- závody v Bratislave,
- v Malackách,
- v Želiezovciach,
- v Dunajskej Strede.

ZŤS Slovenské lodenice. Od roku 1979 Závody ťažkého strojárstva, národný podnik v Komárne. Výroba riečnych námorných lodí.

– Účelové organizácie Závodov ťažkého strojárstva

- Martimex v Martine,
- ZŤS projekčno-organizačný ústav v Banskej Bystrici,
- ZŤS obchodný podnik v Banskej Bystrici,
- ZŤS ústav technológie a racionalizácie v Bratislave,
- ZŤS výskumný ústav pre stavbu lodí v Komárne,
- ZŤS Elektrotechnický výskumný ústav v Novej Dubnici,
- ZŤS Výskumný ústav hydraulických mechanizmov v Dubnici,
- ZŤS Výskumný a vývojový ústav v Martine,
- ZŤS IDOP Martin, inžiniersko-dodávateľský a projekčný podnik,
- ZŤS Výskumný a vývojový ústav vo Zvolene,
- ZŤS Výskumný a vývojový ústav v Košiciach,
- Vihorlat Snina,
- Transporta Michalovce,
- MEŽ Michalovce,
- Výskumný ústav jemnej mechaniky Nové Mesto nad Váhom.

Výroba obuvi.

Závody 29. augusta (ZDA), národný podnik v Partizánskom.:

v roku 1950=11,1 milión párov obuvi,

v roku 1960=20,7 milión párov,

v roku 1970=28,3 milión párov,

V roku 1980=32,8 milión párov.

Závody:

- v Partizánskom,
- Holíči,
- Moravskom Lieskovom,
- v Prievidzi,
- v Zlatých Moravciach,
- v Komárne,
- v Ilave,
- prevádzkareň v Zemianskej Olči.

OZZM - Obuvné závody Zlaté Moravce – výroba obuvi.

JAS Bardejov – výroba obuvi.

Hlinikáreň – Závod SNP v Žiari nad Hronom

- v roku 1980 mal 16 000 pracovníkov. Produktivita práce na pracovníka v roku 1980 bola 411 000 Kčs.

Závody:

- v Banskej Štiavnici,
- vo Vajskovej,
- v Banskej Bystrici.

Závody na výrobu ložísk –n koncern v Považskej Bystrici, podniky:

- v Považskej Bystrici,
- v Kysuckom Novom Meste,
- v Skalici,
- v Prešove,
- v Dolnom Kubíne,

- v Bytči,
- v Žiline-Bytčici.

Slovenské energetické podniky so sídlom v Bratislave.

V roku 1978 mal 20 000 pracovníkov, priemerný plat bol 2 837 Kčs.

Produktivita práce na pracovníka 307 887 Kčs.

- Koncern Elektrárne Vojany vo Vojanoch,
- Koncern Elektrárne Nováky,
- Koncern Vodné elektrárne v Trenčíne,
- Koncern Atómové elektrárne v Jaslovských Bohuniciach,

Koncern Stredoslovenské energetické závody v Žiline.

Rozvodné závody:

- v Žiline,
- v Banskej Bystrici,
- v Liptovskom Mikuláši,
- v Lučenci,
- v Martine,
- v Považskej Bystrici,
- v Prievidzi,
- v Rimavskej Sobote,
- vo Zvolene,
- v Žiari nad Hronom,
- tepláreň v Martine,
- tepláreň vo Zvolene,
- tepláreň v Žiline,
- montážny závod v Banskej Bystrici,
- Koncern Východoslovenské energetické závody Košice.

Západoslovenské energetické závody v Bratislave,

Rozvodné závody:

- Elektrovod v Bratislave,
- v Bratislave,
- v Trnave,
- v Senici,

- v Trenčíne,
- v Dunajskej Strede,
- v Nitre,
- v Nových Zámkoch,
- v Partizánskom,
- v Leviciach,
- v Komárne,

Teplárenské závody:

- v Bratislave,
- v Trnave,
- stavebnomontážny závod v Nitre,
- ciachovňa transformátorov v Hlohovci.

Východoslovenské energetické závody v Košiciach, závody:

- v Humennom
- v Košiciach
- v Michalovciach
- v Poprade
- v Prešove
- v Rožňave
- v Sečovciach
- v Spišskej Novej Vsi
- tepláreň v Nižných Kapustníkoch
- závod vodných elektrární v Dobšinej
- závod rozvodu tepla v Košiciach

Slovenské energetické strojárne S.M. Kirova v Tlmačoch. Bol monopolným výrobcom komponentov pre jadrový program na Slovensku.

Slovenské magnezitové závody v Košiciach, mali závody v:

- v Hačave,
- v Jelšave,

- v Lovinobani,
- v Košiciach,
- v Lubeníku,
- v Banskej Belej,
- v Kalinove,
- v Kunovej Teplici,
- Kalinovská šamotová továreň.

Naftový a plynárenský priemysel. Generálne riaditeľstvo v Bratislave.

V rokoch 1978 pracovalo v podniku 7 000 pracovníkov, mesačný zárobok bol

2 740 Kčs, v cenách 1978, produktivita práce na pracovníka bola 208 000 Kčs.

Západoslovenské plynárenské závody:

- v Bratislave,
- v Komárne,
- v Nitre,
- v Novom Meste nad Váhom.

Stredoslovenské plynárenské závody Žilina, závody:

- v Žiline,
- v Lučenci,
- v Prievidzi,
- v Zvolene,
- stredisko v Ružomberku.

Východoslovenské plynárenské závody Košice, závody:

- v Košiciach,
- v Poprade,
- v Michalovciach,
- výstavbový závod v Poprade.

Nafta Gbely:

- Závod ťažby plynu a podzemných zásobníkov Malacky.

Trast podnikov drevárskeho a nábytkárskeho priemyslu so sídlom v Žiline.

Západoslovenské nábytkárske závody

- Bučina Zvolen,
- Drevina Turany,
- Drevoindustria Žilina,
- Smrečina banská Bystrica,
- Preglejka Žarnovica.

Západoslovenské nábytkárske závody Bratislava - závody:

- v Bratislave,
- v Galante,
- v Malackách,
- v Brezovej pod Bradlom,
- v Trenčíne,
- v Trnave,
- v Skalici,
- Tatra nábytok Pravenec,
- Mier Topoľčany.

Západoslovenské nábytkárske závody – závody:

- Nový domov v Spišskej Novej Vsi,
- Nový domov Závod Liptovský Mikuláš,
- Drevoobrábací podnik Úľič, okr. Snina,
- Piloimpregna Košice,
- Lykotex Michalovce.

Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky n.p. v Žiline, závody:

- Podhradie I.,
- Podhradie II.,
- Ludrová,
- Divinka-Všivák,

- Oravský Biely Potok.
- Závod Lučenec:
- Pešovce,
- Tuhár,
- Šiatoroš, Šiatorošská Bukovinka,
- Bulhary,
- Čamovce-Beliná,
- Ružiná,
- Konrádovce,
- Čierny Balog-Tlstý Javor,
- Závod Krupina:
- Krupina,
- Hliník nad Hronom,
- Rybník nad Hronom,
- Breziny,
- Detva-Piešť,
- Sása,
- Dobrá Niva-Tri kamene,
- Stožok.
- v Liptovskom Mikuláši,
- v Žiari nad Hronom,

Východoslovenské kameňolomy a štrkopiesky n.p. Spišskej Novej Vsi, závody:

- Spišské Podhradie:
- Dreveník,
- Silická Brezová,
- Hubošovce,
- Príhradzany,
- Vyšné Ružbachy,
- Mokrá Lúka,
- Fintice,
- Strieborný potok,
- Revúca,

- v Dobšinej,
- v Michalovciach,
- v Prešove
- v Čáni,
- Strojno-stavebný závod v Prešove.

Západoslovenské tehelne n.p. v Pezinku

- závody:
- v Bratislave,
- v Senci,
- v Leviciach,
- v Malej Máni,
- v Semerove,
- v Gbelciach,
- v Myjave,
- v Borskom Jure,
- v Preseľanoch,
- v Trenčíne,
- v Trenčianskej Teplej,
- v Boleráze,
- v Trnave,
- vo Vrbovom,
- paneláreň v Trnave a paneláreň v Rakoviciach.

Ponitrianske tehelne Zlaté Moravce - závody:

- Tehelne Zlaté Moravce,
- Tehelne Ivánka pri Nitre.

Ipeľské tehelne n.p. Lučenec a pod neho patrili závody

- Lučenec 01,
- Fabianka 02,
- Filákov 04,
- Hajnáčka 05,
- Jesenské 06,
- Šafárikovo (Tornaľa) 07,

- Zvolen 09,
- Banská Bystrica 10,
- Prievidza 11,
- Nitrianske Pravno 12,
- Breznička 13,
- Zelené 14,
- Poltár I. 15,
- Poltár II. 16,
- Maštinec 17,
- Tisovec 18,
- ZPP Lučenec 19.

Východoslovenské tehelne n.p. Košice, závody:

- v Jasove,
- v Revúcej,
- v Drieňovskej Novej Vsi,
- v Prešove,
- v Hanušovciach nad Topľou,
- v Humennom,
- v Krčave,
- v Spišskom Podhradí,
- v Tisinci,
- v Košiciach,
- vo Vranove nad Topľou,
- v Spišskej Novej Vsi.

CEVA - Cementárne a vápenky – generálne riaditeľstvo Trenčín.

- Stredoslovenské cementárne Banská Bystrica,
- Východoslovenské cementárne a vápenky Košice - závody:
- cementáreň v Turni nad Bodvou,
- cementáreň v Bystrom nad Topľou,
- vápenka v Margecanoch,
- vápenka v Gombaseku-Plešivci,

- Západoslovenské cementárne a vápenky Bratislava,
- Azbestocementové závody Nitra,
- Azbestocementové závody Púchov,
- Výskumný a vývojový ústav maltovín v Trenčíne,
- Cementáreň Lietavská Lúčka,
- Ladecká cementáreň Ladce,
- Hornosrnianska cementáreň Horné Srnie,
- Cementáreň Bystré v Bystrom,
- Stupavská cementáreň Stupava,
- Cementáreň Turňa nad Bodvou,
- Cementáreň Banská Bystrica,
- Vápenka Tisovec.

Západoslovenské kameňolomy a štrkopiesky n.p. Bratislava:

- závody:

Závod O1 Bratislava - výrobné:

- Petržalka, Jakubov,
- Šamorín,
- Ivanka pri Dunaji,
- Nové Košariská,
- Kamenný Mlyn,
- Vysoká pri
- Morave,
- Sekule;

Závod O2 Nové Mesto nad Váhom - výrobné:

- Nové Mesto nad Váhom,
- Čachtice I.,
- Čachtice IV.,
- Hubina,
- Mníchova Lehota,
- Čakanov,
- Drahovce,
- Štrkovec,

- Trenčianske Mitice,
- Bzince,
- Prašník;

Závod O3 Trstín - výrobné:

- Trstín,
- Cajla,
- Marianka,
- Lošonec,
- Dechtice,
- Jablonica,
- Rohožník I.,
- Rohožník II.,
- Smolenice,
- Buková,
- Senec,
- Plavecké Podhradie,
- Veľký Grob.

Závod O4 Partizánske - výrobné:

- Žabokreky nad Nitrou,
- Malé
- Kršteňany,

Závod O5 Zlaté Moravce - výrobné:

- Krnča,
- Váhovce,
- Obyce,
- Šoporňa,
- Pohranice,
- Horné Turovce,
- Kozárovce,
- Katruša.

Závod O6 Komárno - výrobné:

- Komárno,

- Čalovo,
- Okoč,
- Štúrovo,
- Gabčíkovo III.,
- Kližska Nemá,
- Čierny Brod;

Závod O7 Strojný závod Bratislava7.

Trust podnikov Spojené strojárne a smaltovne

- CALEX Zlaté Moravce,
- Elektrosvit Nové Zámky,
- Kovosmalt Fíľakovo,
- Slovenská armatúrka Myjava,
- Srojsmalt Medzev,
- Strojsmalt Pohorelá,
- Tatramat Poprad,
- Obchodnoservisný podnik Strojsmalt Piešťany,
- Ústav pre rozvoj strojárkeho spotrebného tovaru Piešťany.

Strojstav – n.p. v Bratislave.

Výroba stavebnej mechanizácie na spracovanie a staveništnú dopravu stavebných hmôt. Výrobné závody:

- závod v Bernolákove,
- závod v Novom Meste nad Váhom,
- závod v Záhorskej Vsi,
- závod v Sečovciach,
- závod v Šahách,
- závod v Prešove,
- závod v Senci,
- stredisko obchodno-technických služieb v Bratislave – v Devínskej Novej Vsi.

Chirana koncern Stará Turá:

Svetoznámy výrobca zdravotníckych prístrojov, pomôcok, nástrojov a nemocničnej technickej výbavy. Výrobné podniky:

- Chirana Stará Turá,
- Chirana Humenné,
- Piešťany,
- Obchodne technické služby Piešťany s pobočkami v Zvolene a Košiciach,
- Chirana Export- Import Piešťany.

V Českej Republike:

- Chirana Brno,
- Chirana Praha,
- Chirana Obchodne technické služby Praha,
- Výskumný ústav zdravotníckej techniky Brno.

Podniky slaboprúdovej a výpočtovej techniky

- Závody Výpočtovej Techniky, Banská Bystrica,
- Závody Výpočtovej Techniky, Námestovo,
- Výskumný Ústav Výpočtovej Techniky, Žilina,
- DATASYSTÉM Bratislava a pobočky po Slovensku,
- Konštrukta Trenčín,

TESLA koncern:

V ČSSR bol podnik TESLA štátnym monopolom na výrobu televízorov, rádioprijímačov, vysielacích zariadení, žiaroviek a elektrotechnických súčiastok. Jeho výrobky boli určené nielen pre všetky socialistické štáty v rámci RVHP, ale aj pre ďalšie vtedy spriatelnené rozvojové krajiny ako Egypt, Sýria a iné. V roku 1980 bolo generálne riaditeľstvo Tesla Praha zrušené a následne vznikli štyri samostatné koncerny: Tesla Rožnov (elektronické súčiastky), Tesla Karlín (investičná elektronika), Tesla Brno (meracia a laboratórna technika) a Tesla Bratislava (spotrebná elektronika). Všetky boli začlenené pod Federálne ministerstvo elektrotechnického priemyslu (FMPE). TESLA – Výskumný ústav

spojové techniky A. S. Popova zostal pod priamou pôsobnosťou FMEP (Federálne ministerstvo energetiky a priemyslu).

Podnik mal veľké množstvo závodov:

Praha:

- Tesla Karlín (telefónne ústredne, relé)
- Tesla Vršovice (výkonové elektrónky)
- Tesla Strašnice (televízory a vysielacia technika)
- Tesla Hloubětín (vysielacia technika, spojovacia technika)
- Tesla Holešovice (žiarovky)

Česká socialistická federatívna republika – podniky TESLA:

- Tesla Liberec (magnetofóny, technika požiarnej signalizácie)
- Tesla Kolín (rádioprijímače)
- Tesla Hradec Králové (komponenty)
- Tesla Pardubice (televízory, magnetofóny a rádiolokačná technika, pasívna rádiolokácia)
- Tesla Přelouč (magnetofóny, rádiá)
- Tesla Lanškroun (kondenzátory a rezistory)
- Tesla Vrchlabí (elektrónky, digitrony, LED, LCD, tyristory a triaky, zákaznícke zariadenia, čítače, kalkulačky)
- Tesla Jihlava (automobilové súčiastky, klávesnice, konektory)
- Tesla Brno (meracie prístroje)
- Tesla Litovel (gramofóny, diaľkové ovládače)
- Tesla Rožnov (elektrónky, televízne obrazovky, integrované obvody – hlavne analógové, prevláda bipolárna technológia výroby)
- Tesla Valašské Meziříčí (elektroakustické meniče, reproduktory, zosilňovače, zdravotnícka elektronika)
- Tesla Třinec (elektrónky, systémy obrazoviek, integrované obvody, osadené DPS; pôvodne závod Tesly Rožnov, od roku 1985 samostatný koncernový podnik)
- Metra Blansko (meracie prístroje) a Metra Ústí nad Labem.

Slovenská socialistická federatívna republika – podniky TESLA:

TESLA – Spotrebná elektronika, koncern Bratislava, koncernový podnik:

- Tesla Bratislava (rádioprijímače, neskôr aj výpočtová technika – kalkulačky, osobné počítače – PMD 85 a PP 06),
- Tesla VRÚSE – Výskumno-realizačný ústav spotrebnej elektroniky. VRÚSE bola koncernová účelová organizácia, Bratislava.
- Tesla Elektroakustika, koncernový podnik, Bratislava (štúdiová a ozvučovací technika)

Závody:

- TESLA Banská Bystrica (transformátory, cievkové súpravy, komponenty; od roku 1967 závod Tesly Strašnice; od roku 1968 samostatný podnik; od roku 1979 Závody výpočtovej techniky (ZVT) Banská Bystrica. z Tesly Orava sa zároveň odčlenil novovybudovaný výrobný závod v Námestove s technológiou výroby hybridných integrovaných obvodov a stal sa ako ZVT Námestovo súčasťou podniku ZVT Banská Bystrica)
- TESLA Dunajská Streda neskôr Progresson, štátny podnik (rádioprijímače)
 - TESLA Čalovo (neskôr premenované na *Veľký Meder*)
 - TESLA - AVEX, *akciová spoločnosť* vznikla v roku 1987 ako spoločný podnik s PHILIPS N.V., výrobky vyrábané pod značkou TESLA AVEX (videorekordéry)

TESLA Orava

(televízory) koncernový podnik v obci Nižná nad Oravou.

Podnik v r. 1958 spustil výrobu prvého čiernobieleho televízora Mánes a v r. 1975 začala výroba prvého farebného televízora v Československu TESLA COLOR. Fabrika vyrábala množstvo typov TV prijímačov a príslušenstva, ktoré sa predávali v rámci štátov RVHP a aj v štátoch EHS pod ich obchodnými značkami.

Tesla Orava mala závody:

- TESLA Trstená,
- TESLA Oravská Lesná,

- TESLA Halič.

Závody k.p. Tesla Holešovice na Slovensku:

- Závod Nové Zámky, od roku 1990 *Tesla Nové Zámky a.s.*, dnes OSRAM a.s.

(žiarovky a výbojky)

- Závod Moldava nad Bodvou,
- Závod Prievidza.

Ďalšie podniky TESLA na Slovensku:

- TESLA Liptovský Hrádok (telekomunikačná technika),
- TESLA Stropkov (telefónne ústredne, koncové stanice a príslušenstvo, telekomunikačné zariadenia, interface, elektroinštalačný materiál),
- TESLA Vráble - výroba zosilňovačov, prenosných rádii a rozhlasových ústrední a zariadenia pre ozvučovanie veľkých priestranstiev),
- TESLA Banská Bystrica, neskôr ZVT B.B. (výpočtová technika),
- TESLA Piešťany – vývoj a výroba polovodičov.

Závody priemyselnej automatizácie, Prešov

- VUKOV Prešov,
- TOS Trenčín,
- TOS Galanta.

Poľnohospodárstvo.

Výskumné ústavy:

- Výskumný ústav živočíšnej výroby v Nitre (patril ku svetovej špičke),
- Výskumný ústav tabakového priemyslu Bratislava v Bábe pri Nitre,
- Výskumný ústav semien a rastlín Sládkovičovo.

Šľachtiteľské a semenárske stanice:

- Klčovo,
- Levočské lúky,
- Michalovce,
- Trnava,
- Veľká Lomnica,

- Vígľaš,
- Semenoles, Liptovský Hrádok
- Semenársky podnik Balvany,
- Sesíleš pri Kománe,

Prvovýroba potravín a krmovín:

Jednotné roľnícke družstvá rozmiestnené prakticky v každej dedine po celom území Slovenska,

Štátne majetky rozmiestnené prakticky v každom okresnom a krajskom meste po celom území Slovenska.

Poľnohospodárska výroba plne zabezpečovala aj zamestnanosť občanov žijúcich na dedinách a v malých mestečkách.

Poľnohospodárska výroba v podstate od prvej polovice 60. rokov plne zabezpečovala výživu obyvateľstva celého štátu bez potreby dovozu základných a doplnkových potravín dennej spotreby. Dovážalo sa obilie a mäso len v prípadoch obdobia nízkej úrody alebo po prírodných katastrofách.

Cca od začiatku sedemdesiatych rokov bolo Česko-Slovensko potravinovo plne sebestačné, a neustále klesala potreba štátnej dotácie pre poľnohospodársku prvovýrobu.

Západoslovenské hydinárske závody n.p. v Cíferi

- Hydinársky priemysel Bratislava, závody:
- v Bratislave,
- v Cíferi,
- v Dunajskej Strede,
- v Galante,
- v Leviciach,
- v Topoľčanoch.

Stredoslovenské hydinárske závody n.p. vo Zvolene, závody:

- vo Zvolene,
- v Tomášovciach,

- v Žiline,
- v Tomášovciach,
- v Ružomberku,
- liahne v Veľkom Krtíši,
- liahne v Teranoch.

Východoslovenské hydinárske závody n.p. v Košiciach, závody:

- v Košiciach,
- v Prešove,
- v Kežmarku,
- v Humennom,
- v Šalgoviku.

Národný podnik Milex Bratislava, závody:

- V Bratislave,
- Senici,
- Galante,
- Trnave,
- Bánovciach nad Bebravou,
- Nitre,
- v Leviciach,
- Nových Zámkoch,
- Čalove.

Národný podnik Stredoslovenské mliekarne vo Zvolene, závody:

- V Brezne
- Krupine,
- Liptovskom Mikuláši,
- Lučenci,
- Martine,
- Púchove,
- Prievidzi,
- Rimavskej sobote
- Tvrdošíne,

- Zvolene,
- Žilina.

Národný podnik Východoslovenské mliekarene v Košiciach, závody:

- V Bardejove,
- Humennom,
- Košiciach,
- Kráľovskom Chlmci,
- Michalovciach,
- Prešove,
- Rožňave,
- Spišskej Novej Vsi
- Kežmarku.

Západoslovenský mäsový priemysel n.p. Bratislava:

- závody:
- v Nových Zámkoch,
- v Komárne,
- v Nitre,
- v Topoľčanoch,
- v Trenčíne,
- v Trnave,
- v Myjave.

Stredoslovenský mäsový priemysel n.p. vo Zvolene, závody:

- vo Zvolene,
- v Ružomberku,
- v Lučenci,
- v Martine,
- vo Vrútkach,
- v Púchove,
- v Žiline,
- v Rimavskej Sobote,
- v Prievidzi.

Východoslovenský mäsový priemysel n.p. Prešov, závody:

- v Košiciach,
- v Prešove,
- v Humennom,
- vo Svite,
- v Spišskej Novej Vsi,
- v Rožňave,
- v Trebišove.

Stredoslovenské pekárne a cukrárne n.p. v Banskej Bystrici, závody:

- v Banskej Bystrici,
- v Dolnom Kubíne,
- v Čadci,
- v Ružomberku,
- v Lučenci,
- v Martine,
- v Ilave,
- v Prievidzi,
- v Rimavskej Sobote,
- v Zvolene
- v Žiari nad Hronom,
- v Žiline.

Východoslovenské pekárne a cukrárne n.p. Košice, závody:

- v Košiciach,
- v Spišskej Novej Vsi,
- vo Svite,
- v Prešove,
- v Humennom,
- v Michalovciach,
- v Kráľovskom Chlmci,

Trast podnikov Pivovary a Sladovne v Bratislave.

Počet pracovníkov v 1977 bol 5 786, produktivita práce na pracovníka bola 289 000 Kčs, mesačný plat 2 230 Kčs.

Slovenské sladovne národný podnik v Trnave začlenený do GRT Pivovary a sladovne v Bratislave.

Západoslovenské pivovary n.p. v Bratislave

- závody,
- v Bratislave,
- v Hurbanove,
- v Nitre,
- sódokáreň v Nitre,
- sódokáreň v Piešťanoch.

Stredoslovenské pivovary a sódokárne n.p. v Martine, pivovary:

- v Rimavskej Sobote,
- v Martine,
- v Bytči,
- v Ilave,
- v Banskej Bystrici,
- vo Vyhniach,
- sladovňu v Rimavskej Sobote,
- sódokársky závod v Banskej Bystrici.

Východoslovenské pivovary v Košiciach

- v Michalovciach,
- v Poprade,
- v Prešove,
- vo Veľkom Šariši.

LÍKO -Trast podnikov konzervárenského, liehovarnického, mraziarenského, rybného a škrobárenského priemyslu v Bratislave.

V roku 1977 tam pracovalo 10 460 pracovníkov, mesačný zárobok 2 164 Kčs, Produktivita práce na pracovníka bola 247 000 Kčs.

Pivovary a sladovne n.p. Košice, závody:

Stredoslovenské konzervárne a liehovary v Liptovskom Mikuláši:

- závod v Liptovskom Mikuláši,

výrobne:

- v Oravskom Podzámku,
- v Turzovke,
- v Záriečí,
- v Žiline,
- konzervárne OBAL Nové Mesto nad Váhom,
- v Lednických Rovniach,
- v Púchove 27 pestovateľských páleníc,
- závod v Banskej Bystrici,
- výrobňa v Krupine - 12 pestovateľských páleníc,
- závod v Lučenci s 24 pestovateľských páleníc,
- závod v Prievidzi s 6 pestovateľských páleníc,
- Frukona v Prešove,
- Slovlik v Trenčíne.
- Slovenské škrobárne v Trnave,
- Mraziarne v Bratislave,
- Škrobárne Spišská Nová Ves.

Generálneho riaditeľstva Kozmetika Bratislava:

- závody v Rači, Leviciach a Hlohovci,
- závod v Bratislava – Krasňany.

Farmaceutický priemysel, výroba, výskum a vývoj:

- Bioveta Nitra, (výskum, vývoj a výroba farmaceutík pre zvieratá)
- Bioveta Ivanovice, (vývoj a výroba farmaceutík pre zvieratá)
- Galena Opava (vývoj a výroba humánnych farmaceutík)
- Spofa Praha (výskum, vývoj a výroba humánnych farmaceutík)
- Slovakofarma v Hlohovci: začlenený do VHI Spofa v Prahe (výskum, vývoj a výroba humánnych farmaceutík).
- Závod Liečebných rastlín v Malackách,
- Biotika Slovenská Ľubča,
- Imuna Šarišské Michaľany
- Medika Bratislava.

Slovenská polygrafia – trast podnikov s gen. riad. v Bratislave:

- Západoslovenské tlačiarne v Bratislave,
- Tlačiarne SNP v Martine,
- Východoslovenské tlačiarne v Košiciach,
- Nitrianske tlačiarne v Nitre,
- Duklianske tlačiarne v Prešove.

Západoslovenské tlačiarne n.p. v Bratislave:

- závody:
- Kníhtlačiareň svornosť v Bratislave,
- v Pezinku,
- v Piešťanoch,
- v Trenčíne,
- v Galante,
- v Komárne,
- v Skalici
- v Nitre,
- v Partizánskom.

Západoslovenské vodárne a kanalizácie v Bratislave

- závody:
- v Dunajskej Strede,
- v Galante,
- v Šali,
- v Komárne,
- v Leviciach,
- v Nitre,
- v Nových Zámkoch,
- v Senici,
- v Topoľčanoch,
- v Trnave,
- v Piešťanoch.

Stredoslovenské vodárne a kanalizácie, závody:

- v Banskej Bystrici,
- v Lučenci,
- v Prievidzi,
- v Rimavskej Sobote,
- vo Veľkom Krtíši,
- vo Zvolene,
- v Žiari nad Hronom.

Východoslovenské železničné prekladiská tovarov a surovín:

- Čierna nad Tisou,
- Vojany.

Prekladisko Východoslovenských železniarní VSŽ Košice:

- Haniska,
- Malá Dobrá,
- Budkovce,
- Veľké Kapušany,
- Kokšov-Bakša.

Pozemné dopravné a letecké podniky:

- Československá automobilová doprava (vnútroštátna a zahraničná
Nákladná doprava, vnútroštátna, zahraničná autobusová doprava a
mestská hromadná doprava)
- Československé aerolínie (medzinárodné osobná, poštová a nákladná
letecká doprava)
- Slovair (malé dopravné lietadlá, technické lietanie pre potreby poľno-
Hospodárstva, ochranu lúk, lesov, vodných hladín a služby priemyslu),
- Kablo Malacky,
- Aerokluby pod spoločnou gesciou ministerstva vnútra a obrany.

Ďalšie podniky (ešte nezaradené):

- Výrobné družstvo Ľudib Bratislava,
- Elitex Šurany,
- Elitex Nitra,
- Pálenica Dolný Ohaj,

- KONSTRUKTA TN vývojové stredisko,
- TAZ – Trnavské automobilové závody (výroba úžitkových vozidiel ŠKODA),
- BAZ – Bratislavské automobilové závody (výroba osobných vozidiel ŠKODA),
- TATRA Bánovce nad Bebravou (Nadstavby a špeciálne vozidlá na podvozkoch vozidiel TATRA Kopřivnice),
- VUMA - výskumný ústav mechanizácie automatizácie
- KOVOPLAST Zlaté Moravce,
- KOVOPLAST Nitra,
- Montážny závod spojov a Dopravný závod v Nitre,
- Slovenská ľudová majolika v Modre,
- Zápalkáreň Smrečina v Banskej Bystrici,
- Výskumný ústav výpočtovej techniky Žilina,
- Geologický prieskum, Spišská Nová Ves (mal aj pridruženú strojársku výrobu),
- Železorudné bane, závod Rudňany, okres Spišská Nová Ves,
- Komunálne služby (tie boli asi po celej republike, boli pod nimi kaderníctva, práčovne a rôzna remeselná malovýroba),
- Reštaurácie a jedálne RAJ, Spišská Nová Ves,
- Dopravný závod spojov, Spišská Nová Ves,
- Tatrasvit, Poprad, Spišská Nová Ves,
- Štátny plemenársky podnik, Spišská Nová Ves,
- Piloimpregna, Spišská Nová Ves,
- Prekon, Prešov (prešovská konfekcia – výroba odevov),
- ZSE Krompachy (výroba ističov a elektroinštalačného príslušenstva),
- ZPA (Závody priemyselnej automatizácie) Prešov,
- Jednota spotrebné družstvo, takmer v každej obci (maloobchodná sieť),
- Výrobné družstvo invalidov, v.d. (krajčírstvo, fotoslužby, elektroservis, výroba plastických komponentov, viazanie káblov pre automobilový priemysel ai.

Rekreačné, sociálne, ubytovacia a zdravotné zariadenia podnikov pre zamestnancov:

Stredoslovenské kameňolomy a štrkopiesky n.p. v Žiline, rekreačné zariadenia:

– chaty v Terchovej, na Orave a pri jazerách v Banskej Štiavnici

Stredoslovenské hydinské závody n.p. vo Zvolene, rekreačné zariadenia:

– v Kováčovej a na Orave

Stredoslovenské plynárenské závody Žilina, rekreačné zariadenia:

– chata v Malej Lučivnej na Orave

– vzdelávacie stredisko v Novom Smokovci

Východoslovenské plynárenské závody Košice, rekreačné zariadenia:

– v Ružinej

– v Jezersku

Stredoslovenské energetické závody rekreačné zariadenia:

– v Lúčkach v Nízkych Tatrách

– na Králikoch v Kremnických vrchoch

– na Donovaloch

– na Oravskej priehrade

– vo Vrátnej

– na Zverovke

– pod Strážami

– na Martinských holiach inde...

Východoslovenské energetické závody v Košiciach.

Rekreačné zariadenia:

– v Starej Lesnej

– vo Vyšných Hágoch

– v Novom Smokovci

- v Malej Lodine
- v Plejsoch
- pri Krompachoch
- na Čingove
- v Nižnom Klatove

CEVA š.p. Trenčín

- v Starej Lesnej

Hlinikáreň – Závod SNP v Žiari nad Hronom, rekreačné zariadenia:

- kúpeľná liečba Nočné sanatórium v Sklených Tepliciach,
- závodný klub, športový areál, TJ s 13 oddielmi
- chata Jarabica a kúpalisko v Sklených Tepliciach

Závody 29. augusta (ZDA), národný podnik v Partizánskom, pre zamestnancov vybudoval:

- byty
- slobodárne
- zdravotné strediská
- nočné sanatórium a – materské školy
- závodný klub ROH a
- rekreačné zariadenia ďalších podnikových a celoštátne pôsobiach zariadení ROH.

Poznámka:

Takmer každý podnik a družstvo po cca roku 1975 poskytoval zamestnancom svoje podnikové byty za podmienky odpracovať v zamestnaní najmenej päť rokov.

Zdroj vybraných podnikov:

Denník pravda 2024 v článku RNDr. Karola Ondriaša, DrSc., SNA, wikipedia: TESLA podnik, ČSÚ a SŠÚ, Slovenský banský archív a vlastné poznanie z reálnej praxe a života autora.

Ivan Pauer,

autor tejto druhej rozšírenej publikácie sa zaoberá históriou Slovenska vo vzťahu jeho miesta v Európe a vo svete, k zahraničnej politike, slovenským hospodárstvom a stavebníctvom vrátane legislatívy s vplyvom na aktuálny širokospektrálny, spoločenský a hospodársky stav a vývoj Slovenska, bez ohľadu na momentálny politický režim a charakter politických strán.

V hospodárskej a vládnej politike sa pohybuje v podstate už od roku 1979 z dôvodu svojej profesie, ktorá ho priviedla k niektorým vysoko špecializovaným stavbám s ich osobitým budúcim užívaním, ktoré sa v rokoch 1950 až 1992 kvalifikovali ako špeciálne stavby pod osobitným režimom. Z toho dôvodu sa musel stretávať aj s vysokými riadiacimi úradníkmi od dotknutých okresných úradov po ministerstvá, bývalého aj súčasného politického a hospodárskeho režimu v ČSFR vrátane terajšej Slovenskej republiky a od roku 1991 aj v zahraničí. Táto skutočnosť mu poskytla nazrieť aj do politiky riadenia a plánovania rozvoja štátu okrem Slovenska aj cudzine.

Ivan Pauer nie je neznámym autorom v písomnej tvorbe. V oblasti populárne odborných článkov v stavebnom odvetví od roku 2010 napísal pre rôzne periodiká celkom 107 odborných článkov zameraných na technickú stránku výstavby, užívania a opráv stavieb, ale aj právnych aspektov riadenia výstavby na Slovensku.

Od roku 2020 sa venuje hlavne politickej, spoločenskej a hospodárskej problematike vo vzťahu k Slovenskej republike a dopadom na Slovenské hospodárstvo po vstupe Slovenska do Európskej únie z pohľadu realít súčasnosti a výhľadu do budúcnosti o čom k aktuálnym udalostiam nie len na Slovensku napísal 37 článkov a komentárov.

Založil štyri nepochopiteľné občianske profesijné združenia zamerané na odborné vzdelávanie v stavebníctve (sám je odborným lektorom), z ktorých je od roku 2015 najvýznamnejšie stavovské združenie „Stavebná komora Slovenskej republiky“.

Okrem iného sa angažuje aj v pronárodných aktivitách z hľadiska neustranenej odbornej koncepcie politiky riadenia a rozvoja hospodárstva a štátu. V tejto oblasti od roku 2012 vypracoval niekoľko návrhov zákonov, z ktorých sú najvýznamnejšie návrhy: Zákon o urbanizme a rozvoji Slovenska, Zákon o územnom plánovaní, Zákon o stavebnom poriadku, Zákon o národnostných záujmoch Slovenskej republiky, Zákon o štátnej doktríne Slovenskej republiky a koncept zákona o ochrane a obrane republiky, ktoré sú základom reálneho riešenia na zmenu od roku 1995 nekoncepčného, ad hoc systému riadenia štátu na koncepčné rozvojové riadenie bez „revolúcie na ulici“. Traja najvyšší ústavní činitelia v máji 2025 vyzvali občanov a politické strany na predloženie vízie budúcnosti Slovenska, avšak na ponuku diskusie o vízii a týchto nevyhnutných základoch z júna 2025 nereagovali ale občas si na jej absenciu sťažujú...

ISBN 978-80-975074-1-1

9 788097 507411